Do anh Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (Từ microfilm Thư Viện Đại học Cornell)

Từ Nhà kho Quán Ven Đường (chủ quán Huỳnh Chiếu Đẳng)

Cấp tiến

SỐ 207 — 8 TRANG 12Đ. — THỨ TƯ 10-12-1969

Chủ Nhiệm VÕ-BÌNH-SƠN — Giám Đốc Chánh Trị G.S. NGUYỄN-V-BÔNG — Tổng Thư Ký Tòa Soạn PHI VÂN — Tòa soạn và Trị sự 242ter Phan đình Phùng Sg Hộp thơ : 2142 - ĐT : 23.275

Không được hoãn dịch vì học vấn nữa : Tất cả thanh niên đứng 20 tuổi là phải đi lính 2 năm

TT NIXON SẼ THÊM 75.000 QUÂN VÀO DỊP G. SINH?

ỦY BAN QUỐC PHÒNG HẠ VIỆN THÀO LUẬN DỰ LUẬT TU CHỈNH LUẬT TỔNG ĐỘNG VIÊN ĐÃ THÔNG QUA 2 ĐIỀU :

Thanh niên đến 20 tuổi đều phải đi lính 2 năm...

SAU ĐÓ MỚI ĐƯỢC TRỞ VỀ TIẾP TỤC HỌC HÀNH

★ QUÂN NHÂN TRỪ BỊ CÓ 8 NĂM QUÂN VỤ ĐƯỢC PHÉP GIẢI NGŨ-

★ Năm 1970, tuổi 17 có đi quân dịch hay không ?

SAIGON 10-12 (XM).— Trong phiên họp «kín» thào luận tối bốn sáng qua, Hạ Viện đã quyết định «đóng kín cửa để dự bàn» cho không cho một ký giả nào lọt vào.

Do vậy nghề làm báo buộc chúng tôi phải tọc mạch và chúng tôi được biết trong phiên họp nói trên, các dân biểu đã không đưa ra «những vụ xì căng đan tính ái» như một nguồn tin đã loan.

Trái lại, các dân biểu chỉ thảo luận về ngân sách Hạ Viện, công kích văn phòng đã tiêu xài phung phí làm bao tiền công quỹ, mang

XEM TIẾP G TRANG 8

★ XUÂN MAI ★

SAIGON 10-12. — Trong phiên họp «kín» thảo luận tối bốn sáng qua, Ủy ban quốc phòng Hạ Viện đã thảo luận về sự tu chỉnh luật Tổng động viên.

Dân biểu Nguyễn văn Ân, Chủ tịch Ủy ban QP cho biết trong phiên họp này, Ủy ban đã thông qua được 2 điều của dự luật.

Thanh niên 20 tuổi không được hoãn dịch

Điều thứ nhất qui định rằng: kể từ nay, mọi thanh niên đến 20 tuổi đều phải đi lính 2 năm rồi sau đó mới được trở về tiếp tục việc học. Điều này còn thêm rằng tất cả thanh niên trước đây được hoãn dịch vì lý do học vấn, hay vì đã không được hoãn dịch nữa mà hễ đến 20 tuổi là phải nhập ngũ. Điều trên cũng qui định mọi thanh niên trong hạn tuổi quân dịch (từ 18 đến 38 tuổi nay cũng sẽ không được xuất ngoại du học nếu chưa thi hành quân dịch 2 năm theo như luật định.)

Quân nhân trừ bị 8 năm được giải ngũ

Dân biểu Ân cho biết thêm trong phiên họp chiều thứ hai, Ủy Ban cũng đã thông qua điều thứ nhì của dự luật là cho phép tất cả những quân nhân trừ bị có 8 năm quân vụ đều được giải ngũ nếu có đơn xin.

Đó là 2 điều căn bản của Dự luật tu chỉnh luật Tổng động viên đã được Ủy ban Q.P. Hạ Viện chấp thuận.

Vấn đề quân nhân biệt phái : Không đả động đến giáo chức và công nhân xí nghiệp

Dân biểu Nguyễn văn Ân cho biết trong dịp này, Ủy ban cũng đã thảo luận về trường hợp các quân nhân biệt phái về ấy ban đã minh xác lập trường của ấy ban là chỉ đề cập đến những quân nhân thực thụ chứ không đề cập đến trường hợp của những giáo sư được phép thụ huấn Q.S.

XEM TIẾP H TRANG 8

HẠ - VIỆN đóng cửa chính nhau !

ĐẦU - TRƯỜNG THÍCH HUYỀN QUANG, TỔNG THƯ KÝ VIỆN HÓA ĐẠO (Ấ. Q.)

PHỔ BIẾN 1 VĂN THƠ tố cáo nhiều vụ thảm sát

NHƯ VỤ MỸ LAI VÀ YÊU CẦU ĐƯA NỘI VỤ RA TRƯỚC CÔNG LÝ

SAIGON 9-12 (MTY).— Sau vụ Mỹ Lai được dư luận phanh phui ở quốc ngoại và quốc nội trong nhiều ngày qua, thì sáng nay Thượng Tọa Thích Huyền Quang, Tổng Thư Ký Viện Hóa Đạo (ÁQ) phổ biến một văn thư do một Phật tử mang tên T.M. tố cáo nhiều vụ tương tự và đòi thực hiện vụ này trước công lý.

Theo lời phát từ T.M. thì người vụ Mỹ Lai còn các vụ tương tự tại các xã Sơn Mỹ, Sơn Châu, Sơn Hòa (quận Sơn Tịnh) và Xã Bình Kỳ (Quận Bình Sơn) cùng thuộc tỉnh Quảng Ngãi mà thủ phạm chính là người Mỹ (?).

★ MAI THẾ YÊN ★

Phật Tử T.M. nhìn tận mắt những gì ?

Phật tử T.M. kể lại rằng (Theo văn thư của TT Thích Huyền Quang) ông đã được nhìn tận mắt vụ cố-ắt (?) tại xã Sơn Mỹ ngày cách sau 3 tiếng đồng hồ...

Vào một buổi sáng khoảng 7 giờ (không nhớ ngày) những loạt đại bác từ hướng Bình Liêu bắn vào ấp Tư Cung (Ấp Sơn Mỹ có 3 ấp : Tư Cung, Mỹ Lai, Mỹ Khê) và phần lực cơ thả bom rải rác. Rồi vài phút sau, trực thăng đổ quân xuống một gò trống giữa hai thôn Trường sa và Xóm Làng(thuộc ấp Tư Cung). Vừa đổ quân xuống là người Mỹ liền ra tay tàn sát bất kỳ thường dân hay kẻ địch.

XEM TIẾP X TRANG 8

Xem trang 2 : XỔ SỐ KIẾN THIẾT

XEM TRANG 7

lộc đình ký

của KIM DUNG

LẬP TRƯỜNG

Kiểm điểm lại tình thế Việt Nam

V Hùng Nguyên NGUYỄN NGỌC HUY

QUAN NIỆM SAI LẦM CỦA MỘT SỐ NGƯỜI ĐỐI LẬP

Sự bế tắc của cuộc hội đàm Balê làm cho chiến tranh kéo dài cũng như là lời làm việc yêu kém và thất bại thiếu cố mới của chánh quyền VNCH đã gây một sự bất mãn sâu rộng tôn lan của nhiều người và đưa họ đến một lập trường đối lập quá khích rất bất lợi cho quốc gia Việt Nam.

Một số người đối lập này vì quá nóng muốn cải thiện hình hay vì quá bực tức chánh quyền hiện tại, đã nêu ra những ý kiến, những chủ trương thiếu thực tiễn. Lập trường gọi là «Không liên Kết» và chủ trương thành lập khối gọi là «lực lượng thứ ba» thuộc loại trên đây.

Cuộc chiến tranh Việt Nam liện tại rõ rết là do Cộng sản Bắc Việt khởi xướng, điều khiển và nuôi dưỡng, với sự yểm trợ và thúc đẩy của Cộng sản quốc tế, nhất là Trung Cộng. VNCH một mình không thể dương đầu lại cả khối Cộng sản quốc tế nên nói phải nhờ các nước bạn ngoài khối Thế giới Tự do giúp đỡ.

Hiện nay, Trung Cộng vẫn chưa chịu nhận một giải pháp hòa bình tại Việt Nam. Vì nếu sự họ, Bắc Việt phải tiếp tục gây quấn vào Nam chiến đấu, và họ vẫn còn được sự biệp đỡ của Cộng sản quốc tế để thực hiện ý đồ thôn tính miền Nam của họ. Trong tình thế đó mà VNCH lại theo chánh sách không liên kết nghĩa là không còn nhờ các nước bạn trong khối Thế giới Tự do giúp đỡ nữa, thì làm sao có đủ lực lượng để đối phó với Cộng sản ?

Những người theo chủ trương không liên kết, tức là chủ trương trung lập, không nhận thấy rằng nếu giải pháp trung lập ấy áp giải áp lý tưởng cho một dân tộc nhược tiểu, nó không phải là lực nào cũng có thể thực hiện được. Năm 1914 cũng như năm 1939, dân Bỉ đã hết sức muốn đứng trung lập trong cuộc xung đột giữa Đức với Pháp, nhưng nước Đức có để cho dân Bỉ trung lập đâu ? Nước Đức đã hai lần xâm chiếm nước Bỉ và lôi dân Bỉ vào cuộc Thế Chiến, mặc dầu dân Bỉ không muốn chút nào.

Dân tộc Việt Nam trả không có lợi gì mà tham dự cuộc tranh đấu giữa khối Cộng sản với khối Tự do. Nhưng Cộng sản đã nhứt định thôn tính Việt Nam. Trở ra trường hợp chúng ta phải nhận đầu hàng Cộng sản, chúng ta phải dựa vào khối Tự Do để tự vệ. Chủ trương không liên kết thật chẳng khác nào tự mình trói lấy tay chơn trong khi kẻ địch mở cửa tấn công mình.

Những người chủ trương thành lập khối gọi là «lực lượng thứ ba» thì lập luận rằng đại đa số nhơn dân miền Nam Việt Nam hiện nay không theo Cộng sản mà cũng không theo Quốc gia, nhưng phải nhận chịu hậu quả một trận chiến tranh giữa Cộng sản và Quốc gia. Nếu kết hợp được khối đa số ấy trong một tổ chức, họ sẽ có đủ sức mạnh để bắt buộc Quốc gia và Cộng sản chấm dứt chiến tranh.

Nhưng chúng ta nên lưu ý rằng mục đích Cộng sản là thôn tính miền Nam Việt Nam, bao chánh quyền do ai nắm giữ cũng vậy. Một nhứt khác, dầu có tập hợp được toàn thể dân chúng Việt Nam, ta cũng không thể đương đầu lại cả khối Cộng sản quốc tế. Bởi đó vấn đề chánh yếu của người miền Nam Việt Nam hiện nay là chấp nhận chế độ Cộng sản hay là tranh đấu để khôi lọt vào trong chế độ ấy.

(Xem tiếp trang 8)

THEO NGUỒN TIN CHÁNH THỨC HOA KỲ

TRÊN 1 SƯ ĐOÀN BV ĐÃ XÂM NHẬP ĐƯỢC

VÀO VÙNG ĐỒNG BẰNG SÔNG CỬU LONG (PHÍA NAM SAIGON) THEO KẾ HOẠCH ĐÔNG XUÂN !

SAIGON 8-12 (UPI). Nguồn tin chánh thức Hoa Kỳ hôm thứ Hai cho biết rằng có thể là hơn một sư đoàn Bắc Việt đã xâm nhập được vào vùng đồng bằng Cửu Long ở phía Nam Saigon.

Nguồn tin này nói rằng ngoài hai trung đoàn Bắc Việt được ghi nhận có mặt ở vùng đồng bằng Cửu Long tháng 8 vừa qua, người ta lại mới ghi chép sự hiện diện của một trung đoàn khác trong vài tuần qua.

Trong tin trên, trung đoàn 68 của SĐ 9 B Bắc Việt chỉ huy đã tham dự vào trận đánh 1 tiền đồn ở Tuyên Bình tuần qua. Sự có mặt của trung đoàn này đưa quân số của Bắc Việt tại vùng đồng bằng

XEM TIẾP C TRANG 7

Xem trang 5 : Cuồng Kiếm Ca

Ai Lao trục xuất 1 NGƯỜI V.N.

LÀM GIÁN ĐIỆP CHO B.V.

VẠN TƯỢNG 9-12 (UPI).— Các nguồn tin có thẩm quyền hôm thứ Hai loan báo chính phủ Hoàng Gia Ai Lao đã trục xuất một người miền Nam Việt Nam về Hà nội, vì can tội làm gián điệp và nói giúp 35.000 Việt Liên sinh sống tại đây.

Theo nguồn tin trên, Lưu văn Tài, 50 tuổi sinh quán tại Châu Đốc cùng sự và con gái 12 tuổi đã rời Ai Lao bằng thứ sáu trên chuyến máy bay của Uỷ hội Quốc tế.

TỐI CAO PHÁP VIỆN lại xử vụ Kiểm Ước

SAIGON 9-12 (MTY)— Việc bộ kinh tế ấp giúp sắc luật 20/61 đã tăng thuế kiểm ước ngày 24-10 đã gây phản ứng mạnh mẽ nước cho cơ quan Lập pháp, Vì Thượng Viện cũng đã yêu cầu Tối Cao Pháp viện phân xét xem việc tăng thuế kiểm ước có vi hiến hay không.

Do đó, sáng nay 9-12, Tối Cao Pháp viện đã nhóm phiên thứ 3 để xét xử vấn đề và cho đến lúc 17g chiều 2 bên Hành pháp và Lập pháp đều xin định...

XEM TRANG 2 Đầy đủ tin tức trong nước

Đây, nội dung cuộc họp báo truyền hình của Tổng Thống Nixon

Chiến tranh Việt Nam sẽ kết thúc

BẤT CHẤP NHỮNG GÌ XẢY RA TẠI HN.. BA-LÊ

◐ SẼ CÔNG BỐ LỊNH GIẢM QUÂN VÀO DỊP GIÁNG SINH, NHƯNG KHÔNG CHO BIẾT QUÂN SỐ SẼ RÚT ĐI LÀ BAO NHIÊU.

- T.T. Nixon bỏ đề nghị của V.C. về việc rút binh trong vòng 6 tháng
- VỤ SƠN MỸ CÓ THỂ ĐỨNG LÀ 1 VỤ THẢM SÁT, NHƯNG KHÔNG THỂ ĐƯỢC COI ĐÓ LÀ 1 VỤ CỐ LÝ DO CHÁNH ĐÁNG...

HOA KỲ

Thượng NS Mansfield : TT Nixon đang cho thay quân HƠN SỐ 60.000 ĐÃ ĐƯỢC LOAN BÁO

HOA THỊNH ĐỐN, 8-12 (AP-UPI).— Thượng nghị sĩ Dân chủ lãnh tụ Mike Mansfield hôm thứ Hai nói rằng Tổng Thống Richard Nixon đang cho thay quân vượt HK ở Việt Nam trong mức độ vượt qua số 60.000 quân như ông đã tuyên bố.

Cựu Thượng nghị sĩ Công Hòa George A.Aiken, tiểu bang Vermonat hôm thứ hai nói HK đang thay quân sự ở VN theo một mức độ mà tổng số thay quân sẽ lên tới 75.000 quân trước ngày 15-12.

HOA THỊNH ĐỐN 8-12 (AP-UPI).— Tổng Thống Mỹ Richard M. Nixon tuyên bố trong cuộc họp báo truyền hình tối thứ Hai rằng nếu các chiếu hướng trong năm 1969 cứ tiếp tục thì chiến tranh Việt Nam sẽ đi đến sự kết thúc dù nếu các cuộc hòa đàm không có kết quả.

Vụ Sơn Mỹ đúng là 1 vụ thảm sát nhưng

—Cuộc họp báo của TT Nixon diễn ra tại Tòa Bạch Cung được truyền thành và truyền hình trên toàn quốc. Tổng Thống Nixon cũng đã lớn án điều mà người ta cho là vụ thảm sát các thường dân Việt Nam của Mỹ tại Mỹ Lai song Tổng Thống Nixon nhấn mạnh rằng các cuộc điều tra của chính phủ Mỹ đến nay đã cho thấy vụ thảm sát đó chỉ là một trường hợp lẻ loi.

TT Mỹ nói : «Tất cả các rữ kiện cho thấy hình như đúng là một vụ thảm sát và trong bất cứ hoàn cảnh nào, vụ đó cũng không thể được coi là một vụ có lý do chính đáng».

Song TT Nixon đã nêu ra là nhiều người Mỹ khác đã giúp nhân dân VNCH xây dấp đường xá, kiến thiết chúa chiến và các giáo đường. Ông nói : «Những thành tích về lòng đại lượng và sự đoàn chính đó không được đề cho bị bôi lọ, vì một kẻ vụ đó chỉ là một biến cố lẻ loi thì nó không thể được phép bôi lọ những người đã đến Việt Nam».

Vấn đề thay quân

Tổng Thống Mỹ cũng cho biết rằng sẽ có thêm binh sĩ Mỹ ở Việt Nam được hồi hương trong vòng tháng tới, có thể là trong vòng ba tuần lễ tới.

Ông tuyên bố quân đội Mỹ hồi hương sẽ được quân đội V.N.C.H. thay thế, nói rõ số quân hồi hương là bao nhiêu.

XEM TIẾP A TRANG 7

Chi tiết về cuộc họp báo của 2 Bộ Trưởng Ngoại Giao Rogers và Q.P. Laird tại Ba Lê

Lê-v-Sáu tuyên bố VỀ ĐIỀU KIỆN RÚT BINH MỸ TRONG VÒNG 6 THÁNG ĐỂ DIỄU ĐÌNH..

Ba Lê 9-11 (ăn phải hợp).— Hai ngày kiện quan trọng vừa diễn ra tại Ba Lê : Bộ trưởng Quốc Phòng và Ngoại giao Mỹ sau chuyến viếng thăm Ba Lê, đã hội đàm với các nhà ngoại giao Mỹ, và các nhà lãnh đạo Pháp, trước lúc rời nơi lên đã họp báo để bênh vực lập trường của Mỹ, và khoe sự thành công của kế hoạch «Việt Nam hóa chiến tranh» (danh từ mà chính các ông dùng trong cuộc họp báo, mặc dù ở VN danh từ này được khuyên không nên dùng). Sự kiện quan trọng thứ hai, là VC lên tiếng tuyên bố rằng : Nếu Mỹ cam kết rút hết mọi quân Mỹ và đồng minh trong vòng 6 tháng một cách vô điều kiện, thì họ sẽ tạo được an ninh cho các đoàn quân cần cớ rút lui đó !»

Lời tuyên bố của Lý văn Sáu

Lý văn Sáu, phát ngôn nhân của phái đoàn thương thuyết VC tại Ba Lê họp báo và tuyên bố : «Nếu Mỹ tuyên bố rằng họ sẽ rút hết quân và điều kiện khiến VN cùng với các quân đồng minh của Mỹ trong vòng sau tháng, thì hai phe sẽ thảo luận với nhau về những cách thức bảo đảm an ninh cho sự rút quân này». Câu tuyên bố này là câu trả lời cho : câu hỏi của ký giả hỏi rằng phía chúng những điều kiện mà VC đặt ra và cũng bổ trên đó phát thanh của hộ vệ viên miền chiến và bảo đảm an ninh quân đội Phi đang rút khỏi VN và sẽ rút hết trước Giáng Sinh năm nay có thể thành một tiền lệ hoặc một kiểu mẫu cho việc rút quân đội Mỹ và các đồng minh khác khỏi VN.

XEM TIẾP B TRANG 7

Thiên cơ bất khả lậu

★ của BAY BỌP

AN NAM BỐ CU LÀ... GẤU.

Vụ Sơn Mỹ Q. Ngãi càng ngày càng rõ. Vì không ai biết đích xác là có bao nhiêu người An nam được M 16 và M.79 nổ «giải phóng» một cách vinh viễn và trọn vẹn.

— Ông Quốc Phòng An Nam quả quyết là «16» 20 thường dân chết.

— Ông Quan đội Mỹ nhìn nhận là ít gì cũng từ 109 cho tới 3 hay 400 người. Vì chết trên vịt, quyo cũng gần sáy ma một nhà người gian Xe kẹt trên như ba bọ đó. Ông nói : «Nhưng bà bọ (phía VNCH) thông cao như vậy, họ tưởng là đỡ đòn cho mình, nhưng bà đã tính toán sai bét.»

Ông bà mình hỏi sưu đã đay rằng : «Thật cao tuần, bao... Xé kỳ» cho phải chuyện chơi sao chép.

— Mấy ông DB Hạ Viện đi... điều tra về gặp báo chí tuyên bố cả lonnh quanh cả lòng vòng, nhưng rốt hỏng kết luận là bao nhiêu người chết.

— Trong khi đó thì mấy ông NS Thượng viện, cũng đi Q. Ngãi về lại báo rằng có 38 người... tiêu điều nơi cực lạc.

Tóm tắt lại, nó là chuyện cười... gấu.

Ông gấu (Xẻ kỳ) nó vô nhà cao gấu, khôn lắm, người lắm, đi đâu cũng đầu thrro. Bữa nọ, lão gấu đến gặp xô nhà chơi. Trưa buổn ngủ, gấu bèn lên dưới bóng cây mận nghỉ gấu. Gió đang ngủ ngon, có con ruồi cứ nhào vô bu lỗ mũi, nhột quá, giựt mình hoài.

Gấu ngồi bên quy tay đuổi ruồi mãi không được. Thế gấu nào cũng có quyền cả quốc, lỗ hịch như vậy. Ruồi cứ gấu như nọ ra. Gấu giận quá đi ruồi tăng đa lỗ bỗ, đợ ruồi lấy ngay mà ông chủ, bụ bẫy lỡ tớ, nện cục đá xuống một cái như trời giáng... nhẹp cứng... ruồi luôn.

Nhưng ông gấu đến rang chục. Gấu thì lấy cuật làm thuốc bắc mà dốp, nuôi làm gì đã tốn tiền... đã lại có ngày mang họa ? B.B.

LẢI RAI... KHÈU MÓC

★ THẦY RÙA phụ trách

Những kẻ chán ngán sự đời nó thở than rằng :

★ Nhơn dịnt ngán năm mươi năm thuở, ông Ngoại... Bạch Tượng danh cho C.T. mới buổi bệ kiến thiên nhan, Thầy Rùa và B.B. hai thằng hùn nhau đưng lên đang Ngoại hai cây bài xin thua dưới đây :

— Đứng ở địa vị ông Ngoại, quan lớn nghĩ sao về thằng cho cho B.Q.P. bảo rằng có «16» 20 người chết ở Sơn Mỹ ? (trong khi đó thì chính Mỹ nhìn nhận là mấy trăm người).

— Khi vị Đại sứ V. Thọ đã bề lùm xùm, ông Ngoại đã thông cáo bình vực ông V. Thọ, bảo rằng ông nếy hồng có gì với cô chiêu đài. Rồi xui đó, chính ông Ngoại đã cách chức ông V. Thọ và ông Cả vẫn xử quản vẽ tội xử dụng trong phái quê... chính xác mực tiêu. Ông Ngoại có nhìn nhận rằng mấn ấn bê bối như rứa là HỒ ngàng và mất uy tín hay không ?

Nếu ông Ngoại trả lời đúng hoàng thì C.T. chạy nhựt chính nguyên văn. Nhưng bằng ông Ngoại hồng chịu trả lời thì... C.T. chớ thông cáo đính chánh vậy.

T.R.

Đã đến họp, xin đừng bỏ ngang ra về,
Báo chí đang đặc biệt theo dõi mỗi lời nói,
mỗi cử chỉ của quý vị Dân biểu, Nghị sĩ trong phiên họp khoáng đại Quốc Hội thảo luận và biểu quyết 8 điểm phúc nghị của Tổng Thống VNCH về qui chế báo chí.

◐ PHÓNG SỰ ĐIỀU TRA ĐẶC BIỆT CỦA CẤP TIẾN ◐

Vụ Quân - đội Hoa - Kỳ hành binh thảm sát thường dân ở Quảng-Ngãi

CÓ THẬT HAY KHÔNG ? TẠI SAO CHO ĐẾN BÂY GIỜ (CÁCH 18 THÁNG QUA) NỘI VỤ MỚI «RÙM BENG» LÊN KHẮP THẾ GIỚI ?

XIII

★ Tập đoàn phóng viên CẤP TIẾN ★

Hôm nay chúng tôi tiếp tục trường thuật lời khai của các quân nhơn Mỹ có dính líu vào vụ Sơn Mỹ :

— Anh Varnado Simpson, 22 tuổi ở Jackson, cho biết : anh đã tuân lịnh và tham dự trận thảm sát. Vừa đến khỏi xóa xá chiến đấu, anh thấy một đàn ông, một đàn bà và một trẻ con chạy nhào phía trước. Anh kêu họ đứng lại. Họ tiếp tục chạy, thì bắn họ chết liền đúng theo lịnh trên.

Nhưng cũng có người khác có ý binh vực cho đại úy Medina.

— Anh Stevenson, 19 tuổi nói rằng : anh có nghe đại úy Medina cho chỉ thị trước trận đánh nhưng không nghe Medina ra lịnh tàn sát hết thường dân.

Bị thảm nhứt là trường thuật của anh Jay Roberts :

— Người jeep lăng có một đồng xác chết, đã nam phụ lão ấu. Một thằng bé sống sót mặt áo sơ mi ở trường đứng bên cạnh đó. Nó đến bên cạnh đồng xác, cầm tay một người chết. Đang xa một anh lính Mỹ quý xuống đưa súng lên thăng nhỏ nhào lưng. Mấy anh lính Mỹ gặp một đám dân bà, trong đó có một cô gái độ 14 tuổi. Lính Mỹ lôi con nhỏ ra, tuột quần áo nó, Bà mẹ nó nhào ra can thiệp, cầu xin lính Mỹ. Một người đàn bà khác ngăn cản lại không cho bà kia dính lính Mỹ.

Một số người sống sót trong trận thảm sát Sơn Mỹ.

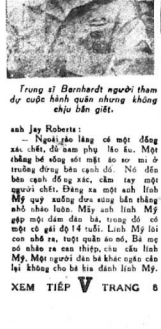

Trung sĩ Barnhardt người tham dự cuộc hành binh Sơn Mỹ nhưng không chịu bắn giết.

XEM TIẾP V TRANG 8

Cấp tiến

TỔ QUỐC — TỰ DO — TIẾN BỘ

Tòa soạn và Trị sự 242ter Phan-đình-PhùngSG Đ.T.25.275

● SỐ 207 ●

THÁNG MƯỜI MỘT (đã) — DÉCEMBRE (12)
Kỉ-Dậu Tiết Đại Tuyết — MERCREDI
2 — 10
Ngày Kỉ Mão — THỨ TƯ

KHẮC TUỔI: Quý Sửu, Ất Sửu
Hành Hỏa — Sao Bích — Trực Ngọ
Lê — Nhân Quyện

NÊN: Tế tự, an táng, đào giếng, thắc lưới

CỮ: Phục dược, mai táng, gả thú

Giờ: Kiết: Tý, Sửu, Tuất — Trung: Tỵ, Thân, Hợi

KONTUM

2.000 NHÂN VẬT ĐỊA PHƯƠNG Ở KONTUM tiến đưa linh cữu Cố Chuẩn Tướng Nguyễn Bá Liên

KONTUM 8-12 (VTX).— Trên 2000 nhân vật địa phương Kontum hồi 10g sáng ngày 8-12-69 đã tiến đưa linh cữu cố Chuẩn tướng Nguyễn bá Liên nguyên tư lịnh Biệt Khu 24 tại Phi trường Kontum...

Trong bài điếu văn tính biệt, Đại tá Tỉnh trưởng Kontum đã nhắn danh chính quyền địa phương và thay mặt toàn thể dân quân chính Kontum ra ngợi sự nghiệp đầu tranh quá cảm của cố Chuẩn tướng qua các chiến thắng lẫy lừng như Chu Pha, Ban Hêt, đồng thời ngỏ đoàn kết tiếp tục sự nghiệp đấu tranh chống Cộng bạo tàn.

Chuẩn tướng Nguyễn bá Liên vừa 1 tuổi sinh quán cấp Việt Mỹ đã tạo nên trong một đời vị trực thăng quan sát một trận tại vùng Tourourang vào hồi 12 giờ trưa thứ bảy mồng 6-12 vừa qua.

Chánh sách Kinh tế Tài chánh hiện nay gây ra

cảnh hỗn loạn và mất trật tự lưu thông

trên công lộ Thủ đô Saigon

☆ HÒN NGỌC VIỄN ĐÔNG DƠ DÁY, KHÓI XE MỊT MÙ BỞI TRÀN NGẬP XE LAM

của phái viên CẤP TIẾN

SAIGON 9-12.— Ngày 14-11-1969 cải nghị định Liên Bộ Kinh tế Tài chánh số 1658BTC/BKT mang 2 chữ kỷ của ông Tổng trưởng Kinh tế Phạm kim Ngọc và Tổng trưởng Tài chánh N. v. Điểu Hoàng ấn định việc tăng giá thuế suất Kiện (Xác trên một số hàng hóa nhập cảng, tăng ít nhất một trăm bơm lên tăng sốt mọi người.

Bằng kê các loại hàng được giảm thuế suất và chế độ bắc lửa đối mặt xe Lam ba bánh (chuyên chở chung) có kỷ biểu thống kê 87.02.21 trước kia mang thuế suất Kiện ước 475 phần trăm, nay hạ xuống còn lại 150 phần trăm.

Xe Lam 3 bánh (chở hàng hóa) có kỷ biểu thống kê 87.02.41 cũng được hạ thuế từ 475 phần trăm xuống còn 150 phần trăm.

Cụ thể rẻ là trước đây mỗi chiếc xe Lam giá cũng 410.000đ, nay chỉ lại với giá 240.000đ.

Con toán thể các loại xe khác cũng thực đúng, mà lại có phần tiện nghi hơn, thành lịch hơn xe Lam bởi ta cũng xe Daihatsu và một vài loại xe khác như Vespa chẳng hạn thì lại không được hạ thuế.

Sự kiện này xảy ra đã làm cho dư luận nổi lên phẫn nộ, cho là cố ý cho lắt nút ăn gian hai bộ Kinh tế, Tài Chánh và bằng chập cũng xe Lam để dành cho loại xe rẻ được nhập cảng 1 mình 1 chợ tại VN, vì đã chết các loại xe thực dụng khác.

Chưa có 1 thành phố nào trên thế giới mà dơ như... Saigon !

Một ký giả người Mỹ vừa rồi, khi đề cập đến nét trắng lệ của Thủ đô Saigon, đã bảo 1 hóa đơn đường : Ông có biết đã đi bao kết các Thủ đô trên thế giới, nhưng chưa thấy thành phố nào dơ dáy như Thủ Đô Saigon. Vì đâu cũng thấy toàn xe Lam chạy ngờ ngờ nước khóc, trên trên la liệt nào là thông mùng, bên bông lòng thông quang gánh kê. Hãn ta còn nói mà nhà đường xe Lam là «quốc xa» của VN và nên vào mình của VN đang lại ở trình độ yên mình «Ba bánh».

IV.— Buổi họp của Trung tá Tỉnh trưởng Kiến Hòa bắt đầu hồi 9 giờ 2 phút kéo dài đến 11 giờ 4 phút, qua tự giải bày của ông về 9 điểm tố cáo của ông Dân Biểu Lê quang Hiếu, qua lời phát biểu của các nhân vật liên hệ tại Kiến Hòa chung quanh việc phủ nhận những lời tố cáo.

«Hãn Tín ngày xưa cón lòn trôn, hướng hồ là anh tui...»

Đến 11 giờ 5 phút, Giáo sư Lê Quang Hiạu, giáo sư Trường Trung Học Đệ Nhị Cấp Kiến Hòa en cùng cầu Dân Biểu Lê Quang Hiếu tiến lên máy vi âm nói :

Thưa Trung Tá Tỉnh Trưởng, thưa Quý Vị,

Theo tôi nhận định thì những lời phát biểu ý kiến của 1 số người hôm nay, giữa không cảnh đặc biệt như thế nầy, không được vô tư cho lắm, (vô tay rầm rầm). Hơn nữa, tôi thấy lời phát biểu ý kiến của Ông Trần Ái Khải hết sức là thiếu vô tư.

Ông nói rằng anh tôi là Dân Biểu Lê Quang Hiếu hồi Tết Mậu Thân không lo cứu trợ cho đồng bào mà lại đi tự ngạn tại nhà thương Kiến Hòa. Vậy chớ tôi xin hỏi ông, ngày xưa Hãn Tín cón lòn trôn, thì ngày nay giữa cảnh khói lửa ngập trời bắn Tết Mậu Thân giặc nổ dã đã nhập thành phố Kiến Hòa đây, anh tôi không có đã xét trong tay để chống cự lại bọn chúng, thì anh tôi có tạm ẩy ngụ trong nhà thương Kiến Hòa là để đã tự vệ chớp nhoáng cho qua cơn hiểm nghèo rồi sau đó mình có cón sống thì mình mới tiếp tục giúp dân được. Nhưng có bọn ngày nay không ? (cử tọa vỗ tay rầm rầm).

Một ký giả hỏi :

— Xin ông Lê Quang Hiạu vui lòng cho biết, ông có phải là em ruột của ông Dân Biểu Lê Quang Hiếu hay không.

Giáo sư Lê Quang Hiạu trả lời :

— Vâng, tôi là em ruột của Ông Lê Quang Hiếu.

Một ký giả khác lại hỏi :— Xin giáo sư vui lòng cho biết Ông Lê Quang Hiếu qua năm 1971 còn ứng cử Dân Biểu nữa không, và phái chống vị tố kiểm sau mực dích là để chống bị hồi phiếu năm 1971 ?

Giáo sư Lê Quang Hiạu đáp :

— Tôi xin xác nhận là anh tôi (Ông Lê quang Hiếu) qua năm 1971 không ứng cử Dân Biểu nữa, và trong cương vị Dân Biểu Hiệu nay anh tôi phải tích cực tranh đấu vì lẽ phải để bảo vệ quyền lợi cho đồng bào Kiến Hòa (vô tay rầm rầm). vì thế tôi nhận định thì có từ Bao... suốt trong những ngày vừa qua, không được vô tư cho lắm khi thường thuật và điều tra nội vụ.

(MAI TIẾP)

MÀN THỨ NHÌ ĐẦY SÔI NỔI VÀ GAY CẤN

VỤ HAI ÔNG TỈNH-TRƯỞNG và dân biểu Kiến Hòa đấu tố nhau

CỦA CHỈ LINH

IV.— Buổi họp của Trung tá Tỉnh trưởng Kiến Hòa bắt đầu hồi 9 giờ 2 phút kéo dài đến 11 giờ 4 phút, qua tự giải bày của ông về 9 điểm tố cáo của ông Dân Biểu Lê quang Hiếu, qua lời phát biểu của các nhân vật liên hệ tại Kiến Hòa chung quanh việc phủ nhận những lời tố cáo.

«Hãn Tín ngày xưa cón lòn trôn, hướng hồ là anh tui...»

Đến 11 giờ 5 phút, Giáo sư Lê Quang Hiạu, giáo sư Trường Trung Học Đệ Nhị Cấp Kiến Hòa en cùng cầu Dân Biểu Lê Quang Hiếu tiến lên máy vi âm nói :

Thưa Trung Tá Tỉnh Trưởng, thưa Quý Vị,

Theo tôi nhận định thì những lời phát biểu ý kiến của 1 số người hôm nay, giữa không cảnh đặc biệt như thế nầy, không được vô tư cho lắm, (vô tay rầm rầm). Hơn nữa, tôi thấy lời phát biểu ý kiến của Ông Trần Ái Khải hết sức là thiếu vô tư.

Ông nói rằng anh tôi là Dân Biểu Lê Quang Hiếu hồi Tết Mậu Thân không lo cứu trợ cho đồng bào mà lại đi tự ngạn tại nhà thương Kiến Hòa. Vậy chớ tôi xin hỏi ông, ngày xưa Hãn Tín cón lòn trôn, thì ngày nay giữa cảnh khói lửa ngập trời bắn Tết Mậu Thân giặc nổ dã đã nhập thành phố Kiến Hòa đây, anh tôi không có đã xét trong tay để chống cự lại bọn chúng, thì anh tôi có tạm ẩy ngụ trong nhà thương Kiến Hòa là để đã tự vệ chớp nhoáng cho qua cơn hiểm nghèo rồi sau đó mình có cón sống thì mình mới tiếp tục giúp dân được. Nhưng có bọn ngày nay không ? (cử tọa vỗ tay rầm rầm).

Một ký giả hỏi :

— Xin ông Lê Quang Hiạu vui lòng cho biết, ông có phải là em ruột của ông Dân Biểu Lê Quang Hiếu hay không.

Giáo sư Lê Quang Hiạu trả lời :

— Vâng, tôi là em ruột của Ông Lê Quang Hiếu.

Một ký giả khác lại hỏi :— Xin giáo sư vui lòng cho biết Ông Lê Quang Hiếu qua năm 1971 còn ứng cử Dân Biểu nữa không, và phái chống vị tố kiểm sau mực dích là để chống bị hồi phiếu năm 1971 ?

Giáo sư Lê Quang Hiạu đáp :

— Tôi xin xác nhận là anh tôi (Ông Lê quang Hiếu) qua năm 1971 không ứng cử Dân Biểu nữa, và trong cương vị Dân Biểu Hiệu nay anh tôi phải tích cực tranh đấu vì lẽ phải để bảo vệ quyền lợi cho đồng bào Kiến Hòa (vô tay rầm rầm). vì thế tôi nhận định thì có từ Bao... suốt trong những ngày vừa qua, không được vô tư cho lắm khi thường thuật và điều tra nội vụ.

(MAI TIẾP)

HỘI - NGHỊ LIÊN - MINH THẾ - GIỚI chống Cộng kỳ III tại Vọng Các

SAIGON 8-12 (VTX).— Nguồn tin từ Vọng Các điện về cho hay Bác Sĩ Phan Huy Quát đại diện phái đoàn VNCH tại Hội nghị Liên Minh Thế giới Chống Cộng kỳ III họp tại Vọng Các từ 3-12 đã đọc thông điệp của TT Nguyễn Văn Thiệu gửi cho Hội nghị.

Trong Thông điệp, Tổng Thống Việt Nam Cộng Hòa đã gửi lời tri ân của nhân dân Việt Nam đối với sự ủng hộ, nâng nhịp của Liên Minh trong công cuộc chiến đấu chống Cộng tại miền Nam V.N..

Công trong hội nghị này, phái đoàn VNCH đã cho chiếu cuốn phim «Massacres in Huế» (các vụ thảm sát tại Huế). Nhiều vị đại biểu đã không cầm được nước mắt và đã tỏ vẻ phẫn nộ trước sự dã man cùng độ của Cộng sản. Ngày sau khi cuốn phim chấm dứt, các đại biểu đã tự động đánh một phút mặc niệm các nạn nhân Cộng sản tại Huế.

Đại hội đã quyết nghị ủng hộ lập trường của nhân dân Việt Nam chống xâm lăng Cộng sản. Toàn thể các đại biểu cũng cực lực lên án bạo chí, nhất là một vài tờ báo Hoa Kỳ đã không trường thuật một cách vô tư và trung thực cuộc chiến tại Việt Nam.

Đại hội đã chấp thuận tổ chức một cuộc thi điện ảnh với đề tài chống Cộng tại Hàn Thành vào tháng 9 sang năm.

Phái đoànNhậtBản đã tỉnh uyển đứng ra tổ chức Đại hội Liên minh Thế giới Chống Cộng kỳ 4 tại Đông Kinh vào tháng 9 năm 1970. Sự kiện này chứng tỏ đã có một khác quanh trong đường lối chính trị của Nhật Bản.

Đại hội Liên Minh Thế giới chống cộng họ từ 3 đến 5-12 vừa qua, gồm đến hơn 100 đại biểu đại diện cho 62 Chủ Hội Người ra Đại hội Liên Minh Á Châu Chống Cộng họp ngày 6-12 cùng chấm dứt vào ngày 8-12.

ĐỌC TRANG 3
Trang Chánh Trị và sưu khảo

ĐẠI TÁ ĐÔ TRƯỞNG SAIGON TIẾP XÚC VỚI BÁO CHÍ :

Xe Lam thu quá giá biểu đi xe

sẽ bị rút bằng lái xe và giấy - phép hành - nghề

★ SẼ YÊM TRỢ ĐỒNG BÀO CÁC GIỚI XÂY CẤT NHÀ CỬA, ĐẶT ỐNG NƯỚC TRÁNG HẺM, LÀM CỐNG NƯỚC..V.V..

của XUÂN MAI

Phát triển Đô thành xin yểm trợ chi phí đặt máy nước công cộng hoặc bài điện đường.

Tráng hẻm, làm cống, cầu vệ sinh v.v. cũng được yểm trợ

Người điều xuống, Đại Tá Nhiều cho biết ký ban PTĐT cũng sẽ yểm trợ cho đồng bào các xóm số vật liệu cần thiết để tráng hẻm, làm cống, cầu vệ sinh v.v. Những hàng trong xóm chỉ phải trả tiền nhân công. Đại tá Nhiều cho biết Ủy ban PTĐT sẽ yểm trợ cho tất cả những dự án phát triển cộng đồng từ 20.000đ đến 1,2triệu

XEM TIẾP 6 TRANG 7

Nhà lá được cho vay tôn

Đại Tá Nhiều cho biết : trong chương trình chỉnh trang đô thị, Tòa Đô Chánh sẽ cho lấy rẻ những nhà lá được vay tôn về thay lại mái lá.

Những đồng bào nghèo đang ở nhà lá có thể làm đơn xin vay tôn gửi đến Ban Phát triển Khóm, Tòa Đô Chánh sẽ cấp cho đủ số tôn về lợp rồi mỗi tháng đồng bào chỉ phải trả góp 1,2 triệu đồng cho ban phát triển Khóm. Thời hạn trả góp có thể từ 5 năm đến 10 hoặc 15 năm tùy theo hoàn cảnh mỗi gia đình. Loại tôn cho vay sẽ thay tôn lượn hình lỗ lớn như tôn cũ vậy.

Sẽ yểm trợ việc đặt ống nước công cộng

Đại Tá Nhiều cho biết ; đã giúp đồng bào có đủ nước sài. Ủy ban phát triển Đô Thành sẽ dài thọ 2/3 tổng số chi phí bắt máy nước công cộng vào các khu xóm, đồng bào trong xóm chỉ phải trả 1/3 số tiền cho lại. Vậy kể từ nay, đồng bào cần điện nước có thể lập đơn, đưa cho Ban phát triển khóm để chuyển về UB

TIN VÀI HÀNG

SAIGON 9-12 (VTX).— Nha Tổng Giám Đốc Thuế Vụ vừa cho biết theo thể tục hành thâu thuế trực thâu (gồm có thuế thổ trạch, thuế môn bài và thuế lợi tức), sau khi người thiếu thuế nhận được lịnh đóc thúc (giấy nhắc nhở) mà không trả thuế, cơ quan Thuế Vụ sẽ lập thủ tục sai áp và phát mại tài sản.

Nha Tổng giám đốc Thuế Vụ kêu gọi đồng bào thiếu thuế đã bị lập biên bản sai áp phải tự nhắc thanh toán gấp các số thuế của thiếu trong thời hạn 15 ngày kể từ ngày ra giấng cáo nay.

Quá thời hạn ấy, nếu thuế chưa được thanh toán, Nha Thuế vụ thâu số thu thì hành thủ tục phát mãi các tài sản đã bị tịch biên.

LTS — Con 150 ông lớn bị tố cáo kia thế sao ?

GÒ CÔNG.— Phái đoàn Chiến Tranh Chính Trị Trung Hoa Dân Quốc do Thượng Tướng La Hữu Lâm hôm 6-12 vừa qua đã viếng thăm tỉnh Gò Công. Cùng đi với Phái đoàn có Chuẩn Tướng Nguyễn Hữu Hạnh. Phái đoàn ninh lành thể vàng 4 chiến thuật và Chuẩn tướng Nguyễn thanh Hoàng, Tư lệnh khu chiến Tiền Giang và sự đoàn 7 Bộ Binh.

SAIGON 10.12 (XM).— Trong cuộc tiếp xúc thân mật với anh em báo chí sáng qua tại phòng khánh tiết Tòa Đô Chánh, Đại Tá Đô Kiến Nhiều, Đô trưởng Saigon đã trở ân bày chiến sách đề quan trọng trong chương trình chỉnh trang và phát triển Thủ đô.

Nhà lá được cho vay tôn

Đại Tá Nhiều cho biết : trong chương trình chỉnh trang đô thị, Tòa Đô Chánh sẽ cho lấy rẻ những nhà lá được vay tôn về thay lại mái lá.

Những đồng bào nghèo đang ở nhà lá có thể làm đơn xin vay tôn gửi đến Ban Phát triển Khóm, Tòa Đô Chánh sẽ cấp cho đủ số tôn về lợp rồi mỗi tháng đồng bào chỉ phải trả góp 1,2 triệu đồng cho ban phát triển Khóm. Thời hạn trả góp có thể từ 5 năm đến 10 hoặc 15 năm tùy theo hoàn cảnh mỗi gia đình. Loại tôn cho vay sẽ thay tôn lượn hình lỗ lớn như tôn cũ vậy.

Sẽ yểm trợ việc đặt ống nước công cộng

Đại Tá Nhiều cho biết ; đã giúp đồng bào có đủ nước sài. Ủy ban phát triển Đô Thành sẽ dài thọ 2/3 tổng số chi phí bắt máy nước công cộng vào các khu xóm, đồng bào trong xóm chỉ phải trả 1/3 số tiền cho lại. Vậy kể từ nay, đồng bào cần điện nước có thể lập đơn, đưa cho Ban phát triển khóm để chuyển về UB

TIN TÒA ÁN — Tòa Đại Hình xử vụ

2 tên cướp giựt 1 triệu 800 ngàn

của bà chủ tiệm Tivi ở đường Gia Long

◐ TÊN CƯỚP THỨ I : 4 NĂM TÙ

◐ TÊN CƯỚP THỨ II : 5 NĂM TÙ KHUYẾT TỊCH VÌ ĐÃ TRỐN THOÁT LÚC BỊ GIAM TẠI BỐT CẢNH SÁT

SAIGON 9-12.— Ban Đại Hình Tòa án thâm nghị hôm qua đã lên án khuyết tịch hai tên cướp Đỗ tự Hồng Sơn Đỗ 5 năm tù ở về tội trộm 1 triệu 800 ngàn đồng của bà Trần Thị Ngọc Hân, chủ tiệm Tivi, Công Liên can vào vụ này bị án Trần văn Quý bị 4 năm tù ở.

Ra trước tòa sáng nay chỉ có mặt Trần văn Quý 25 tuổi, cư dân Hồng Sơn Đỗ trong lúc bị giam tại cảnh sát đã trốn thoát.

Theo cuộc thẩm vấn bị can có mặt và trên chứng thì trưa ngày 11.12-67 bà Trần chủ 1 nhà bán máy vô tuyến truyền hình ở đường Gia Long vừa ăn trưa xong thì nghe 1 tiếng thì thì hình 1 thanh niên từ bên kia đường chạy sang giật lấy túi bạc bà chạy Bên đu trong la lớn, cùng của bà Trần, rồi sau đó đuổi theo bắt kịp hai bị can cho cầm trên tay gồi 1 triệu 800 ngàn đồng và chiếc xe Honda của chồng tên phương tiện chạy trốn chưng chưa kịp nổ máy đã bị bao vây.

Trong cuộc thẩm vấn đầu tiên cả hai tên đều chối không nhận tội. Nhưng sau đó đã thú nhận là Đỗ gập Quý ở đường Tiền Hưng Đạo bàn bạc việc đánh cướp trên và Đỗ đã có ý định xuy tư lâu và gần nhiều lần thèo đôi bà Trần nhưng khi đến tiệm nào ngồi hàng hay đi lây hàng mà chưa sao thực hiện được bởi chưa gặp «đồng chí». Do vậy, khi gặp Quý thấy kế hoạch sung 1 tay kéo chưa tới một tiệm nước ở gần nhà bà Trần cạnh chung và hẹn khao cướp sẽ thu đoạt.

Bên cạnh mông ngựa Quý lại phủ nhận hết tội trong vụ đã kết cho Đỗ. Trong phần bước tội công 16 viên đã nhận mạnh đề lấy khai của Đỗ khi cùng gian đã cùng Đỗ lấy 1 bị bắt nên Quý đã nước sáng ra chia vào 2 mặt y, bắt y đề đánh lừa chính xác chương không ngờ sau đó người trông thấy trên

Saigon đủ kiểu ăn chơi

● Phóng sự điều tra của MAI TRÚC LY

☆ KHI CÔ NỮ SINH HOA KHÔI BẮT ĐẮC DĨ BỊ VÁO BÓNG TỐI SA ĐỌA !

15.—Đêm hôm đó tôi nhân Bà chủ nhà sân sóc cho L. như đã với hàng thượng khách không bằng. Bà ta rủ L. đi ra phía sau nhà leo lên «hàn công» để ăn cơm và «làm sự». Bà ta bảo là yêu thương L. ghê lắm.

Nếu L. đồng ý nghe theo lời thì muốn điều gì cũng được cả, chưng nếu nghịch ý bà thì đừng có trách móc chi cả.

Riêng tâm trạng của L. như một kẻ đau khổ vừa mới chịu tang, năng đm ấp nhớ đến làm chưng đối với bà chủ nhà. Nhưng L. vẫn cố gắng làm thế nào để hình thể để nghe thấy lời phán trắc du để của Bà chủ nhà gửu gắm cho khác. Nhưng L. vẫn cố của Bà chủ nhà kéo L. quay lại với thực tế :

— Sao lúc nào cũng thấy L. suy tư quá vậy ?

L. cười nửa miệng đáp :

— Dạ đâu có, em đang nghe chị nói đây chứ !

Bà chủ nhà thất hơn. Bà chủ nhà đành trăng tim đen của L.

— Nầy, em coi sân thượng cây cối phải là nơi tập thể dục lý tưởng chu cho em mình không nào ?

Bao nhiêu chuyện buồn đều gác lại, L. nhanh nhảu :

— Dạ, nếu ở thành phố chật hẹp thì tập trên nóc nhà thượng như vầy cũng tạm được xem là nơi lý tưởng.

Tò ta ta đây vành vẽ thể dục :

— Em tưởng ở trên sân thượng nầy không chạy được sao ?

— Có thể chạy vòng vòng nhưng khác chân «bạn» cũng người tập lắm.

Bà chủ nhà không buồn ẩn đùng chiếu thoái vòng vo tam quốc của :

— Vậy hả, kể từ ngày mai em và chị một ngày tập thể dục hai buổi. Chịu hôn ?

L. mỏng rõ và cơ hồ như đã quên hết mọi chuyện :

— Chị đã có sẵn dụng cụ đàm mà tập.

— Một tí nữa em mưa gì sẽ có cái ấy, kể cả đã mặc đồ tập.

L. thành tật :

— Đã thì không cần, em tưởng dụng cụ đàm để tập mới là điều quan trọng.

Bằng lý luận chát mâu tim như trái mướp tơi. Bà chủ nhà vực một cái gần bết ly đưa một tay xi xô vào không không đối diện mặt L. nói nhanh :

— Tập thể dục là cốt để có một thân hình hào điu, nếu không ăn uộc là lướt thì tập làm cái gì cho nó mệt xác.

L. nín thinh, năng biết có cái cũng khó lòng thắng nổi cái lối ăn nói gió bấc lão nếp của Bà chủ nhà có vẻ sành sỏi bụi đời ấy.

Thế rồi sáng sớm hôm sau, L. được Bà chủ nhà mời chính L. cũng chưa biết rõ Bà ta tên gì, đành thực thật sơm rồi chưng đưa năng lên sân thượng tập thể dục.— Bà ta đưa cho L. một chiếc «quần ngắn» và

XEM TIẾP 3 TRANG 7

Suýt cháy ở đường Phan văn Trị

CHỢLỚN (VC).— Khoảng 10 giờ 4 phút đêm 8-12, một vụ hỏa hoạn đã xảy ra tại đường Phan Văn Trị Chợ Lớn. Số cơn lửa đến nơi vừa chưa kịp thiêu rụi chỉ cháy có 2 căn của nhà bà Đặng Thị Lớn 46 tuổi ngụ tại số 98 đường Phan văn Trị Chợ Lớn. Nguyên nhân vụ hỏa hoạn này vì lò dầu hôi phựt cháy vách vén.

9/12 : Tái lập bình thường các đường bay quốc nội và quốc ngoại.

SAIGON 8.12 (VTX).— Hàng không Việt Nam vừa ra thông cáo cho biết, kể từ thứ hai 9-12-69 tất cả các chuyến bay quốc ngoại và quốc nội của Hàng không Việt Nam sẽ được tái lập bình thường.

Bản thông cáo trên nói rõ, để giải tỏa số khách khách ở đông nhiều chuyến bay đặc biệt đã được tăng cường. Riêng trong ngày 9-12-69 ngoài các chuyến bay thường xuyên, sẽ thêm một chuyến bay đặc biệt bằng phản lực cơ Boeing 727 trên đường Saigon, Đà Nẵng, Saigon cất cánh lúc 8g10.

Hàng không Việt Nam yêu cầu quý vị khách khách liên lạc gấp chỗ tại : Quầy Vé Quốc Tế : Số 116 Huyền Trân Huệ Saigon, (Điện Thoại 23.035) hay Quầy Vé Quốc Nội : Số 3 Lê Lai Saigon (Điện Thoại 90.309).

Tình hình tích hoạt động chương trình bình định xây dựng.

VĨNH LONG (VTX) 9-12 — Trong khuôn khổ thực hiện chương trình Bình Định đặc biệt 69 của Chánh phủ, chánh quyền tỉnh Vĩnh Long hôm cuối tuần qua đã trợ giúp cho 250 gia đình đồng bào bắt cư tại các Xã Ấp thuộc Quận Tam Bình một số vật liệu gồm 2.500 tấm tôle để lợp tái thiết lại nhà cửa.

Được biết 250 gia đình đồng bào hồi cư được chánh quyền Tỉnh Vĩnh Long trợ giúp vật liệu tái thiết nhà cửa tiếp đây gồm : 100 gia đình tại Ấp Trường Ngãi thuộc Xã Hòa Bình, 50 gia đình tại Ấp Mới và 30 gia đình tại Ấp Lò Nung thuộc Xã Hậu Lộc 50 gia đình tại Ấp Hải Trình thuộc Xã Xuân Hiệp và 20 gia đình tại Ấp Cai Quản thuộc Xã Mỹ Lộc.

Nó trong một rọp bắt ở Long An

LONG AN, (VC).— 8 giờ 15 8-12, có một tiếng nổ do bọc không bắt gây ra trong một rọp bắt bóng ở Long An. Tiếng nổ xảy lên 1 tay hai vật chất của rọp bắt kha nặng và làm cho trên 20 em bé trai gái lớn nhỏ bị thương nặng và nhẹ.

LẮNG NGHE ...các giới

NGHE RĂNG : Vừa rồi, ông Tài chánh trả lời một câu hỏi của báo chí theo chương trình người dân muốn biết, vẫn đề phát hành giấy bạc 1.000 đồng và tin đồn giấy bạc 1.000 bị mất trộm một cách mờ ám !

NGHE RĂNG : Câu hỏi «Đặt ra là chánh phủ sẽ phát hành giấy bạc 1.000 hay không và như thế sẽ cấp lạm phát hay không ?

Câu hỏi rõ rệt như thế để mà ông lại lấn quấn chung quanh «chiếc hộ hàng» đại đã như một thương gia mang một số bao đi, nếu là giấy 500 thì phải mang nhiều rất là không tiện vận vận và vận vận...

NGHE RĂNG : Ông Tài chánh trả lời như vậy vẫn thì thật là đắt can hăng nổi. Đã từ lâu rồi, trong các việc giao dịch, người ta đòng chi phiếu trả những món tiền quan trọng, chớ ai đi mang giấy bạc đi kẻ kẻ ngoài đường để cho bị cướp cạn nó đớp mất. Hơn nữa, trong các việc giao dịch, người ta trả tiền bằng chi phi thì đó được tiền can niềm phải đến trên hóa đơn. Quả thật là ông không có chút gì đáng gọi là «tài chánh» cả.

NGHE RĂNG : Còn về câu hỏi có lạm phát hay không thì ông Tài chánh lại lập bậy. ở ở ngay biệc đã đưa cho khán thính giả Tivi thấy cái đốt to to hồ của ông Tư Thắng dân đốt đã xì xăm mi khiến đáng nội cái vụ thiếu lượng nước mà ông tạ hợp tác với ông Kinh tế để giết thằng dân cuối mốn chết mới với chiếc áo không cổ, quần không lai là một hình thức lạm phát rồi và đó cũng là một hình thức phá giá đồng tiền đó !

NGHE RĂNG : Từ đó thằng dân nó xăm xì xăm xít với nhau mãi về tác phẩm, hiện diện mở ở của Ông Tài chánh với giấy bạc 1.000 rồng không biết họ bị cái nợ tiền khiến gì kiếp trước mà ngày nay phải gánh một ông Tài chánh «kinh không» như thế !

NGƯỜI NGHE NGÔNG

ĐƯA LÊN BÀN MỔ CÔNG LUẬN VỤ GIẢI TÁN CÔNG QUÁN XE BUÝT

Phải chăng vì sự lỗ lã hay bởi một nguyên nhân nào mà Công quán xe Buýt phải bị cưỡng bách giải tán?

Điều tra của bbdpv LƯƠNG KHÊ

I.— Xuyên qua vụ giải tán Công Quán xe buýt Saigon, tính trong 5m ở đã kéo dài gần 4 tháng nay, để rồi bây giờ đã có hơn 600 công nhân liên hệ phải ăn chơn nằm đất tại Tổng Liên Đoàn Lao Công Việt Nam. Sự kiện này nguyên nhân của nội vụ ra sao? Tất cả đã được dư luận trong mấy ngày nay đặc biệt chú ý.

Vì dây là vụ tranh chấp không những liên hệ đến giới công nhân mà còn được đại đa số dân chúng Công nội vụ, đã nhiều là không các quyền liên hệ phải tự giải quyết lấy, chính là cái đồng vai trò của kẻ làm bào ? «nói lên những điều phải nói» thế thôi !

Sở dĩ chúng tôi phải minh định như vậy vì trong nội vụ của cô lãm sân khấu, chớ không đơn thuần ở một hướng nào rõ rệt. Vì tự sau ngày giải tán Công Quán Xe Buýt Saigon, người ta chỉ nghe nói đến sự lỗ lã trên trong của công quán nầy, nhưng vấn đề chỉ xảy ra đã bao cho sự kiện xảy ra khác nữa không hay. Trong đó điều, tru nay, tuần tự chúng tôi sẽ mở xét vấn đề trên, để lần lượt truy nguyên những mâu chốt của nó.

Bà trái của nội vụ có liên hệ gì đến giới tài phiệt không ? Phải chăng đây là trở tư bản phá thối chế độ Cộng Đồng Quốc Tế và cuộc Cách mạng Xã hội đã trên giải đất nầy không ?

Chúng tôi chỉ đặt câu hỏi cây ra để làm sáng tỏ cho chuyện, còn sự kiện điều hồi, chúng tôi để lên tay đọc bất ngờ trong vụ giải tán Công Quán xe buýt Saigon. Để nhìn ngày kia, mạch lạc và liên tục, chúng tôi xin đề cập vào mẫu chốt của vấn đề.

Phải chăng do sự lỗ lã... mà Công quán xe buýt bị giải tán ??

Với câu hỏi nầy, dĩ nhiên là phải có sự giải thích thỏa đáng do những người trong cuộc trình bày. Nên chúng tôi đã tiếp xúc với Bạn Đại DiệnCông Nhân xe Buýt SG.Chúng tôi đã tiếp đoàn Trần Phó Chủ tịch N.Đ.C.N.X.B. trình bày đề kiện một cách tỉ tăng như sau : «Nếu Bàng đúng là lỗ là mà công quán xe buýt bị giải tán thì e rằng đó là có thiếu sót chăng ?». Ông chủ biết tiếp theo sự lỗ là đó do nhiều nguyên nhân mà phần lớn không phải do chính công nhân làm nên tội mà tất cả

XEM TIẾP 4 TARNG 7

NGHIỆP ĐOÀN KÝ GIẢ V.N. VÀ HỘI

Tổng thư ký nhựt báo VN yêu cầu

Hội Chủ Báo tăng lương cho công nhân làm báo

Ban chấp hành Hội Tổng Thư Ký Nhựt bản Việt Nam và Nghiệp Đoàn ký giả vừa quyết định yêu cầu Hội chủ Báo Việt Nam tăng lương cho nhân làm báo, tối thiểu là 40 đến 50% tùy theo mức lương.

Trong phiên họp chung hôm 6-12 vừa qua Ban chấp hành Hội Tổng thư ký Nhựt Bản Việt Nam và Nghiệp đoàn ký giả Việt Nam không chấp nhận mức tăng lương danh cho ký giả và ấn công của Hội chủ báo VN đề được phổ biến qua văn thư số 179-HCB-VT và cho rằng giá các nhựt báo đã tăng từ 50 tới 66,6 phần trăm trong lúc giá giấy in báo không bị chi phối bởi nghị định đồng thuế hiện nước, bơn nữa giá sinh hoạt tăng quá cao, lương hồng của ký giả và ấn công lại không có phù cấp nơi cơ và phụ cấp sinh hoạt đắt đỏ.

Hội TKNBVN và Nghiệp đoàn ký giả quyết định yêu cầu Hội Chủ Báo Việt Nam tăng lương cho tối đa các công nhân làm báo theo những tiêu chuẩn sau đây :

— Lương dưới 20.000đ một tháng tăng tối thiểu 50 phần trăm.

— Lương trên 20.000đ một tháng tăng tối thiểu 40 phần trăm

Ngoài ra, trong phiên họp ban Chấp Hành HTTKNBVN và Ban Chấp hành NĐKGVN cũng đề nghị thêm vào yêu cầu trên những quyền lợi của anh em ký giả và ấn công trong trường hợp nguyên vọng chính đáng của anh em không được thỏa mãn.

THÔNG - CÁO của Tòa Tổng Giám Mục Saigon về hoạt động của Ủy Ban Nguyên Đình Thi và Huỳnh công Minh tại Ba Lê

Theo tin báng thông tấn AFP được một số nhựt báo tại Saigon đăng trong số báo ra ngày 8-12-69 Đức Tổng Giám Mục Nguyễn văn Bình đã công bố một văn thư gửi Ủy ban Nguyễn Đình Thi và Huỳnh công Minh và người tên tên là Ngô Bá Thành phái đoàn công giáo VN tại Ba Lê làm bảo. Vì có tin thất thiệt nên Tòa Tổng Giám Mục Saigon tiếp trong thông cáo :

1) Đức Tổng Giám Mục Nguyễn văn Bình, trong văn thư gửi từ La Mã đề ngày 25-10-1969 đã nói cho linh mục Nguyễn đình Thi người xử dụng những lẽ thự giới thiệu cá nhân hoạt động vận hóa và lấy danh nghĩa Giáo sư hiểu lầm đáng tiếc.

2) Vì việc linh mục Huỳnh công Minh được các báo nói đã Ủy quyền đại chỉ Tòa Tổng GiámMục Saigon để làm thương mại, Đức Tổng Giám Mục đã giải thích rõ rằng Ngài không phải là sự lợi dụng để làm thương mại mà chỉ là địa chỉ tạm để liên lạc trong tiếc linh mục Huỳnh công Minh chưa có nhiệm vụ chính thức.

Saigon ngày 8-12-1969

TÒA TỔNG GIÁM MỤC SG.

Xem trang 5 :
NỮ CHÚA RỒNG XANH
truyện dài TRỌNG-NGUYÊN

TIN TỨC KHẮP NƠI

Lựu đạn cay nổ tại Bar Thủ Đô đường Tự Do

SAIGON (VP) — Sáng ngày 7-12, vô 4 tên lạ mặt cỡi 2 chiếc Honda tới trước cửa chỉ số 222 đường Bình Tiên, liệng lựu đạn nổ Thiệt bạ, vật cách độ 50.000đ. Vụ này chưa cùng ngày hai chưng lính mũ, tên bà Đỗ Đa đường Tự Do, nhưng chưa thấy bao lựu đạn khói bỏ chưa xảy hàn. Lựu đạn xi khói cay, hai tên bỏ chạy. Bao bại các chi em ta vội chạy ước đất

Cấp tiến
ĐỘC LẬP • TỰ DO • TIẾN BỘ
Tòa soạn và Trị sự 242 tư Phan-đình-Phùng SAIGON—Đ.T.: 23.275
● THỨ TƯ 10-12-1969 ●

CÁC MẶT TRẬN CHỐNG CỘNG: DÂN VÀ PHÚC VỤ DÂN

CHÁNH TRỊ

ĐÁNH ĐẾN CÙNG

Ba tiếng ĐÁNH ĐẾN CÙNG như một hồi trống thúc dục đạo quân xông lên chiếm lấy thành trì chém giết đối phương, được cộng sản lấp thành «đại ngôn» có tính cách không trương sức mạnh của mình trước đối thủ.

Hãn người dân miền Nam phải đau lòng khi lăng nghe những âm thanh chua sót được thốt lên nơi cửa miệng người CS Việt Nam. Còn gì đau đớn bằng khi những người cùng 2 huyết thống dân tộc lại lấy sự tương sát lẫn nhau làm món quà chiến thắng cho một cá nhân quốc tế! Dân tộc VIỆT đã từng chịu đựng quá nhiều khổ đau bởi họa chiến tranh triền miên trong nhiều thế kỷ và vẫn còn tiếp tục cho tới ngày nay đầy vô tâm hồn lần thế xác. Nhưng chiến tranh có phải là để làm cho con người lớn dậy như điều người ta tưởng không? Nếu lấy lý trí để xét đoán thì quả chiến tranh đã làm lớn dậy con người, cũng lớn bao nhiêu con người cũng phải đổ máu hy sinh bấy nhiêu. Con người lớn dậy đây không phải là toàn thể loài người mà là một cá nhân nhỏ bé trong một tập thể. Hitler, Hồ chí Minh, Mao trạch Đông vv... quả tình có lớn, cái LỚN của các ông là hết được ra lửa, một lại nói của các ông sẽ làm 7 lớp người gục ngã, cảng ngã nhiều thân thể và sự nghiệp các ông cảng trở nên vĩ đại.

Hiện tượng đó đã xảy ra trên mảnh đất bé nhỏ VN. Từ những lý do nội tại biện chứng bộc phát trên hành động DIỆT THỂ người CS VN trên cương vị của một chủ thuyết CS khởi đầu mà theo luật tắc biện chứng đã bùng chảy đột khởi vào xã hội VN. Từ giai đoạn ý thức chủ thể quốc gia bước sang giai đoạn ý thức thá thể CS đã xảy ra trên một vận động trường kỷ lịch sử từ mùa thu tháng 8 năm 45 cuộc cách mạng vận động chống Pháp của toàn thể dân Việt tham dự đã mang ý nghĩa cao cả của một dân tộc tự thức giả phỏng khỏi ách nô lệ. CS Việt sung biến thể từ đó, trên hai mươi đăng viên CS đầu nào đã làm mưa gió. Quốc gia VN bị phỏng thể, một trận địa chấn chính trị diễn ra trên mặt ý thức. Người quốc gia vận dụng tách khỏi sự xâm nhập ảnh hưởng của CS, trên một LỘ CHIẾN mới theo thời gian càn kéo tố lịch sử vẫn còn tiếp tục «tái diễn xuất» cho tới nay thì bề mặt của của cuộc tranh chấp đó vẫn không thoát khỏi được cái vòng luẩn quẩn thối thúc ràng buộc bởi một trận tư tưởng quốc tế ĐỒNG TÂY do NGA MỸ thiết định kế hoạch. Sái nổi và dậu thương bởi khi phong trào giải phóng được phát động, CS Việt đã hành động trong một hoàn cảnh vô tình thế không thích hợp, tìm đối tượng người VIỆT để tiêu diệt thì cái chân lý gia đình của phong trào đã sai lệch ngay từ đầu. Bản chất của phong trào thiếu hẳn cái đặc tính của một phong trào quốc gia giải phóng (Trường hợp Algérie rất có ý nghĩa vì nó hoàn toàn dựa trên lập trường quốc gia) trái lại GPMN lại không hội đủ những yếu tố đó. Hoàn toàn do CS lãnh đạo chỉ huy, GPMN đã đánh lừa dư luận cho đó là một phong trào quốc gia. Lịch sử không thể nào che đậy được những hành vi mờ ám đó. Giả thử phong trào giải phóng hoàn toàn do những người quốc gia lãnh đạo thì cuộc chiến tranh trên phần đất này chẳng bao giờ có được.

Từ chiều hướng GP tiến sang mặt trận công sản xâm lược đã được lăng kính lịch sử chiếu rọi một cách công khai. CS Việt đã từng được phe Nga xô TC thúc dục, cả và là phái ĐÁNH ĐẾN CÙNG. Lời nói đã phát xuất từ ác tính của Mao Trạch Đông và tập đoàn hiếu sát Bắc kinh. AI ĐÁNH AI? AI GIẾT AI? Chỉ có người cộng sản Việt Nam là biết rõ hơn cả!

TRẦN-CAO-VIÊN

TIN TỨC VÀ SINH HOẠT
PHONG TRÀO
QUỐC GIA CẤP TIẾN

LỄ RA MẮT P.T.Q.G.C.T. Quận bộ Định Quán (LongKhánh)

Lễ ra mắt PTQGCT, Quận bộ Định Quán (Long Khánh) đã được tổ chức trọng thể tại Hội trường xã, vào sáng chúa nhựt 7-12-68, lúc 9 giờ 30.

Trong số 400 quan khách và đoàn viên tham dự, người ta nhận thấy:

- Ông Phó Quận Trưởng, đại diện Th. tá Quận Trưởng
- Cha lãnh đạo tinh thần Xã Đông Hiệp
- Đại diện Phật Giáo Hòa Hảo,
- Đại diện Cao Đài Tiên Thiên,
- Trưởng Chi Thông Tin Định Quán,
- Nam nữ Cán Chức Quận và đại diện các Xã Phương Tân, Đông Hiệp, Bình Hòa, Kiến Tân...

Đại diện phái đoàn Trung Ương gồm có Phạm Thái và Hoàn Sơn, nhưng vì xe «in bash» tại Dầu Giây, nên chỉ có Phạm Thái đến xe lam lên đến nơi, còn Hoàn Sơn ở lại cho điều động «kéo» xe về Saigon.

Sau các nghi lễ thường thức, Phạm Thái thuyết trình về Hiện tình đất nước và cuộc Hội đàm Ba Lê. Với giọng nói hùng hồn và lời lẽ duyên dáng, anh đã trình bày cho thính giả thấy sự ngoan cố của Cộng Sản tại hội nghị Ba Lê, trách nhiệm nặng nề mà quân đội Cộng Hòa đang đảm trách, sự cần thiết của việc đoàn kết hóa nhơn dân để đương đầu hữu hiệu với Cộng Sản.

Lễ ra mắt chấm dứt hồi 11 giờ 50 trong niềm phấn khởi của mọi người.

Ý-NGHĨA BẢN TUYÊN-NGÔN QUỐC-TẾ NHÂN-QUYỀN

LTS.— Sau đây là diễn văn do ông Lê quả Chí, Tiến Sĩ Luật Khoa, Giảng Sư Đại Học Luật Khoa Sàigòn, Giảng viên Đại Học Luật khoa Huế, Viện Đại học Vạn Hạnh, Luật sư Tòa Thượng thẩm Saigon, đọc ngày 10-12-1969 tại Tòa Đô Chính, nhân buổi Lễ Kỷ Niệm lần thứ 21 Tuyên Ngôn Quốc tế Nhân Quyền.

Kính thưa Quý Vị,

Hôm nay, 10 tháng 12, là 10 Kỷ Niệm lần thứ 21 ngày Tuyên Ngôn Quốc Tế Nhân Quyền.

Chúng tôi được ấn cử làm diễn giả tế ý nghĩa cần bản Tuyên Ngôn này.

Trước khi tìm hiểu Quốc tế Nhân quyền là gì để cho buổi nói chuyện có tính cách cởi mở, chúng tôi xin phép nói đầu bằng câu: mới Quý Vị hướng vào một vùng đặc biệt, đó là vườn Cổ Học Tinh Hoa.

Vua nước Tề (một nước lớn trong hàng nước chiến quốc ở vào đầu thời Tam Đông) sai sứ đem thư sang hỏi thăm bà Uy Hậu (vức là mẹ vua Uy Vương) đang ốm triền miên nước Triệu (một nước lớn khác thời chiến quốc ở phía Nam tỉnh Trực lệ phía Bắc tỉnh Sơn Tây bây giờ).

Sang đến nơi, bà Uy Hậu chưa kem thơ, bà hỏi sứ giả rằng:

— Năm nay không mất mùa chứ? Dân binh yên chứ?

Vua công mạnh khỏe chứ?

Sứ giả ngẩn bối, không bằng lòng, nói:

— Tôi vâng lệnh Vua nước tôi sang sứ bên nầy, Thái Hậu không hỏi đến Vua tôi, lại hỏi thăm mùa màng với dân sự trước, thế chẳng là tôn trọng kẻ hèn hơn người sang ư?

Uy Hậu bảo: «Không phải. NẾU KHÔNG CÓ MÙA MÀNG THÌ LẤY ĐÂU CÓ DÂN, KHÔNG CÓ DÂN THÌ LẤY ĐÂU CÓ VUA. Cho nên ta hỏi mùa màng và nhân dân trước. Ai lại bỏ GỐC mà lấy NGỌN ban giờ!»

Nói xong, Thái Hậu lại hỏi luôn rằng:

«Chung Li Tử là Sô Sĩ (người hiền tài ẩn cư một chỗ) bây vẫn khỏe mạnh chứ? Người ấy ở nơi đồng ruộng thế, không ăn lương cũng thế, có ăn mặc cũng thế không ăn mặc cũng thế. Ấy là người giúp vua nước ta ngày xưa đó. Ngày hôm qua ông đến bái chơi, ta ở với cha mẹ cho có hiếu, sao đến lấy giúp vua cho ngoài ấy vào chăng? Nếu bao giờ ông ở ở không được làm quan, một người con gái ấy không được vào chầu thì Vua nước ta vẫn còn vậy sao được?»

Thái Hậu hỏi hết mấy câu đó xong, rồi mới sai đến thư.

Qua câu chuyện trên đây, ta nhận thấy ra thời Thượng Cổ, các nhà cai trị chân chính luôn luôn lấy dân làm gốc, DÂN KHÔNG ĐỦ ĂN THÌ NƯỚC NGUY, cho nên DÂN SINH LÀ VIỆC TRỌNG, DÂN KHÔNG AN CƯ THÌ NƯỚC LOẠN, nên THỰC HÀNH VIỆC CẢI TẠO Bộ Uy Hậu bắt lại người sứ ở nước, bắt phải tạm nhà, đó là cố ý quở trách Vua Tề. Bà bắt phải đến hai người sứ ở nước thăm nhà, MỘNG CHO DÂN CÓ ĐƯỢC NHÀN TÂI ĐỂ LÀNH ĐẠO thật là một tay biết thấu việc trị nước đúng theo tư tưởng của thầy Mạnh Tử là «Dân vi quý, xã tắc thứ chi, quân vi khinh».

Nói đến «Dân Sinh, An-Cư», tức là để gộp đến vấn đề Nhân Quyền, quyền sống của con người, quyền tự do di lại, tự do tín ngưỡng, phát biểu tư tưởng, quyền, lập nghiệp, quyền phục vụ xã tắc, hưởng an ninh, hưởng hạnh xã hội, v.v...

Tất cả những quyền nầy, ở các nước văn minh là đã quá rõ ràng, cuộc cách mạng dầm mưa mạc dích đem lại sự no ấm cho người dân, nhưng vẫn còn đưa đầu hư vị cho nhà cầm quyền.

Vớiy bản «Tuyên Ngôn Nhân Quyền và Quyền Công Dân» của Pháp Quốc được chấp nhận dưới thời kỳ cách mạng năm 1789, và ghi vào đoạn mở đầu của Hiến Pháp ngày 3-9-1791 cũng các Hiến Pháp kế tiếp. Trong thế kỷ thứ 19 và đầu kỷ thứ 20 phần nhiều các Hiến Pháp của những quốc gia văn minh khác đều nhìn nhận cho công dân những quyền cá nhân và tự do chính trị cần bản.

Tuy chiến, phải kể từ năm 1678 là năm ký kết Hiệp ước Ba Linh, sự quốc-phòng BẢO VỆ NHÂN QUYỀN MỚI CÓ TÍNH CÁCH THẬT SỰ QUỐC TẾ, vì Hiệp ước này chỉ nhìn nhận sự đặc lập của các quốc gia mới thành lập là Belgique, Hollande, Suisse, Raumanie và Montenégro với điều kiện là các Quốc gia nầy phải bảo đảm một số quyền lợi công tự do cho công dân của họ như tự do tín ngưỡng, và sự bình đẳng về pháp lý giữa tất cả các công dân, không phân biệt chủng tộc và tôn giáo.

Với Hiệp ước Hội Quốc Liên (Pacte de la Société des Nations) sau thế chiến thứ nhất vẫn để nhân quyền chỉ được ấn định bởi cách giản tiếp trong điều 23, theo đó các quốc gia hội viên phải cố tâm thiết lập những điều kiện lâm việc công bằng, nhân đạo và cam kết đối với một cách bình đẳng, không dân tộc bổn xứ trong địa phận thuộc quyền quản trị của các quốc gia ấy. Nhưng Hiệp Quốc Liên đã thất bại, vì nhiều quốc gia lúc bấy giờ thiết lập chế độ độc tài, không tôn trọng hiệp ước nầy, nên áp dụng nhiều biện pháp bạo đối với các dân tộc, con người, cũng như đối với tập đoàn chủng tộc khác, gây sự cam hờn trong toàn thể nhân loại.

Do đó, thế chiến thứ II được xem là trận giặc bảo vệ các Nhân Quyền và HIẾN CHƯƠNG LIÊN HIỆP QUỐC RA ĐỜI ĐÃ ẤN ĐỊNH TRỰC TIẾP, trong nhiều điều khoản SỰ CẦN THIẾT BẢO ĐẢM VIỆC TÔN TRỌNG NHÂN QUYỀN CÙNG CÁC TỰ DO CĂN BẢN TRÊN TOÀN THẾ GIỚI MỘT CÁCH HỮU HIỆU. ĐỂ GIỮ GÌN HÒA BÌNH VÀ KHUYẾN KHÍCH SỰ HỢP TÁC QUỐC TẾ. Nhưng Hiến Chương lại không định nghĩa thế nào là Nhân Quyền và Tự Do. Ngoài ra, việc áp dụng gặp nhiều khó khăn vì vấn chạm với điều 2, đoạn 7, nhằm «Không một quy điều nào của Hiến Chương cho phép Liên Hiệp Quốc xen vào các việc thuộc THẨM QUYỀN RIÊNG BIỆT của một quốc gia, nhưng nguyên tắc nầy phải áp dụng cho các việc có tính cách nội trên (thì tự giải quyết theo nghĩa của Hiến Chương). Cũng may, điều 55 của Hiến Chương có đề định thành lập một Ủy Ban Nhân Quyền do Hội Đồng Kinh tế và Xã hội của Liên Hiệp Quốc đề cử. Ủy Ban nầy đã tạo nên những nguồn cảm kỷ lưỡng và đi đến kết quả là đưa ra một BẢN TUYÊN NGÔN QUỐC TẾ VỀ NHÂN QUYỀN (Déclaration Universelle des Droits de l'Homme) gồm 30 điều khoản được ĐẠI HỘI ĐỒNG LIÊN HIỆP QUỐC CHẤP NHẬN NGÀY 10 THÁNG 12 NĂM 1948 vào lúc 3 giờ 21 sáng, đều biểu là Kỷ Niệm hàm nay.

Lời mở đầu của bản Tuyên Ngôn nói rõ mục đích, lý thuyết chung cho mọi quốc gia đều tôn: «Tất cả những tổ chức xã hội phải phát triển nhằm trọng nhân quyền, quyền tự do và bảo đảm việc áp dụng hữu hiệu không những trên địa hạt quốc gia mà cả trên những nơi đặt dưới quyền tài phán của các quốc gia đó».

Tại sao lại phải tuyên bố như thế? Có nhiều lý do:

— Một là công nhân nhân quyền và tự do cho cá nhân làm thành nền tảng của tự do, công lý và hòa bình;

— Hai là phải giữ lời hứa của Hiến chương;

— Ba là sự hiểu biết các một quan niệm chung về nhân quyền và tự do là một yếu tố quan trọng để thực hiện lời cam kết;

— Bốn là phải trình việc tái điểm những hành động đã man phát sinh trong quá khứ do sự phủ nhận những quyền đó;

— Và sau hết cần phải bảo vệ nhân quyền bằng cách thành lập một chế độ pháp lý.

Để có thể phân tích có rõng các điều khoản của Bản Tuyên Ngôn, chúng ta có thể dựa theo cách sắp loại của Ông Sibert trong sách quốc tế công pháp như sau:

— Trước hết là những quyền liên hệ đến nhân thể.

— Thứ đến là những quyền dân sự và gia đình

— Ba là những tự do chính trị và xã công là.

— Những tự do kinh tế.

LOẠI I — NHÂN QUYỀN LIÊN HỆ ĐẾN NHÂN THỂ (Droits inhérents à la Personne humaine).

Đó là quyền sống hay quyền sinh tồn (droit à la vie), quyền hưởng sự sinh (droit à la sureté de sa personne), quyền hưởng tự do (droit à la liberté) và quyền bình đẳng (droit à l'égalité).

a) QUYỀN SỐNG HAY QUYỀN SINH TỒN nguyên thủy đùng để chống ngăn cướp bóc sát nhân, nhưng từ 1946 đã đổi với việc trừng trị những tội tội các Điều Ước Quốc Xã (Nagis) gây nên.

Liên Hiệp Quốc đã cố gắng cho quyền này một qua trị thực tế bằng cách thành lập HIỆP ƯỚC CHỐNG NẠN DIỆT CHỦNG (Convention du Génocide) được Đại Hội Đồng chấp nhận ngày 9.12.48, bước bằng những BIỆN PHÁP CHỐNG XÂM LĂNG (mesure contre l'agression).

Diệt chủng, theo Sibert định nghĩa là tội tự chủ sự sinh tồn của những dân chúng nhân sự nguyên vẹn, trong tự như tội sát nhân tự chối quyền sinh sống của một cá nhân.

Không phải tội đoàn nào cũng được Hiệp ước bảo vệ — trong như trường hợp chính trị đoàn chính trị và kinh tế. Sự diệt chủng văn hóa (le génocide culturel) cũng không là loại trừ. Trái lại, nhưng tôn đoàn được bảo vệ là những đoàn thể nhân chủng (groupes ethniques) xã hội quốc gia, tôn giáo.

Nghiêm khắc vì bị trừng trị là những hành vi nào? và trong điều kiện nào, những hành động đó mới khả trừng?

Hiệp ước liệt kê năm loại hành động là: sự sát chân, sự tổn thương nặng về thể chất hay tinh thần, sự cố ý tạo điều kiện bó buộc đưa tới sự tiêu diệt toàn thể hay trong phần, những biện pháp có khuynh hướng ngăn trở sự sinh đẻ, và sự di chuyển trẻ con. Tất cả những hành động nầy phải áp dụng cho tập thể, chứ không phải cá nhân, mới bị Hiệp ước chi phối.

HIỆP ƯỚC CHỐNG NẠN DIỆT CHỦNG có nói rõ thêm rằng điều khoản là không lưu ý đến điều kiện động nhằm thúc đẩy hành vi dự bị tâm thường (vì dụ đăng vận-Đức Quốc Xã thành lập những phòng hơi ngạt trước khi cuộc chiến bắt đầu) hoặc sự người biết chưa được thấy rõ rệt. Tội tổng phạm bị trừng trị nếu cố ý. Biện pháp đầu độ được áp dụng cho tất cả trong tội đó, trong tội này không thể được coi như là trong tội chính trị.

Người ta, áp dụng những nguyên tắc của Tòa An Nuremberg, các giả những hành vi đã bị trừng phạt đã bị là những người cai trị. Trong có một trường hợp giảm khinh nếu được dự trù cho lần sáng chắc.

Cấu tạo về hình sự do Hiệp ước áp lịch có tính cách quốc nội, vì chính Tòa Án quốc gia nơi xảy ra phạm pháp có thẩm quyền. Sự quyền hay là do trong hoàn trang chưa có một tòa án hình sự quốc tế nào được thành lập.

NHỮNG BIỆN PHÁP CHỐNG XÂM LĂNG của Liên Hiệp Quốc có mục đích trừng trị tội phạm chiến tranh xâm phạm nhân mạng. Nhưng định nghĩa thế nào là xâm lăng, là một việc rất khó khăn vì tính cách biến đổi, thích hình vạn trạng của vạn xâm lăng hiện tại.

Từ thế chiến thứ hai, các quốc gia lo định nghĩa xâm lăng trong các hiệp ước đầu tiên là Hiệp ước Brussels năm 1948 thay đổi bởi các thỏa hiệp Ba Lê năm 1954, Hiệp Định Đại Tây Dương (le Pacte de l' Atlantique) năm 1949 đều cố gắng giới hạn và định nghĩa xâm lăng. Các nước đồng minh, sau khi chiến tranh kết thúc, đã qui định được ở Tòa Án Nuremberg chống thế tài đối với các tội gây cuộc xâm lăng năm 1939

Nhưng chính ở trong khung cảnh Liên Hiệp Quốc, mới có cố gắng định nghĩa chính tự xâm lăng một cách có phương pháp. Liên Hiệp Quốc phải xác định khái niệm này vì cần chế độ trừ trong Hiến Chương. Hiệp ước điều 39 Hiến Chương buộc Hội Đồng An Ninh xác nhận sự hiện diện của các hành vi xâm lăng. Hội Đồng An Ninh phải áp dụng những biện pháp kinh tế chống lại Cao Ủy Liên Hiệp Quốc giao cho Ủy Hội Quốc tế pháp (Cornission du droit international) phải xác định khái niệm nầy. Ủy Hội nghiên cứu xâm lăng, những thành tố và định nghĩa của nó trong phiên họp thứ 3e năm 1951. Nếu tăng của công tác này là QUY TẮC «NULLUM CRIMEN SINE LEGE» ĐỊNH ĐIỀU TRONG 2CÓA BẢN TUYÊN NGÔN QUỐC TẾ NHÂN QUYỀN CÔNG NHẬN Các hai quan điểm chống đối nhau trong Ủy Hội. Một số hội viên chủ trương một ĐỊNH NGHĨA TỔNG HỢP (definition synthétique) nhằm tiêu biểu thích chu khuynh hướng này là ông G. Scelle đưa ra định nghĩa sau đây: «Xâm lăng là một trong tội chống Hòa bình và An sinh của chân hoạt Trong tội này được thành tựu khi có sử dụng lực lượng trên vũ khí quân đội khoái của Hiến Chương Liên Hiệp Quốc cố mục đích thực đối tình trạng của quốc tế phát thực tại hiện hình, hay có ít quấy rối xâm trên rối loạn trật tự chung».

Nhiều hội viên khác của Ủy hội tìm một ĐỊNH NGHĨA PHÂN TÍCH (définition analytique) của xâm lăng bằng cách liệt kê những sự kiện có thể cấu thành tội xâm lăng.

Sự chống đối giữa hai khuynh hướng này đã ngăn cản sự thiết lập một định nghĩa rõ ràng.

Đại Hội Đồng Liên Hiệp Quốc đã thụ lý sẽ đề nghị trong phiên họp 31-52, nhưng Ủy Hội thấy rằng của Hội Đồng đã chưng minh không thể có một thỏa hiệp giữa hai khuynh hướng trên.

Sau cùng Ủy Hội thấy rõ đã đề nghị với Đại Hội Đồng giao cho Công Tăng Thư Ký làm một phúc trình đầy đủ về vấn đề định nghĩa xâm lăng và nêu lên ảnh hưởng về quyền lợi của Hòa Bình Của An ninh của Công ty hình sự và những tiêu chuẩn để định thành định hàng những yếu tố tạo thành. Theo ý kiến của Ủy Hội thì phải bao hàm những chi tiết thì hướng đến các tổ chức quốc tế.

Từ ký đến nay, hình như chưa có một sự tiến bộ đáng kể nào.

b) QUYỀN HƯỞNG AN NINH (Droit à la sureté de sa personne)

Điều 3 của Bản Tuyên Ngôn xác nhận là mọi cá nhân đều có quyền hưởng an ninh cho bản thân mình. Nhưng điều khoản khác bổ túc BOAN VÀN NÀY NHƯ LÀ: ĐIỀU 5 NGĂN CẤM SỰ TRA TẤN, NHỮNG HÌNH PHẠT HAY ĐỐI XỬ TÀN BẠO, VÔ NHÂN ĐẠO, HOẶC MẤT NHÂN PHẨM; ĐIỀU 9 NGĂN CẤM SỰ BẮT BỚ, GIAM CẦM VÀ LƯU ĐÀY ĐỘT NGHĨA Việc trực xét không bị ngăn cản không luật quốc tế hiện hành và điều điều nào đó. Cần thêm vào NIỀU 12 NHÂN MẠNH QUYỀN SỐNG MỘT ĐỜI TƯ RIÊNG BIỆT không ai có thể bị xâm phạm đến đời sống đời riêng tư, trong gia đình, nơi ở, thư từ, công nhớ bị xâm phạm vào danh dự và phẩm giá. ĐIỀU 11 CUNG CẤP NHỮNG BẢO ĐẢM TRONG CÁC VỤ TRANH TỤNG VỀ HÌNH SỰ: Ai bị tố cáo được hưởng tất cả những bảo đảm cần thiết để bào chữa Đoạn 1 «Ai nhận rằng mọi bị can đều được xem như vô tội, cho đến khi nào có chứng minh được tội theo luật định. Một khác quy đề NULLUM CRIMEN SINE LEGE được việc áp dụng «Không ai có thể bị buộc tội về những hành vi hay khiếm khuyết mà lúc xảy ra, không phạm đến luật quốc tế tội phạm theo luật quốc tế hay luật quốc tế lúc bấy giờ. Sau cùng đây là «NULLA POENA SINE LEGE». cũng được chấp nhận, vì không thể áp dụng một hình phạt nào nặng hơn hình phạt luật định lúc xảy ra sự phạm tội.

Tôn lại quyền hưởng an ninh là quyền bảo vệ thân thể người ta, vì THÂN CON NGƯỜI RẤT QUÝ BÁU, KHÔNG CÓ GÌ HƠN CẢ. Vì điều nầy ta có thể nhắc lại một câu truyền trong cổ học tính hoặc.

Nước Hàn (một nước lớn trong hay nước thời Chiến Quốc ở vào trong bộ Hà Nam), sau Ngụy (cũng một nước lớn về thời đó) ở Bắc bộ Hà Nam bây giờ) muốn lấn đất của Triệu.

Tư Hoa Tử (một nhà học thuyết giỏi) đến ra mắt vua Chiêu Hi nước Ngụy, thấy vua có dáng lo buồn mới cho rằng:

«Giả bây giờ, có bao nhiêu nước họp nhau, định ước một cái và khác cùng ký ở trước một vua nhà tay trái, lấy được thiên hạ, thì bỗng mất tay phải; tay phải lấy được thiên hạ, thì bỗng mất tay trái. Hình mất một tay mới lấy được thiên hạ, thế thì nhà vua có đáng lòng lấy thiên hạ không?»

— Vua Chiêu Hi: «Như thế ta chẳng lấy thiên hạ làm gì».

Tư Hoa Tử thưa: «Nhà vua nói phải lắm. Cứ xem như việc hai cành tay ta trong hai thiên hạ thì các thần ta trong hơn hai cành ta lấy đang trong hơn hết là bao nhiêu? Nước Hàn mà với cái nước ta bé nhỏ thế mà lấy Tam Mỗng đất trên nhau, lại so với cả nước Hàn bé nhỏ thế mà lấy Tam Mỗng sao chỉ vì lo không thành được một miếng đất nhỏ kỳ mà nhà vua đến nỗi ở vậy, buồn rầu, mà mất ngủ THƯƠNG SINH quá thế vậy?

Vua Chiêu Hi nói: «Phải lắm. Ngày đây bàn qua nhân cũng nhiều, nhưng chưa từng thấy ai dạy bảo quả nhân phương những lời như thế».

Tôn gia cách Tô bộ Tính Hoa bảo trên rằng: «Tuổi mới hay, tất cả mọi người trong tự vua chúa trong đến trong đó AI AI CŨNG BIẾT TRONG CÁI THÂN MÌNH, QUÍ CÁI THÂN MÌNH HƠN CÁI NGOÀI VẬT, chẳng riêng thay, vì cái kẻ có quyền có thế trong tay, thường chỉ biết mình mà lo thân mình, còn thân của người, mà bao nhiêu người, lại bao đem ra sử bạc, để thỏa thích lòng mình muốn, cầu lợi tất đáng khinh bỉ. Nhưng ai biết THƯƠNG SINH là hơn, SẮT SINH là bạc nghĩa, thì cho đưa là những vự chiến trạch bạc kẻ có đến muốn triệu tính nghĩ sinh linh lắm!»

Một nhân quyền quan trọng liên hệ đến quyền hưởng an ninh là QUYỀN TỊ NẠN (LE DROIT D'ASILE) Quyền nầy thấy đề cho phương diện, theo mục đích như là được đưa đề điều khác một nền pháp luật quả cảng tên, vì do quyền tị nạn bên giáo (asile religieux) ở nhà thờ, tu viện, theo thỏa hiệp La-tran, hoặc là bậu quả của nguyên tắc trị ngoại pháp quyền (lections d'extoritorialité).

(Vì [illegible] giáo-asile diplomatique trong các sứ quán thay bị ngoại cảm chiến ở hầu nhà) Trước kia được áp dụng cho cá tội phạm chưng luật, nhưng ngày nay chỉ có những tội phạm bình trị mới được hưởng quyền nầy.

Quyền tị nạn được áp dụng nhiều nhất ở Châu Mỹ, La Tinh và được quy định trước tiên bởi Hiệp ước La Havane ngày 20.2 1928 rồi đến Hiệp ước Caracas năm 1954.

Đâu sao, ngày nay phải phân biệt TỊ NẠN LÃNH THỔ (asile territorial) khác với TỊ NẠN NGOẠI GIAO (asile diplomatique) vì bản chất các quyền tị hoàn toàn khác nhau.

Thật thế, trong trường hợp TỊ NẠN LÃNH THỔ (asile territorial), người đi tị nạn ở sân trên lãnh thổ Quốc gia cho tị nạn (Etat de refuge) tức là ở người xử mà tội phạm xảy ra. Cho nên quyền định cho tị nạn, không vì phạm đến quyền quốc gia, vì chỉ là sự hành xử chủ quyền lãnh thổ bình thường. Trái lại, trong trường hợp TỊ NẠN NGOẠI GIAO (asile diplomatique) theo thuyết cổ trị ngoại pháp quyền của Sư quân khỏi có thể chấp nhận được, vì người đi tị nạn ở ngay nơi lãnh thổ quốc gia nơi tội phạm xảy ra. Nên việc cho tị nạn là một biệt lệ đối với chủ quyền quốc gia vì trái với một nguyên tắc tổng quát đã được chấp nhận là các vấn đề hình sự thuộc thẩm quyền chuyên độc của quốc gia có lãnh thổ (Etat territorial).

BẢN TUYÊN NGÔN QUỐC TẾ NHÂN QUYỀN CHỈ ĐỰ TRỢ QUYỀN TỊ NẠN LÃNH THỔ (Asile territorial) vì điều 14 qui định rằng: «Ai bị trợ tiền đều có quyền xin tị nạn và được hưởng tị nạn ở những nước khác.

Cho đến với việc TỊ NẠN NGOẠI GIAO Ở thể xem đó là vấn đề Phương tiện? Hiệp Ước Quốc tế đã xét vấn đề nầy trong vụ tranh chấp giữa hai nước Colombie và Pérou với các phán quyết ngày 20.11. 1950, ngày 27.11.1950 và ngày 13.6.1951 và quyền tị nạn của «Haya de la Torre».

Theo an lệ này thì SỰ TỊ NẠN NGOẠI GIAO CHỈ CÓ THỂ ĐƯỢC xem như hợp pháp trong khuôn thức quy ước (Traité conventionnel) HAY MỘT TẬP QUÁN BẤT KHẢ CHỈ TRÁCH (COUTUME INDISCUTABLE). Như thế nghĩa là Quốc gia Lãnh tị nạn ngoại giao, việc bao cho tị nạn chỉ là I. nếu quyền lãnh thổ của Quốc gia cho tị nạn đó tính cách chuyên độ (Territorionaire), mà, do trên thực tế được nhiều quốc gia áp dụng.

Ngày nay những VÍ DỤ VỀ TỊ NẠN NGOẠI GIAO không nhiều. Sau các biến cố ở Hung Gia Lợi (Hongrie) năm 1956, Đức Hồng Y Mindzenty được tị nạn ở Tòa Đại sứ Hoa Kỳ ở Budapest; kể Ngày và một số người Hung Gia Lợi cùng đồng thời được tị nạn ngoại giao ở Tòa Đại Sứ Nam Tư (Yougoslavie) tại Budapest Ngày 20 tháng 11 năm 1956 Nam Tư và Hung Gia Lợi ký một thỏa hiệp về sự tị nạn bao cho Phụ nữ 15 đến ba, 11 đến ng. 17 tuổi của Hung Gia Lợi đang hưởng sự tị nạn cùng một tác xử Ngày Tất cả những người tị nạn đều được rời khỏi sứ quán Nam Tư để tự do về nước. Dựa vào thỏa hiệp đó, các người tị nạn đã được sứ quán Nam Tư, đã ký hoặc của Chính Phủ Hung Gia Lợi mới về, nhưng Chính Phủ này không giữ lời hứa không trả tự do cho các đương sự. Chính Phủ Nam Tư lấy tức yêu cầu Chính phủ Hung Gia Lợi giải thích vụ việc này, và nói lên nếu lời yêu cầu không được thỏa mãn.

(CÒN NỮA)

CÁO LỖI

Vì cáo đánh chữ đăng bài «Ý nghĩa bản tuyên ngôn quốc tế nhân quyền», nên tòa soạn cáo lỗi cùng tác giả.

C.T.

CHUYỆN KINH DỊ

CỦA TRẦN-V-DINH

NGƯỜI VỢ HIỀN

(TIẾP THEO)

Tebrick đã nghĩ rạ kế huyền ấy : Tuy nhiên anh lo sự suất nghĩ đến. Biết sẽ chẳng anh đến thăm vợ và con chăm của anh và chỉ thấy Silvia ; anh nhận thấy nàng cũng lo lo, nhưng không thể nói gì cả. Nàng chỉ liếm tay vẻ mặt anh, rồi đượng thẳng tai lên khi nghe tiếng giày.

Anh hỏi sự nhiều lắm :

— Silvia các con cần em đâu ?

Nàng buồn bã nhẩy lên tay, vẻ nằm gọn trong lòng anh. Những vẻ chỉ ấy yêu ấy chẳng tỏ nông lưu luôn yêu mến anh. Như vậy anh có thể ra đi tâm bình thanh thản. Đêm đó, Tebrick ngồi tại nhà anh ; nhưng nói với Silvia nàng, anh bị tiếng ngựa phi đánh thức dậy. Anh liền ra cửa sổ thấy một chiếc trại ấu mặc sang trọng cởi ngựa chạy ngang qua. Anh tự hỏi :

— Hôm nay bị đi sớm à ?

Nhưng sau đó, anh quả quyết rằng việc đó không thể xảy ra được.

Đến 11 giờ trưa, anh không nghe gì khác thường cả ; nhưng sau đó một hồi lâu anh lo lắng cho anh không ra. Tebrick buồng bỏ, chạy ra ngoài và mở cửa vườn. Tiếng chó bỗng nhiên dứt lần. Có lẽ chẳng đã đi xa vì người ta không nghe tiếng người đi sau nữa. Tuy nhiên Tebrick cảm thấy bị tê liệt vì sự kinh hãi. Anh không dám tới khác nhà và cũng không thể làm gì được ; dễ sau anh không thể hiểu vì sự ngăn cản. Anh liền ra ngoài nơi những lối đi nhỏ trong hàng rào quanh nhà để Silvia và chăm con có thể chạy vào.

Sau đó, anh trở vào, ngồi nghỉ và uống trà. Lúc ấy, anh lại nghe tiếng chó sủa đâng xa. Tức thì anh ra khỏi nhà và nhận thấy hãy chó sủa đã đến gần trong khu vườn nhỏ.

Sự lâm lẫn của Tebrick là khi nghe tiếng chó sủa kẻ bên. Anh chạy ra đường đầu với chúng trong lúc nên chạy vào nhà. Đến cửa vườn, anh thấy Silvia chẳng hề bên chạy đến anh và bảy chó cùng chạy theo nàng với gót. Chúng có vẻ khát máu muốn quật ngã Silvia để ăn thịt nàng mau.

Cảnh tượng ấy làm anh kinh hoàng. Lẽ ra anh phải chạy thẳng lui, mặc dầu có hơi muộn. Trái lại anh gọi Silvia và nàng tiếng thống vẻ anh ngang qua cửa vườn để mở.

Sự việc xảy ra trong nhẩy mắt nhưng được nhiều người mục kích.

Nghỉ vườn của Tebrick được bao bọc bởi một bức tường cao độ 1m80 nên bọn người đi sau chỉ cần nhảy gót một chân là có thể nhìn thấy những gì bên trong. Một trong những người ấy giựt cương dọc ngựa nhẩy khỏi bức tường để vào vườn cứu vợ chồng Tebrick nhưng đã quá trễ.

Lúc ấy Silvia phóng lên tay Tebrick mong được cho chắc, nhưng anh chưa kịp quay mặt lại thì bỗng chỗ sau nhẩy vọt lên đánh ngã 2 người liền đó một tiếng kêu chưa thất thanh vang dội khắp vùng. Người chỉ ngựa nhẩy vào lấc nay tới nơi thảm cảnh xảy ra và đứng sau đa đuổi bọn chó sủa. Người ấy nhận thấy Tebrick bị thương nặng và người vợ chẳng chẳng đã chết trong tay anh.

Tebrick được mang về nhà và chạy chữa các vết thương suốt thời gian lâu, sức khỏe anh không khá quan, nhưng vẫn cũng anh được bình phục và sống đến ngày nay.

Nguyên tác của DAVID GARNETT

MIỀN TRUNG « ĐÁNH » VÀ « ĐÀM » !

CXXXIV. XIN MỜI NÊN TÔN TI TRẬT TỰ... ĐI CHỐ KHÁC CHƠI !

✶ CỦA CHÍ LINH ✶

Nàng đang thở thần hồi tưởng lại cái nên cần xá cứ tiếc hão đắt nou của người tình Quận Tướng-thì ông thét nơ đen đến bung cái đi đụng crème de volaille đi và có một vị thiếu nợ đen khác bung đến thế vào đó bằng đi không.

Nhìn qua tấm giấy đề Menu lúc chờ crème de volaille, Nàng hơi lấy làm lạ.

Hôi hợc Đệ Tứ, nhớ trong chương trình Pháp văn, Nàng có thước lòng bài «Les volailles dans le basse-cour». Cho nên nhìn vào tấm giấy Menu, Nàng đinh ninh là mẩu thứ nhớt đọn ra, thế nào không thịt gà cũng thịt chim, mà không thịt chim thì cũng thịt vịt, để thăm bụ vừa khơi vừa uống rượu theo kiểu A Nam mình nhậu trước rồi ăn sau.

Tôi chúng qui ông thật no đen chế chất gì ngó như chả bộ lập ra đu, thiệt tình bao nơ, thì Nàng chẳng tưởng đâu chắc là nước... chém bụ chế ra trước, để rồi lác bung thịt gà thịt vịt tôi, thì sẽ chẳng vào đó mà ăn.

Nhưng thấy thiên hạ không quý bung gà vịt ra mà đã thò mẩu mức hấp chưn chụt, Nàng mới chung hửng và thấy rõ ràng là Âu Mỹ nó thích thứ xác ký cục.

Kêu là vô lai đi, chớ không thấy vol ai lẻ đâu cả.

Mà đã chế là một chất nước lăng trơn trơn hấp là nó... tuột vô liền, chớ không có gì cản trở khó khăn hết.

Nàng lại nghĩ thầm rằng nếu cho mấy bác nông phu tay lấm chưn bùn ở ngoài xớ đến gây của quê bương ta thường thức cái món này, thì chắc là các ông không thích chút nào. Vì có uống ít nhứt mỗi người tới 5 lon đựng nước - G! Gô cũng chưa thấm thía, huống hồ là ở đây tại sao thất nơ đen chế chơ mỗi người độ bưa 1 và rưỡi mức canh vô cái đĩa bàn !

Đang nghĩ vừa suy nghĩ mông lung như vậy vừa thọc thăng mỗi mẩu sướng vô được Quan Phó Tình niềm nở, Nàng bỗng quay qua đòn vội Quan Quận Trưởng ! cái Quan Quận cũng đang nói chuyện rủ rỉ rỉ rỉ với vị phu nhân ảnh đẹp Quan Phó Tình.

Nàng thấy rõ ràng Bà Phó Tình xây mặt qua Quan Quận Trưởng hết sức chăm chú và tự nhiên.

Nàng thầm nghĩ nghề là tác tiệc Tây thiệt là khác với ăn cơm An giỏ của người A Nam mình. Người A Nam ta thì cũng sang bưng xuống ngồi trước bàn thờ, hễ ngồi vào mâm là các cụ phu lão ngồi riêng, các bà gái ngồi riêng cũn thành niên thành nữ thì cũng ngồi rất phân biệt mỗi phái mỗi mâm. Chỉ có tụi thiếu nhi thì con trai con gái mới cho ngồi lộn xộn, nhưng phải có một người lớn ngồi canh chừng chớ không thì nó... «dành» lộn.

Còn trong tiệc tiếp Tây nầy ở chốn Kinh đô, thì cái nên tôn ti trật tự đã được mời đi chỗ khác chơi - Quan Quận Trưởng thì ngồi vừa ngồi vừa nghĩ mông lung như vậy vừa thọc thăng mỗi mẩu sướng xuống vì được Quan Phó Tình niềm nở, Nàng bỗng quay qua đòn vội Quan Quận Trưởng ! cái Quan Quận cũng đang nói chuyện rủ rỉ rỉ rỉ với vị phu nhân ảnh đẹp Quan Phó Tình.

Nàng thấy rõ ràng Bà Phó Tình xây mặt qua Quan Quận Trưởng hết sức chăm chú và tự nhiên.

Nàng thầm nghĩ nghề là tác tiệc Tây thiệt là khác với ăn cơm An giỏ của người A Nam mình. Người A Nam ta thì cũng sang bưng xuống ngồi trước bàn thờ, hễ ngồi vào mâm là các cụ phu lão ngồi riêng, các bà gái ngồi riêng cũn thành niên thành nữ thì cũng ngồi rất phân biệt mỗi phái mỗi mâm. Chỉ có tụi thiếu nhi thì con trai con gái mới cho ngồi lộn xộn, nhưng phải có một người lớn ngồi canh chừng chớ không thì nó... «dành» lộn.

Còn trong tiệc tiếp Tây nầy ở chốn Kinh đô, thì cái nên tôn ti trật tự đã được mời đi chỗ khác chơi - Quan Quận Trưởng thì ngồi rủ ra rủ rỉ với vị phu nhân ảnh đẹp Quan Phó Tình.

Nàng thấy rõ ràng Bà Phó Tình xây mặt qua Quan Quận Trưởng hết sức chăm chú và tự nhiên.

Nàng thầm nghĩ nghề là tác tiệc Tây thiệt là khác với ăn cơm An giỏ của người A Nam mình. Người A Nam ta thì cũng sang bưng xuống ngồi trước bàn thờ, hễ ngồi vào mâm là các cụ phu lão ngồi riêng, các bà gái ngồi riêng cũn thành niên thành nữ thì cũng ngồi rất phân biệt mỗi phái mỗi mâm. Chỉ có tụi thiếu nhi thì con trai con gái mới cho ngồi lộn xộn, nhưng phải có một người lớn ngồi canh chừng chớ không thì nó... «dành» lộn.

Còn trong tiệc tiếp Tây nầy ở chốn Kinh đô, thì cái nên tôn ti trật tự đã được mời đi chỗ khác chơi - Quan Quận Trưởng thì ngồi

Lịch sử chiến tranh lạnh

● Nguyên tác : ANDRÉ FONTAINE
● Bản dịch : LÊ THANH HOÀNG DÂN

55 CHƯƠNG 5

Với một sự thiếu thuận của Hội Đồng, Thủ Tướng Laniel cho mời Đại sứ Mỹ đến gặp vào lúc nửa đêm để trao cho ông một lời yêu cầu chính thức Mỹ thực hiện cuộc oanh tạc ấy viện Đại sứ lúc đó là Douglas Dillon, một chả ngân hàng Mỹ gốc người Ái Nhĩ Lan, rất thân Pháp và hơi rụt rè, sau nầy trở thành Bộ Trưởng Tài Chánh của Mỹ.

Ông biết rõ vẻ những gì đang xảy ra giữa Dulles và Quốc Hội Mỹ, và trả lời tức khắc với Thủ Tướng Pháp đang theo đòi «Quốc Hội Mỹ cầu được thêm khẩu ý kiến, và những cường quốc liên hệ khác cũng cần phải các định thái độ». Vài giờ sau câu trả lời chánh thức của Hoa thanh Đầu xác nhận những lời lẽ của Đại Sứ của bọ.

Mỹ can thiệp vào chiến tranh Đông Dương ?

Như vậy, «chiến dịch Vautour» chưa bắt đầu mà kẻ như đã chấm dứt rồi. Chúng ta phải tự đặt mình vào cái không khí kích thích cùng cực lúc bấy giờ, ở đó mỗi lượn chiến những tin tức chính xác về cuộc chiến và thường hay hoàng bắt sẽ nhiều tin đồn đãi, mới có thể hiểu được những đam mê đã được đặt hiện vào lúc đó.

Cuộc oanh tạc được dự trù cả thể không thay đổi được đã phát của cuộc chiến nhưng có thể, nó cũng không cho tới một cuộc chiến tranh thế giới cho người ta tưởng. Những hiểu biết của một bình động tập thể do Dulles đề nghị có thể sẽ lôi kéo lao hơn nhiều.

Tuy nhiên, Dulles vẫn tỏ thế cố gắng thuyết phục những đồng minh của Mỹ trong suốt 15 ngày về sự cần thiết của một hành động chung, vào ngày 4 tháng 7, ngày mà Pháp chính thức yêu cầu Mỹ thực hiện «chiến dịch Vautour»

(CÒN TIẾP)

VẤN ĐỀ CHÚNG TA

Công cuộc chống với vi trùng. phép vô khuẩn

● B.S LÊ-THIỆN-ĐIỀN

(TIẾP THEO)

Phép vô khuẩn là phương pháp thực hiện thủ tục ngăn ngừa sự nhiễm hay sự lan trần sự nhiễm, bằng cách hủy diệt hay ngăn cản tác động của các vi trùng sinh bệnh.

PHÉP VÔ KHUẨN THUỘC NỘI KHOA là những lối thi hành giúp giảm bớt sự truyền các vi trùng bệnh từ người này sang người khác mặt cách trực tiếp hay gián tiếp ;

Vì trùng sinh bệnh luôn có mặt xung quanh ta, giữ cho bội thiẩn tiện là chúng làm ta bị bệnh. Vì vậy ta cần làm giảm số vi trùng sinh bệnh ở xung quanh ta : quét bụi, hút bụi, lau rửa, đun sôi, khử trùng, sấy trùng.

Có giảng giải cho khung cảnh xung quanh được an toàn cũng nhiều cũng tốt là phận sự của mọi người trong xã hội, trong cộng đồng, chứ không phải riêng bác phẩm của giới lo về sức khỏe.

Phép vô khuẩn thuộc nội khoa được áp dụng phần lớn chống các vi trùng mà ta không cần biết đến. Nhưng khi biết có vi trùng truyền nhiễm ở xung quanh, ta có phải áp dụng thêm biện pháp chống đối, như kỹ thuật giữ biệt lập.

Phép vô khuẩn áp dụng những chế độ giữ khung cảnh xung quanh an toàn, mà là những phương tiện để hủy diệt và kiểm soát sự truyền lan của vi trùng gây nên trong khi những biện pháp kiểm soát các vi trùng không biết đến vẫn tiếp tục.

Sự sạch sẽ là phương tiện chính để có động phép vô khuẩn thuộc nội khoa. Vì đa là cơ cấu phòng thủ thứ nhất của cơ thể chống sự đột nhập của vi trùng nên sự giữ gìn da sạch sẽ là điều quan trọng cho mọi người.

(CÒN TIẾP)

TÌNH SỬ BỒNG PHƯƠNG

Cô gái Lạc Mai Thôn

NGUYỄN-TỬ-QUANG

(TIẾP TEO)

Bây giờ đã đến tháng chạp, những nhà thuyền câu đều lo thu xếp lưới chài để ăn tết. Ngọc Thơ nói với ba :

— Ai ai cũng lo phơi lưới dọng lo ăn Tết, sao my chưa tính việc phơi lưới ?

Ngư bà cười đáp :

— Ngày ba mươi Tết là một ngày chung của năm, ý mụ muốn dùng ngày kỳ đó để ngiệm học khác thường con, mụ muốn chồng con cùng đăng chưa chịu. Vậy mụ rằng chỉ nước con nước nữa như bỏi thiên duyên. Nếu vài xuống ba lần mà được cá lớn thì sao sao mụ cũng tính việc hoàn chức. Còn nếu ba lần đều mà không được cá lớn thì phải nghe theo lời số mà cố lắc kim bàng để danh rồi sẽ định.

Đoạn ngư bà khiến Ngọc Thơ nhỏ sào, chèo theo dòng nước mà vài chài.

Xuân Sinh thấy Ngọc Thơ cầm chèo thì cười bảo :

— Hôm nay hiền mười hay nghỉ một bữa, để ngắm cảnh thăng thử được chăng ?

Ngọc Thơ tươi cười đáp :

— Thầy đi, không biết chèo đâu !

Xuân Sinh ngồi lời nói :

— Mọi việc đều phải học mới biết, có ai sinh ra là biết ngay bao giờ. Nếu hiền mười không cho tôi học thì mãn đời cũng không biết chèo.

Ngọc Thơ nói :

— Muốn học thì học, ai cản làm gì. Nhưng phải cẩn thận kẻo nhào xuống nước lần nữa.

Xuân Sinh liền cầm lấy chèo. Chàng đẩy một mái, nhưng vì đẩy quá mạnh làm chàng nhồi đầu suýt té xuống dòng. Ngọc Thơ lật đật đỡn lại nói :

— Em nói có linh không. Suýt chút đã té xuống sông rồi còn gì đau.

Nàng vừa nói vừa cười. Xuân Sinh cũng cười.

Ngư bà đứng trước mũi thuyền quay lại, thấy thế cũng bật cười. Bà sung sướng nghĩ :

— Chẳng nó ăn yến, ta mừng. Vợ chồng con nít ai ai cũng chẳng khỏi điều ấy. Thầy vợ chồng nó giỏn với nhau nhỏ đến thuở xưa vợ chồng ta cũng có như vậy.

Tối rồi vai :

— Cháp anh Hai đó.

Hai anh em cười xòa, tiếp tục đi trên con lộ vàng. Trăng đêm nay vừa mới khuyết, nhưng vẫn cao sáng, tọi lên mặt đất hai cái bóng nhỏ chập chờn. Đâu đó tối lại trở về với tuồng hết vừa rồi.

Vờ vuông đó đã ăn sâu vào tâm hồn nhi. Chẳng những đêm đó tối lạc vào giấc mộng vẫy vùng tuyệt đẹp. Mấy ngày nay, trong bài kỹ cuộc vui nào, tôi cũng tự xung mình là Lê Lợi, coi như đó là mục đích sau cùng mà trong đời tôi phải thực hiện...

✶ VIÊN ĐĂNG ✶

GIỌNG SÔNG NƯỚC MẮT...

(TIẾP TEO)

GHE HÁT VỀ LÀNG

Tôi lâm thinh. Anh tiếp :

— Đó gì. Mấy coi tao có khóc không ?

Tôi nói chẩm chậm :

— Thì ai cũng khóc hết chớ có phải mình em đâu ?

Cảnh đồng quê về đêm êm ả lạnh lẽo. Hơi sương lan tràn vùng ninh.

— Mấy sợ không ? Anh tôi hỏi.

Tôi bối lại :

— Sợ gì ?

— Thì sợ ma chứ sợ gì nữa.

Tôi đáp tự nhiên :

— Có ma đâu mà sợ.

Mà sự thật là như vậy. Tôi không sợ, vì đâu có của tôi chưa bao giờ bị ám ảnh. Sau nầy, lớn lớn, tôi mới thấy cách đợp con của mà tôi rất khéo.

Thường, trẻ con khóc đêm các bà mẹ vẫn hay nhát ma, cho nó sợ mà im đi. Mà tôi không bao giờ vậy. Một lẽ để hiểu là, con ma trường tượng đó, sẽ làm ảnh tâm hồn đứa trẻ đến suốt đời, khiến nó trở thành bạc nhược yếu đuối, mất tự tin, mất ý chí. Mà không muốn làm ảnh chung tôi bằng thứ hình ảnh tưởng tượng để sợ đó.

Mỗi khi con tôi khóc khóc, mà vẫn nhát bằng tiếng mẹ ngao. Khi cho tắm bể, tôi và các em vẫn sợ mẹo, nhất là nó nghe tiếng trẻ khóc, nhẩy vào ôm cổ, thì co ro, ghé gớm biết chừng nào. Nhưng lớn lên một chút, có tí trí khôn để hiểu rằng lời nói không thể giết hại được mình, chúng tôi không còn gì để sợ nữa.

Có lẽ các bà mẹ vẫn thường sai lầm như vậy. Hình ảnh con mèo chỉ ám ảnh trẻ thơ, khi chúng còn chưa đủ trí khôn. Nghĩa là chỉ ám ảnh một thời gian ngắn. Còn hình ảnh con ma, nó vẫn ám ảnh con người mãi mãi, có người khi đã rất già mà vẫn đợp. Mà thấy nó bao giờ.

Từ cái sai lầm đó, các bà mẹ tạo thêm sai lầm khác. Thay vì cố con yêu mà dạy dỗ chúng nó trừ ma quỉ bằng các câu chú, bằng cách cầu khấn tên các thần linh. Vô tình, các bà mẹ đã đi dạy cho nó nỗi tự tin. Không tin ở giữ tin bản thân chỉ tin ở thần thánh, lương lai đâu tới ?

Đi ngang qua bài thờ ma giữa lo :

— Anh Hai ! Hồi đó tôi gió ám ... ? ma lên nào không ?

Anh tôi lắc đầu :

— Không ! Với lại mà nói không có, thì chắc là không có thật.

— Vậy mà em nghe người ta nói có ma.

— Hay là mấy sợ ?...

— Mà đâu có đến em sợ !

Anh tôi thấy thích :

— Vậy tao bỏ mấy ở đây một mình, mấy đến không ?

Tôi rùn vai :

— Cháp anh Hai đó.

Hai anh em cười xòa, tiếp tục đi trên con lộ vàng. Trăng đêm nay vừa mới khuyết, nhưng vẫn cao sáng, tọi lên mặt đất hai cái bóng nhỏ chập chờn. Đâu đó tối lại trở về với tuồng hết vừa rồi.

Vờ vuông đó đã ăn sâu vào tâm hồn nhi. Chẳng những đêm đó tối lạc vào giấc mộng vẫy vùng tuyệt đẹp. Mấy ngày nay, trong bài kỹ cuộc vui nào, tôi cũng tự xung mình là Lê Lợi, coi như đó là mục đích sau cùng mà trong đời tôi phải thực hiện...

✶

NIỀM TIN BÉ MỌN

•Con muốn giữ một niềm tin bé mọn
•Đi yêu đời trong kiếp sống lầm than
•Và một mai, theo thời gian con lớn
•Tuổi tên mây chẳng lại thời gian

V.Đ

Buổi trưa, tan học rạ, tôi vội sẽ chạy về phía cây phượng kiêm anh tôi. Sự vắng bóng của anh làm tôi lo ngại.

Lớp của anh, hôm nay nghỉ vì thầy bệnh. Hôi sáng, anh cố qua lớp tôi cho hay là anh đi bắt cá. Và anh đã đi biệt tự khi đó.

Một ý nghĩ bất hùng chưm trong óc, khiến tôi quặn thắt ruột gan.

Tôi chạy ra bưởi rầm, nơi hai anh em thường dầu đó : cây vợt bắt cá vẫn còn đó, Cây vợt nầy làm bằng vải mùng, chưng tôi mới làm xong mấy hôm sau, để nhờng buổi trưa hai anh em đi bắt cá.

Như vậy, anh tôi đi đâu ?

Tôi sực sao buổi rạm, lòn con người vô tối Pyng tập cho anh tôi cùng con đó.

Tôi bèn chẩn chạy tới chạy lui.

Lúc con trong lớp, bụng tôi cồn cào, đói đến run lẩy run chân. Vậy mà bây giờ trước lon cơm, tôi không thể ăn được.

Hết ngồi lại đứng, hết ngồng lại trông.

Rồi suốt một buổi trưa trôi qua, bóng dáng anh tôi vẫn biệt biệt nơi nào.

Mỗi một bước thời gian là một sự dày xéo lại tê ng thêm sức nặng trên vai tôi.

Buồi hôm chiều không cho lối cuối tôi được nữa. Tôi ngồi giống bài, tiếng ếm ác trong lớp đã đã xô áp đáo tôi, làm tôi quay cuồng khó xử.

Tôi vẫn ngồi mong ra cửa.

Sau cùng anh tôi cũng về.

Anh tôi vẫn cười tỉ lệ bước vô cũng trong và bình như, trên tay, anh đang ôm một vật gì trắng trắng đem đến và cứ động.

(CÒN NỮA)

THUỐC GIA TRUYỀN chuyên môn trị bào đàm

Bình MONG GÀ HOA KHÊ

Bình Hoa Liễu (PHONG TÍNH)

LẬU MỦ, SANG ĐỘC, LỞ LÓI, GANG MÁI, MÒNG GÀ, MẠCH LƯƠN, TRÍ

Biến sanh đau mình, uể oải, nhức đau trong dường tiểu, nóng nảy trong mình. Dương vật có mủ đục, nổi mụt ngứa lở, nước tiểu lợn cợn, nổi hột xuất.

Ai đã bị bệnh kinh niên nói trên đã trị đủ nơi mà không hiệu, Ân đã phong hoàn cung rượu là trăng lạ không tuyệt nọc.

Nơi đây trị bằng thuốc gia truyền không cần ăn đồ phong, uống rượu mà vẫn tuyệt nọc, chắc chắn bảo đảm trăm phần trăm. Địa chỉ 160 Lê Lợi Saigon.

QUẢY PHIM

Từ số : 8 ly, 16 ly, 35 ly. Lãnh quảy Ngoại cảnh chương trình Tuổi Trẻ. Giữ theo các phim. Quảy phim Gia đình và các đám tiệc. Đa chuyên viên kinh nghiệm. Hãi Ông KHOA (Nhóm MÂT XANH) 71/22B Nguyễn Hoàng CHOLON.

MUỐN CON CÓ TƯƠNG LAI SÁNG LẠN

ngay từ giờ hãy cho chúng ăn bột BABIVIT

do Kỹ sư Thực phẩm ĐỖ QUANG OÁNH (đã nghiệp Đại học Pháp, Mỹ) chế tạo ĐẶC BIỆT HẠP VỚI TRẺ EM-VIỆT NAM, đầy đủ các chất bổ dưỡng và sinh tố, bổ bổ sức khỏe và trí óc con trẻ.

BIẾNG ĂN MẤT NGỦ

Uống Sirop REACTIN (BETA)

— ăn ngon, mau đói
— lên cân và khoẻ chắng
— dễ ngủ yên (59M/QCDP)
— trị phong ngứa

Bán tại nhà thuốc tây

QUÍ BÀ CÓ THAI

Ói mửa, trắng quần đau, ăn uống không đượng, kêu than đã dưới. Mệt mạnh mê, con dễ nuôi. Bà nên uống :

BẢO MẪU DƯỠNG THAI HOÀN VÔ VĂN VĂN số 11 (KN. số 147)

KHI CÓ THAI

mà đau trắng dạ dưới, đau thắt ngang lưng, đường tiểu nóng gắt, nên uống BẢ ĐÀ AN THAI số 43 VÔ VĂN VĂN (KN. số 149)

ĐAU MẮU XANH MẮT

cần uống BẢ ĐÀ SƠN QUÂN TÂN VÔ VĂN VĂN số 1 Trừ bạch đai (KN. số 133)

TRỊ ĐAU VÚ

BẢO SANH HOÀN VÔ VĂN VĂN số 59. Thuốc uống khi sanh sản, ăn được, ngủ được. Trị đau vú, ngứa các chứng hậu sản (KN. số 321)

HỎI CÁC TIỆM THUỐC ĐÔNG Y

MUỐN THÀNH CÔNG :

NÊN ĐẾN TRƯỜNG VÔ HÒA KHANH

658 Phan thanh Giản Nhà Bảy Saigon

— ĐÁNH MÁY Việt, Anh, Pháp.
— SINH NGỮ Pháp, Anh
— PHÒNG KẾ TOÁN lớn số các hàng buôn
— PHÒNG PHIÊN DỊCH các tài liệu Anh, Pháp

TRƯỜNG TÍN NHIỆM NHỰT THỔ ĐỘ

HÃNG LỊCH ĐỒNG NAI

25-27, Tạ thu Thâu Saigon ĐT. 20.678

Chuyên thực hiện đủ loại lịch Treo tường — Bỏ túi — Agenda Lịch Bloc để bàn — Lịch mẹ vàng Lịch thiếc, Lịch 6 tờ phong cảnh VN và ngoại quốc.

BÁN SỈ—GIÁ LẺ Giá phải chăng.

THUỐC RƯỢU 39 NGUYỄN AN CƯ

Chuyên trị nhức mỏi, phong thấp, bổ huyết, tiêu phong. Trong mỗi hộp có quế vỏ, nhân sâm, trong mỗi ống thấy công hiệu

Các tiệm thuốc Bắc đều có bán. KN. số 26 — BYT ngày 9-5-69

Đông Y Sỹ HUỲNH TRẦC VÂN

Xem mạch, cho đơn và bỏ thuốc. THUỐC NGÂM RƯỢU

Phong thấp số 38 (NHÂN HIỆU CON BÒ — HIỆU TÔN TÂM TẾ)

Trị bịnh nhức gân đau lưng, nhức vai chá vai, phong thấp, người mỏi sau uống thuốc ngâm rượu nầy thì gân cốt được mạnh, ăn mạnh ăn ngon, ngủ được và trị bịnh tê bại, phù thũng.

(Có bán khắp các tiệm thuốc Bắc Hồ Việt)

K.N. No : 622 BYT ngày 13-1-63

CÁC CHỨNG BỊNH VỀ TIM

Đau tim, lớn tim, hồi hộp tim đập mạnh, xây xẩm chóng vánh mệt ngất, mất ngủ, đổ mồ hôi, hay giật mình hoảng hốt, thân kinh bất an, đung...

Thuốc bổ Tim TÂM CHI BỬU LA VAN LINH

(Có bán ở các tiệm thuốc Bắc) K.N. số 610 ngày 11

CÁC CHỨNG BỊNH : Ê thấp đau xương, nhức gân, tê bại hoài gân, đi đứng khó khăn, ngoài da nổi lên mẩn đỏ, ngứa ngáy, ăn uống thấy mệt, đau lưng nhức mỏi, Giá cả bao đêm đau mình khó ngủ, các chứng phong thấp nên dùng :

Hoàn kiện đơn LA VAN LINH

2 LOẠI Hoàn một và ngâm rượu Có để bán ở các tiệm thuốc Bắc Tổng phát hành 532 Đường Khánh Cholon K.N. số 606-608, ngày 11-8-66.

MUỐN IN LỊCH 1970 THIẾP CƯỚI, DANH THIẾP, THIẾP NGỦ CHÚC TẾT RẺ-ĐẸP hãy đến nhà in.

NGHỆ-THUẬT

196 Võ Tánh Saigon Đ.T. 90.570

Làm cho đa mặt được mịn màng Hết mụn trứng cá, tàn nhang.

HÃY DÙNG MỸ DIỆN CAO THUỐC XỨC MỤN QUẢNG AN HÒA

Mỹ phẩm cần thiết cho nữ giới cũng như nam giới. Trị tuyệt mụn, vết rám, nhân nhọn, sẩn, tàn nhang trên da mặt, ta nắng không nám den, bảo vệ da mặt được trẻ mãi không già. (Có cầu chứng tại Tòa Thương Mại, cấm bắt chước và giả mạo). K.N. số 1250 ngày 28-9-58.

NHÀ THUỐC QUẢNG AN HÒA

169, Lê văn Duyệt, SAIGON

TÂM TÌNH HẢI CẨU BỔ THẬN HOÀN Số 9

VÕ VĂN VĂN

TRỊ MỘNG TINH, DI TINH VÀ HƯỚT TINH

Rừng Lịch

— Bìa tốt, Mỹ đẹp.
— Không nổi lên ?
— Chúng tôi sẵn sàng phục vụ Quý khách đặt lịch kể tháng 12-69.

689/51 Phan-T-Giản Sg.

Cơ thể bải hoãi THẬN YẾU

Hay đái đêm, nhức đầu, mệt mỏi lưng. Di mộng hoạt tinh. Sinh lực suy kém, dùng thuốc BỔ THẬN

Thận Trung Bửu LA VAN LINH

PHONG NGỨA

ghẻ, chốc lở lói gái tới đâu ăn lan tới đó, không phải thoa phết sơ sài ngoài da mà hết, uống

Giải phong SẮT ĐỘC HOÀN ÔNG-TIÊN

30 năm danh tiếng

Hỏi các tiệm thuốc HOA VIỆT có bán lẻ

Nhà thuốc Ông Tiên LÊ Cholon — KN BYT số 518 — 2-11-65

Tổng Đại Lý Tổ Tôn Tôn Thất Tôn Thất Tôn Thất

Nguyên tác : NGÔ-LÂU CƯ-SĨ

Cô Gái KỲ BẮC

Dịch thuật : HÀN-GIANG-NHẠN

HỒI 16
PHÙNG THÚY LAM XUẤT HIỆN ĐỘT NGỘT

(TIẾP THEO)

A Liệt vội chạy ra đỡm lưng cho lão một hồi, lão mới dừng lại. Chàng đỡ lão vào thềm nhà đặt ngồi xuống rồi hỏi :

— Lão bá làm sao thế ?

Lão Ngôn đáp :

— Đây là một triệu chứng rất nguy hiểm. Nếu nói cơn ho lão nữa là phải chết đột.

Thanh âm lão lức nhỏ rất yếu ớt khác xa ngày đêm tiếng trước gió.

Lão ngưng lại một chút rồi tiếp :

— Cứ tình hình hiện tại thì lúc nay mà mồ bụng là ta phải chết ngay không cho người ngỏ gì nữa. Vậy vụ mồ bụng đành bỏ không nghĩ tới nữa.

A Liệt lớn tiếng :

— Ngôn lão bá ! Lão bá phần khỏi lên ! May cho có thể cứu được.

Lão Ngôn thều thào hỏi :

— Người nói như vậy có nghĩa làm sao ?

A Liệt đáp :

— Tiểu tử vừa được cái bản thảo của lão bá mới biết ngôn được tiếng chim Thái Vân lót thì đã là triệu chứng nó là ra phân.

Lão Ngôn phẩn khởi tinh thần ngồng đầu lên hỏi :

— Phải rồi ! Có phải lúc nay nó đã hết mặt tiếng không ?

A Liệt đáp :

— Con chim bét đó dường như là lành tự, cứ đứng trên bờ tường đi phòng bị. Sau nó sẽ xuống ăn ở một trái cỏ rồi lại vọt lên đứng trên đầu tường nghỉ một lúc. Sau đó vẫn cánh bay lên đồng thời gù ra tiếng hiếu.

Lão Ngôn nói :

— Không chừng nó đã là cực phân trên đầu tường. Người thứ sa coi, nếu thấy cực phân ngũ sắc là cầu nó đó.

A Liệt liền chạy ra trên lên bờ tường đầu. Bỗng chàng lớn tiếng gọi :

— Ngôn lão bá ! Ở đây quả có cực phân. Lão bá có thể nống được rồi.

Dưới sự chỉ huy của lão Ngôn, A Liệt gắp cực phân của con Thái Vân đem bỏ vào chậu vàng, trát lên gốc cây ngũ sắc tiên đàm.

Bây giờ hai người chỉ còn việc yên lặng ngồi chờ Ngũ sắc tiên đàm nở hoa. Thơm sách vở phi chép thì tường hoa nầy chỉ trong vòng hai giờ là thấy hiệu quả.

Lão Ngôn lấy trong rương gỗ ra hai cái ống nhà bằng bạc. Lão giữ một cái cho mặt cái đưa cho A Liệt nói :

— Lão bá nở sẽ tiết ra một thứ sương. Sương nầy là tinh hoa của trời đất. Mỗi giọt trong phải ta suy đáng nỡ, nhưng chỉ uống nước sương hoa tiên đàm là có thể khỏi ngày tức khắc.

A Liệt nói :

— Chỉ mong sao chóng hình được cho lão bá, cho tiểu diệt thì không cần.

— Hoa đàm hai lần tiết ra tiêu lộ. Ta hứt một lần rồi nghỉ nay liền. Tiểu-tử tiết ra lần thứ hai thì ta không biết gì nữa, người không hái lấy tiêu ở cũng uổng.

A Liệt gật đầu đáp :

— Nếu vậy tiểu diệt xin nghe lời lão bá.

Lão Ngôn nói :

— Sau khi người uống nước sương hoa tiên đàm là lập tức thoát thai bách cốt, chẳng những sức mạnh vô cùng mà người lại nhẹ như chim ấn có thể lướt nhanh trên không. Hoa nầy chỉ hoa tiên đàm lại có công hiệu trừ độc. Trong mình người mang có bao vật nếu có thể thánh tiêu thân bất rỡ.

A Liệt nói :

— Thế mong sao chóng hình đi thôi.

A Liệt trong lòng vong vường nghĩ thầm :

— Sau khi ta có sức mạnh vô thân thánh nhẹ nhàng thì cũng sẽ gặp người ở hay phải lớn.

Đợi nhiều một mùi hương kỳ dị tỏa ra khắp gian phòng. Lá đàm bật lên tiếng vo ve nhỏ nhẹ.

Lão Ngôn cùng A Liệt nhìn cây tiên đàm thì thấy nếp lá xây nằm sau nào hàng. Chiếc nhìn sau nầy sinh trưởng rất mau lẹ. Người ta trông thấy nó phát bề là tròn ra.

Tiếng ve ve tức là nhìn sau phá kẻ là chui ra. Cánh trong kỳ rất xây khiến cho A Liệt đem lòng rất tin tưởng vào cây tiên đàm.

Lão Ngôn vừa quan sát, vừa khẽ bảo A Liệt :

— Hãy tử ! Đây là một kỳ cảnh ngàn năm một thiếu. Chúng ta được hưởng phần hạnh phúc nầy là chuyện hiếm có ở đời.

Lão nói hăng một giọng rất thánh khích.

A Liệt cũng nghiêm nghị ra chiều cảm kích.

Cái nhìn sau theo kẻ là lớn lên rất mau. Chỉ trong khoảnh khắc đã lớn cao nửa thước mà vẫn tiếp tục đi ra.

A Liệt trợn mắt lên nói :

— Tiểu diệt thật không ngờ giống tiên đàm nầy lại nảy nẩm quan lẹ đến thế.

Lão Ngôn đáp :

— Cả nhân có nói hoa đàm nở ra rồi tên tụ quy và đem vụ nầy kinh đang những chuyện mau lẹ phi thường. Hoa đàm nở vào lúc nửa đêm và sau hai giờ nó đã tàn rồi. Còn giống Ngũ sắc tiên đàm nầy thời gian càng rất ngắn lại nhiều. Người phải ghi nhớ đừng có đụng tay vào mà phái đáng chiếc ống bạc để hứt hương hoa. Nếu hoa tiên đàm vừa có mà tay người đụng vào là hóa ngay lập tức.

A Liệt đáp :

— Tiểu diệt nhớ rồi.

Chiếc nhìn sau vẫn tiếp tục lớn cao và đầu nó đã nhô thành nhỏ. Tiếng ve ve hoạt lên không ngớt. Nhị hoa nổi lức nhỏ phình ra. Nhị hoa lớn cao đến nửa thước. A Liệt lẩm bẩm :

— Lúc hoa đàm nở chắc phải lớn tới một thước. Đây chắc là một hoa lớn mà suốt đời mình chưa bao giờ được trông thấy...

Sau khoảng thời gian chừng vừa cạn chung trà nóng. A Liệt khẽ reo :

— Coi kìa ! Hoa đàm bắt đầu nở.

Lão Ngôn gật đầu nói :

— Lạ thật ! Lúc nầy ta bắt đầu cảm thấy khí huyết trong người lưu thông một cách thuận lợi. Chắc nhìi hoa thơm đã thấm vào phổi tràng.

A Liệt nói :

— Thế thì hay quá !

Nhị hoa đầu đầu nở ra. Cánh hoa đầu nhọn rung động tưng tưng đẹp. Khi đã nở hết tất khiếu cho người ta phải say sưa không biết đến thế nào mà nói.

* * CÒN NỮA

Kiếm Hiệp LÁ XANH

TRẦN THANH

(102) CHƯƠNG VI

Đại ty Tâm cầm ơn cô ta một lần nữa và quay sang bảo Thúy và bà Ái :

Hai chị em ở đây nghen. Lão phòng bác sĩ xin cho về sớm ông khỏe sau.

Thúy đặn vội thưa :

— Rằng nên sẽ ông đàm nghen cậu Tâm.

Tiếng cậu nói nhanh và thật nhỏ, mơ hồ như không có. Đại ty Tâm quay đi, bước vội vàng về phòng bác sĩ.

Đại ty Tâm vừa rời khỏi thì hai người cảnh sát cũng vào tới. Họ lại thăng nơi giường Thúy nằm. Một người cúi xuống chào năng rồi hỏi liền :

— Thưa cô phải cô tên Thúy ?

— Thầy gật đầu :

— Dạ.

— Chúng tôi là nhân viên phụ trách điều tra về việc đã xảy ra cho cô. Có cô thể trả lời cho chúng tôi vài câu được không ?

Thầy ngẩn ngơ một chút. Phải lúc nầy mà đại ty Tâm còn ở đây thì tiện biết bao.

Giờ họ hỏi chẳng lẽ năng không trả lời ? Mà biết họ hỏi những gì và sẽ trả lời sao được, cho xuôi ?

Nàng ngập ngừng :

— Dạ, xin hai ông cố hãi.

— Cô có thể tóm tắt câu đuôi câu chuyện cho chúng tôi nghe chăng ? Có phải bà đã ghé cửa cô để chém cô không ?

Thầy thêm nghĩ :

—Chuyện nhà mình khi không đem nói cho người ta nghe sao ? Dù người đó là cảnh sát... Vậy có khác gì vạch áo cho người ta coi lưng, không thể nào làm như vậy được !»

Hơn nữa...chuyện bà Tuấn Hai chém nàng đã sao cũng đã qua rồi, khiến ra tất nhiên người ta sẽ làm khó làm dễ bà. Như vậy, càng khổ cho gia đình hơn nữa nhất là cho hai đứa em trai, hai đứa em cùng cha khác mẹ vô tội vậy.

Nghĩ vậy nàng lắc đầu đáp :

— Ba tôi cái lộn với đi tôi, tôi vô can. Bà xã tôi rồi tôi tôi trưng con dao chớ không phải bà chém tôi đâu.

— Sao mấy người hàng xóm họ nói lũ nhìn thấy bà ấy khom con dao lên rồi chém trăng cô mà.

Thầy lắc đầu phủ nhận :

— Họ trông lầm, không có như vậy đâu.

Một trong hai người cảnh sát tế về nghi ngờ, ông ta hỏi :

— Vậy bà đi ghé cửa cô đâu ?

Thầy chưa kịp đáp thì Ái đã mau miệng đáp :

— Dì ấy đi rồi.

— Dì đâu ?

Ái luống cuống :

— Chẳng cùng không biết nữa.

— Thế thì dì lúc nay ?

— Chắc bà giận ba tôi nên dì về bên ngoại. Vài hôm rồi cũng trở lại mà.

Hai người cảnh sát đưa mắt nhìn nhau. Họ biết chắc là Thúy muốn đấu mọi chuyện, nàng nói dối nhưng họ chẳng làm sao hơn được. Họ không có quyền gì để cật vấn nàng.

Đại ty Tâm vừa ra trên phòng bác sĩ đi xuống, thấy hai người cảnh sát, ông hiểu ngay là đã có chuyện gì.

Ông chào hai người rồi hỏi :

— Hai ông có việc gì cần đến chúng tôi ?

Một người cảnh sát trả lời :

— Thưa, đại ty, chúng tôi tới điều tra về vụ nghe đâu bà... gì đó, đùng dao chém cô đây...

Vừa nói ông ta vừa chỉ Thúy bị thương.

Thầy sự đại ty Tâm lỏ lội nên nàng vội nói ngay :

— Tôi đã nói lúc đầu tôi lỡ té nhào con dao mà. Đâu có ai chém ! Mấy người hàng xóm chỉ bày đặt chuyện rồi bắt lấy làm phiền mấy ông.

Đại ty Tâm hiểu ý Thúy, ông nói tiếp theo lời nàng :

— Cô cơn nầy ông đã đặt tâu cho trong vụ nầy. Nhưng sự thật chỉ là chuyện rất ro chớ không có ai chém ai cả. Các ông cần lý gì chuyện hàng xóm vậy.

Có một ty đi người, rồi thành trăm. Không có gì bọ xẩy có thể dùng chuyện lớn được. Thôi xin các ông xem vụ nầy như không có.

Mấy người cảnh sát nhìn nhau bụng hiểu trên tay áo đại ty Tâm đường như cũng hiểu ông đồng nguy ở khu vực nầy.

Hơn nữa, chuyện gia đình mà toàn thể mọi người đều muốn xếp lại, không kiện thưa chỉ cần nên bọ đau muốn bới ra thêm làm gì cho bận việc thêm.

Hai người nói xài câu chào hỏi bắt tay từ giã với đại ty Tâm. Sau khi họ ra đi, đại ty Tâm phe phẩy mảnh giấy trên tay nói với Thúy :

— Được rồi, bác sĩ ông cho về rồi. Vậy xin soạn ra xe đi. Thúy lấy... Cô đi được không ?

Thúy tỏ vẻ vui mừng, năng chống tay ngồi dậy, miệng nói :

— Được, được mà.

Tuy miệng nói vậy chớ người nàng rã rời, hai cánh tay như không đủ sức chống đỡ cho thân mình nên chưa nổi là năng xuống giường trở lại.

Đại ty Tâm vội đỡ nàng lên, ông nói :

— Cứ thong thả, đã được phép bác sĩ rồi, cần gì phải vội. Ai bắt gấp mình đâu mà lo, mà phải vội vàng.

Thầy gượng cười, năng thấy mình mệt mỏi thật, ngồi muốn nổi.

* * CÒN NỮA

Vũ Nhảy VỌT

CỦA BÌNH NGUYÊN LỘC

35
CHƯƠNG VIII

Sĩ quan Pháp có quyền chuyển ngân nên họ hối viên thiếu úy :

— Tại sao bần lại làm một công việc mà tế không ai nhớ ?

— Biết đâu, có thể có người có quả nhiều tiền, nhờ làm ăn buôn bán gì đó, mà sinh chuyện người quá cao hơn đồng lương, người ta sẽ nghi viên phát chuyển ngân ấy.

Tất cả sĩ quan, không ai có tiền qua nhiều, nên họ không hối tới. Chỉ có một viên đại ty tỏ mà thôi nhưng cũng chẳng hỏi sau đây :

— Nhưng sao hôn lại chuyển ngân quá nhiều tiền được thế ? Mà mất chánh thức, và làm giúp ta, bắn phải có lợi gì, nhưng lợi gì thì ta không thấy ?

— Hôn có lợi nhiều lắm chớ.

Thứ nhứt bắn làm ơn cho ta đi rồi xin xỏ nầy nọ. Thứ nhì bắn giao điều kiện là không chuyển ngay mà chỉ chuyển ba tháng sau thôi. Hôn lấy tiền đó để cho vay nặng lời, theo lối Á Đông. Hôn phải tốn hao hồng khi hôn chuyển ngân lại cho ta, nhưng hao hồng đó, không phải ta chịu hay bắn gánh lấy, mà là kẻ vay nợ trong ba tháng lãnh đủ.

Hôn lãm ăn cho ta mà không tốn đồng xu. Hôn có lợi trăng thấy !

Chỉ có đêm hôm nay ông quan tư mới hiểu tại sao viên thiếu úy phòng nhì lại đem chuyện đó ra mà nói. Chắc là chủ Tàu yêu cầu, còn viên thiếu úy đó cần muốn giúp bạn đồng ngũ mà liền ta ngồi cũng kiếm ăn riêng được như bắn ta.

Và chắc chắn là thân ta đã nhờ chủ Tàu đó nhiều lắm rồi. Thế thì bạn thy quá. Nữa triệu bạc Việt Nam về Pháp theo hối suất chánh thức, mà ông khối lo ai đòi nợ, nghĩ kỹ gì. Nghe ra thì người Tàu tìm được luôn luôn, chẳng cần giấy tờ gì hết.

Vì lại bắn ở trong tay thế nhà binh, muốn bắn lắc nào lại không được, thì đâu có lo gì.

Ông quan tư xoa tay khoái chí, chỉ còn một việc nữa thôi, là làm thế nào tạm cất tiền nầy lớn hơn, đợi viên thiếu úy phòng nhì điều tra.

Khó khăn nhứt là ngày may ấy. Nhưng rồi ông cũng tạm giải quyết được. Ngày mai, ông sẽ mặc đồ trận, tất cả tay tới đều được xử dụng đến mức tối đa. Rồi sẽ hay.

Đêm đó vị sĩ quan có quyền bắn bỏ hàng ngàn người lại qua nhiều cơn ác mộng kinh hoàng.

Ông ta chiêm bao thấy mình bị tố cáo, cho bị đưa ra tòa án quân sự, bị lột hết chức tước; kết bao nhiêu mỉ đai về chiến công oanh liệt của ông trong trận thế chiến vừa qua, bị bắc chỉ đăng tên trên bảng bên Pháp, vợ ông, con ông chắc phải xấu hổ đến tự tử.

Chiều hôm sau, ông lại gọi điện thoại cho thiếu úy phòng nhì để xem vụ điều tra đã xong chưa. Thật ra đây là một cái lịnh phải thực hiện cấp tốc cuộc điều tra đó mà ông quản đại đâm rối, cho thư của ông quản trưởng chưa tới tay ông, ông chưa chuyển xuống phòng nhì thì mắc mớ gì viên thiếu úy đó lại rộn thì hành một cái lịnh không có tính cách phải ?

Nhưng anh ta đã thì hành. Các viên trưởng phòng nhì luôn luôn được chọn trong mớ sĩ quan lên cả nhất, nên anh nào cũng lanh lợi dữ quái ác. Anh nầy là một nhân người như vậy. Anh ta trông vượng quy đến nhì bắt tiết vì của cái của thượng cấp của ông ta, liền sau đó điện thoại đến rất nhanh cho ông quản trưởng, ông quản trưởng anh ta là vụ đó. Anh ta cũng khéo phải nhọc xác, bởi anh ta chỉ hỏi viên thông ngôn là xong.

Viên thông ngôn nầy phải có bình tĩnh lắm, chớ không bắn đã ngất rồi. Câu hỏi của trưởng phòng nhì có nghĩa là ba chục ngàn bạc vào túi bắn. Hắn lãm bộ như không quan tâm tới vụ đó, và chỉ hỏi vài câu cốt cho gia đình ở đây. Ba người đó không có gì khả nghi, trừ một việc mà ai cũng có lẽ cho không riêng gì ba người ấy.

— Việc ...?

— Đông thuế cho V.M.

— A, cái đó thì bà bà quá được. Nhưng chắc là không có gì chô. Con cái chúng nó ra sao ?

— Không có dữa nào đi bưng biền hết.

— Tốt.

Nhờ vậy mà viên thiếu úy trả lời được ngay :

— Thưa thiếu tá, đã điều tra xong rồi. Họ không có gì khả nghi và thiếu tá cứ ký tên, khỏi chuyển thư xuống cho tôi.

— Tốt. A, uê..

— Thưa thiếu tá ?

Ông quan tư ngại miệng rất lâu mới nói được :

— Thầy Tâu Tăng Bình có mặt ở đây hôm nay hay không ?

Thiếu úy trưởng phòng nhì banh cái miệng ra mà lặng lẽ cười rồi đáp :

— Thưa có.

— Tìm hắn, gọi hắn đến cho tôi, tức tốc. Có việc khẩn và quan trọng.

— Xin tuân lệnh.

Lúc đó mới có 5 giờ chiều. Mười phút sau, Tăng Bình đã có mặt nơi văn phòng của viên đoàn trưởng. Hắn vui đã lắm, mặc dầu trong phút đầu, bị đôi thành lãnh hão hơn lo. Nhưng viên trưởng đy phòng nhì đã nhơn mặt cho hắn biết là có gì lớn, nên hắn rất khoái.

Chủ Tàu xây lắm an kiều nầy ở nhiều quận ly tỉnh ly miền Nam, chớ không riêng gì ở đây, và nếu thăng chứ tạ gom rất nhiều tiền, con số địch vụ của chủ ta lên tới hơn 10 triệu mỗi tháng.

Chủ ta được tiếp đón niềm nở, mặc dầu riêng ông quản trưởng ông chưa tế uống cần chứ ta chỉ ra mặt chứ tra. Ông đã tự chiêu đãi ông một mọi của chủ Tàu đó.

* * CÒN NỮA

THUYẾT TÌNH CẢM XÃ HỘI

Kiếm THAN

(208) ● của AN KHÊ

CHƯƠNG XI
KHI NGƯỜI ĐÀN ÔNG CHEN !

— Cạu Hai, cậu quên tôi là chân truyền Thiếu lâm sao ?

Hai Công vẫn nghe Kim Hoa nói người quân gia của phủ quyền thế thấy nghề võ có tiếng song chẳng chưa tường thấy ý tứ tài lẫn nào nên không biết được vợ lại hai Hoa nữa, viên quân gia nọ có dáng điệu phục phịch, nếu nó khiến cho Hai Công xem thường mà ngờ rằng gia đình bà Mã lập nghiệp ở hoang vắng cần phải khoa trương thanh thế cho bọn gian hùng đem đàm ngờ tới.

Hai Công khinh thường viên quân viên quân gia nọ, tưởng anh ta hoàn toàn võ tiêu chủ và chẳng đáng. Nào ngờ trong khi chàng nhìn chặt lấy ngực áo y, bị y nắm tay mát cái, đó thật chẳng như chạm vào sắt nguội và phải bường tay ra. Cường chưa kịp thối bộ, đã phải quặt ngã qua một bên và nhắc lên khỏi mặt đất.

Cả quân gia không còn từ tế với chàng nữa, nghiêm giọng nói :

— Anh chẳng bị thịt nầy lâm phách dữ ... ai ? Muốn ta nếm xuống kinh không ? Ai ... ? ... ở ... ở ... ở

Sống tốc vàng — Niềm vui nhỏ

● của HOÀI NGHIÊM TUÂN

Một lần, giá như thoáng qua các cành lá mơ lay động làm rơi rớt nhiều chiếc lá vàng bé tí. Tung chiếc lá mơ xoay tròn trong gió rồi nhẹ chàng buông mình xuống đất. Anh nằng trên cao xuyên qua cành mơ lung linh khát đẹp. Nắng gió nhẹ nhàng giao kết một niềm vui êm ả.

Bé Thủy từ trong nhà bước ra, tiếu tay có con bướm bé áo tím ngồi chơi chơi. Bướm Thủy tươi như hoa buổi sáng, mái tóc đen và cao đôn trên khuôn mặt khá bình bông hồng.

Bé Thủy ngồi xuống bàng đá dưới gốc mơ. Thủy nhìn bướm bé rồi mỉm cười. Thủy nâng bướm bé lên cao rồi nói :

— Bướm bé của chị xin ghé cơ, giống như thiên thần cơ ! À, thôi bây giờ chị em mình bắt đầu nhá, cưng ?

Thủy đặt bướm bé lên bàng đá, bướm bé bật ngửa ra sau, nó nhắm đôi mắt lại. Thủy khẽ tát vào má con bướm bé :

— Chào ái, sao bé lười thế, sáng rồi mà cứ ngủ mãi. Ngoan nha, kéo chị phạt đi nhé.

— Dạ. Thủy tự-ủy thay bướm bé.

— Ừa, có thế mới vui chứ.

Thủy cho tay vào túi áo lấy ra một viên phấn màu vàng rồi viết lên thân cây mơ. Da cây mơ sần sần, thế mà Thủy viết thật rõ và đẹp xong. Thủy quay lại. Kìa sao con bướm bé nằm dưới đất ? Lạ chưa ? À tại bướm bé nghịch cơ !

Thủy bế bướm bé lên tay.

— Bé ơi !

— Dạ.

— Bé nhìn lên bàn đi. Nè, bắt đầu đọc nha. E bờ e be sắc bé.

— E bờ e be sắc bé.

— I tờ tì, sắc bé mô. Lập lại đi bé.

— E bờ e be sắc bé.

Thủy nhìn lên thân cây đọc tiếp.

— Y ê u yêu.

— Y ê u yêu.

— E mờ e me nặng mẹ.

— E mờ e me nặng mẹ.

Thủy giả vờ tức tối, kêu lên :

— Bé ! Bé đọc trật nhiều bà, chỉ giận cho xem.

— Chị ơi, thở lối cho bé nha.

— Ừ, ngoan mới được. Phải nghe lời cô giáo, học hành mới tiến bộ cho nè. Nào, bé đánh vần lại đi.

— E mờ e mẹ nặng mẹ

— Ô ! Bé giỏi quá. Giờ bé đọc nguyên câu «Bé yêu mẹ»

— Bé yêu tía, I lặn yêu má, ô quốc yêu mẹ. Bé yêu mẹ.

Thủy lướm bướm bé : — Bé lẹp ghê đi !

Thủy lại đặt bướm bé lên bàng đá.

— Bé thuộc chưa nào.

— Thưa cô, bé thuộc rồi ạ.

Thủy thích thú vỗ tay reo :

— Ừ, giỏi lắm nha, đáng gọi chị nhé.

Thủy áo yêm đặt cu bướm tuổi thơ lên tóc, mắt vẻ đôi má phính của bướm bé. Thủy cầm phấn viết thêm chữ.

Xong, Thủy quay lại.

— Nè đọc đi bé, ba chữ cơ bướm bé đâu rồi.

Thủy hoảng hốt nhìn quanh vườn thật kỹ để đi tìm bướm bé. Thủy để hai tay lên miệng làm loa.

— Bé ơi, bé ơi !

Chết rồi bướm bé bị bắt các rồi. Tội nghiệp bướm bé của chị. Bướm bé ơi. Sao bé đại quá tức bị bắt không chịu là lên để chị đến tiếp cứu.

— Thủy nếu nào chạy vào nhà.

— Mẹ, ơi mẹ

Không có tiếng đáp lại.

— Ở quên, mẹ đi chợ rồi. Anh hai ơi ơi...

(CÒN NỮA)

Con đường định mệnh

CỦA THUY-TRANG

(TIẾP THEO)

Yên chỉ dây, nói trong hơi thở hổn hển :

— Không sao đâu. Nhưng tao sợ quá. Tao đi lạc trong đường hầm, loay hoay mãi không tìm được lối ra. Tao liền quay trở lại mong trở về bằng lối cũ. May quá, tao tìm được nơi cầu thang này chưng trong khi lần lần lên các bậc thang tao trượt chân ngã xuống. Trong lúc tuy nửa chừng, tao vớ được vật gì không rõ nhưng vật ấy cũng đổ xuống theo. Tao tót xuống đây, gào hết tinh thì nghe thấy tiếng mày gọi.

Chắc mày đã bám vào một tấm gương lớn gắn ở tường mày không chết là may !

Hai cô gái dìu nhau bước lên các bậc thang. Lúc 2 người tới một đài, thì thấy Văn thò đầu vào cửa sổ gọi :

— Mai ơi ! ... ơi !

— Tại tao ... nói. May yên chí dùng lo sợ gì nữa !

Có tiếng Soya gọi từ bên ngoài !

— Các chị ơi, mưa đã xuống to lắm.

Thế là tất cả phải ngồi lại đó ... mà gian nhà mà bỗng nhiên ra lánh nguy, để cho mưa tạnh.

Nửa tiếng đồng hồ trôi qua.

Bỗng bên ngoài vẫn nặng hạt.

Sốt ruột trong khi chờ đợi quá lâu, Mai đề nghị.

— Mình hãy xuống đường hầm lần nữa để xem dưới ấy có những gì là nữa thôi.

Ý kiến của Mai được hai bạn nâng tán thành.

Sau khi cẩn dặn Soya ngồi bên trên để nghe ngóng động tĩnh, ba cô gái nắm tay nhau lần theo các bậc thang trở xuống đường hầm.

Đi được vài mươi thước ba người đứng trước một ngã ba.

— Lúc ấy, tao rẽ bên mặt, Mai nói. Bây giờ chúng mình rẽ sang tay trái nhé.

Đường hầm ở đoạn này thấp và hẹp, khiến các cô gái phải cúi khom mình mới đi qua lọt.

Đột nhiên, Văn ngừng lại kéo vai Mai nói :

— Mày có nghe thấy gì không ?

Mai lắc đầu.

— Hình như có tiếng yên ả của ai.

— Chắc mày sắm mơ đấy ! Làm gì có người nào khác hơn chúng mình ở trong này. Mày sợ quá, nên nát bình tĩnh...

Ba cô gái lại tiếp tục đi. Nhưng vừa tiến lên vài mươi bước Văn vấp phải vật gì dưới mặt đất trượt ngã. Liền đó, một giọng nói thều thào như từ dưới âm phủ dọa lên :

— Nước... Nước làm ơn cho tôi xin tí nước...

Trong khi bất hoàng, cả ba toan tháo chạy trở lại. Nhưng Mai kịp nhận ra rằng bỏ chạy trước một nạn nhân cần sự giúp đỡ của mình là một điều vô lý nên vội giữ các bạn lại. Nâng quỳ một chân xuống đất và lấy ánh sáng lờ mờ từ phía người đường hầm rọi vào nàng nhận ra rằng đây là một người đàn ông.

(CÒN NỮA)

● Có của mà để không kín đáo là gợi cho người ta trộm cắp.
Có nhan sắc mà tính hay vuốt ve là gợi cho người ta đùa giỡn.

KINH DỊCH

● Tính kiêu ngạo chớ để mọc ra, lòng ham mê chớ để buông lỏng ; chí phải to, chớ có tự cho là đủ, vui phải có hạn chớ có kỳ cùng.

LÊ KÝ

TÍP TÓP Astro Boy Việt Nam

TUỔI VÀNG

CHIỀU THU

chiều thu muôn lá vàng rơi,
bay theo cơn gió chơi vơi lòng lời
vài đàn chim nhỏ đợi chờ,
trăng thu xa vắng bao giờ lên cao ?

VƯƠNG THỊ XUÂN LAN

ĐÊM HIỆN TẠI

đêm xưa đêm của nguyện cầu
đêm giờ điểm ánh hồa châu gieo sầu
ước mơ vắng bóng tình đầu
hồa châu sáng, tốt... trả mầu đêm đen
sao xa lấp lóe nhỏ nhặn
đọn theo tiếng sáng ru đêm muộn phiền
vẫn ngồi... học, nghỉ man miên
lá sinh bao cảnh... giờ miền quê hương
cho tôi yên ổn học đường
cho tôi nào hiểu đoạn trường đau thương
thảo thức xếp tập văn vương
tối nhìn đêm thăm tiếc thương nguyện cầu
lại buồn lóe ánh hồa châu
trong đêm hiện tại nguyện cầu như xưa

ĐƠN HOÀI PHAN

LÀNG EM

làng em cỏ lúa tre xanh,
chiều chiều gió thổi bốc mình ...
tình nghèo nhưng rất neo ...
tiếng chày giã gạo, tiếng tơ đột tính

NGÔ THỊ NGUYỆT ANH

NHẠC TRĂNG

nhạc buồn thoang thoảng bên tai,
nhạc thu rơi rớt như ai khóc thầm...
nhạc lòng được chút duyên ngầm ...
nhạc đêm trăng tỏa từ đầm hoa sen

NGỌC THI

LỘC ĐỈNH KÝ

NGUYỄN-TÁC **KIM-DUNG** — DỊCH-GIẢ **HÀN-GIANG-NHẠN**

(TIẾP THEO)

Chương I

Mao Thập Bát gặp tay cường địch

Mao Thập Bát chỏ cho bàn tử lực lưỡng lao tới liền phóng hai chân đá vào ngang lưng. Hai tay phóng chưởng ra chống. Vì phong phái hiệp đánh đến lại nhanh như chớp. Bằng ngôn đánh hiệp nên thế tiếng Đại bác bị trúng chưởng ở nơi vai phải. Cả rẻ lên tết thế thêm vì bị đau quá chịu không nổi.

Đại Hán bị gãy xương bả vai té lăn xuống sân gạch.

Mao Thập Bát vội nắm tay Vi Tiểu Bảo kéo đi đồng thời la lên :

— Tiểu Bảo! Chúng ta đã gây nên vụ lớn, phải chạy cho mau.

Tiếng la chưa dứt, cả hai người đã tung mình ra phía cửa rừng điền. Nhưng vừa chạy được mấy bước, không thấy lão Thái Giám đứng chặn ngay trước mặt.

Mao Thập Bát chẳng nói năng gì, đưa tay nó nhẹ vào vai lão để tìm đường tiến chạy.

Mao Thập Bát chỉ muốn tránh chỗ thị phi, không ngờ tay lão vừa đụng nhẹ vào vai lão Thái Giám, bỗng thấy toàn thân tung đông, luồng chân-khí bước mấy bước đã nhào đụng phải gốc bên lầm cho cả bàn xiêu đổ và gây thành mấy mảnh.

Mao Thập Bát càng kinh hãi hơn vì Vi Tiểu Bảo đứng gần đó cũng bị luồng lực đẩy bắn văng vào lu nước ở bên cạnh.

Mao Thập Bát phải vững tâm hai lượt mới đứng vững lại được. Hắn cảm thấy toàn thân nóng như sôi trong lò lửa. Hắn định thần chú lại thấy lão Thái Giám vẫn đứng lom khom như người lưng gù, miệng bu sẽ sẽ không ngớt, tựa hồ chẳng biết gì đến biến đổi vừa xảy ra.

Mao Thập Bát biết mình gặp phải tay kình địch. Hắn nghĩ bụng :

— Thầng cha này hẳn có tà thuật. Bằng không thì về cùng lão có cao thâm hơn mình cũng chẳng thể mượn luồng lực đẩy nhẹ nhàng của mình để biến thành một sức mạnh khiếp đảm thế thế.

Trong số thuật có mấu tà lực đã lực, mượn sức người để đánh người. Nhưng phép này cũng chỉ có hạn định trong đối mà thôi, chứ chẳng khi nào mượn luồng lực đẩy nhẹ mọn để biến thành sức mạnh mà phản kích được. Đằng này đối phương có một thủ pháp kỳ diệu vượt ra ngoài nguyên lý và lẽ thì phải là người có tà thuật mới làm được.

Mao Thập Bát nếu là tay đũng cảm chẳng chưa dễ là được lại lãi đối phương nên không dám hành động một cách hấp tấp.

Trong lúng xoay chuyển ý nghĩ, bỗng trở gót thối tay vào lu nước lôi Vi Tiểu Bảo ra, đoạn cất bước chạy lộn trở vào hậu đường.

Hắn vừa chạy được ba bước, tai lại nghe mấy tiếng bo sủ ầy. Hắn nghĩ thầm nhà lão tay thấy lão Thái Giám đã từng sừng sững cũng chưng ngay trước mặt.

Mao Thập Bát cũng hình tàn tăng đảm. Hắn chỉ đầu quên chân xuống đất lao thẳng người về phía lão Thái Giám.

Nhưng đó chỉ là cốt đưa nhử của Mao để dụ địch. Người bàn lao đã nửa vời bỗng đứng lại lộn người về phía sau, tay vẫn nắm Vi Tiểu Bảo.

Đây là một thân pháp tuyệt kỹ về võ công thượng thừa chẳng tay bao thì lão lãnh phi thường mới thi triển được. Cái khó cho Mao Thập Bát là trong tay bán cấp một thằng nhỏ, vậy mà bản phát huy tài nghệ được thì đã biết võ công bản cao mình đến tuyệt độ nào.

Nhưng nói vậy đã cao chu nói khác cao hơn. Chân Mao Thập Bát chưa chấm đất, thân hình chớ lơ lửng trên không, đặt chiêu bản cầm lấy sau lưng bị tế nhào ra vật gì đụng vào.

Hắn vội xoay tay vế phía sau để đỡ gạt, nhưng không kịp nửa rồi. Tìm thân to lớn của bản vế phía trước đụng phải hai bàn tay đang ngăn đúng đó.

Cùng may hai gã này lâm bức tường thịt đỡ cho Mao Thập Bát và Vi Tiểu Bảo khỏi bị thương.

Hai bàn tay bị Mao Thập Bát đụng phải tê quy xuống đất. Chưng bị thương ở nơi ở chân, nhưng đã sao chúng cũng là những tay đũng sĩ võ ông biết mau lẹ, đưa tay ra nắm lấy Mao Thập Bát thành ngay chân.

Mao Thập Bát toan phản kháng, chưng không biết bởi sức đã tiêu tan từ lúc nào. Tế ra bượt đưa sau lưng bản đã bị lôi tuột.

Mao Thập Bát bị nắm cổ không nhìn kịp tên trên đường, tai chỉ nghe tiếng ho khục khắc của lão Thái Giám. Lão cất giọng yếu ớt như gùng bảo tên tiểu Thái Giám :

— Ngươi lại phải cho ta uống thuốc nữa mới được. Ngươi cố ý muốn giạt hại ta không ? Nếu không thì ngươi sẽ nhớ thuốc vậy chỉ uống ít, mà lấy tăng lên một chút cũng đủ làm cho cái mạng già này phải xuống cầu Diêm vương. Chao ôi! Tên tiểu yêu ấy lâm phiền cho ta quá.

Tiểu Thái Giám nói :

— Đã là tiểu tôi không biết. Lão sao không dám thế nữa.

Lão Thái Giám nói :

—Cho lão sau nào nữa! Hừ! Ta chẳng biết cho uống được bao lâu. Tiếng-ho sặc sụa sau vào giọng cói khản khản.

Tiểu Thái Giám lôi :

— Công công! Tên này là ai ? Hãy đưa đến đây ? Không chẳng bán chính là tên phản tặc.

Lão Thái Giám không trả lời, hỏi :

— Bọn họ là những tên đồ vật ở đâu đến đó ?

Một bàn tử to lớn cung kính đáp :

— Thưa Công công! Tiểu nhân ở trong phủ Trịnh Vương. Nếu bảo nhau Công Công giải cứu bắt tên phản tặc, thì cho một mối sáo nhiều hậu bổng bấu nhau.

Lão Thái Giám ở một tiếng rồi nói :

— Chà! Đây là đấp may hiếm có.

Nguyên người Mãn Châu thích nghề đồ vật, trong phủ Các Thân Vương đều có mời rất nhiều đũng sĩ người Mãn, mệnh danh là «Bố Khố». Những bàn tử này đều là hạng «Bố Khố» ở phủ Thân Vương.

Lão Thái Giám lại nói tiếp :

— Các ngươi đũng lâm kinh động, đến người ngoài, mau đem bắt lên nhà đem giam vào ngục trong đại nội, nói là những người của lão Công sống cho đến và phải trông coi cẩn thận.

Mấy tên vệ sĩ đồng thanh đáp :

— Dạ, Dạ! Bọn tiểu nhân xin vâng lịnh Công Công.

Lão Thái Giám nói :

— Đi đi! Bọn tiểu tao. Các ngươi không thấy thân thể ta thế nầy hay sao, cho chân chỗ gì nữa ?

Lão vừa nói vừa bo sủ ầy.

Thái Giám vội chạy đi ngay. Cho lại một mình lão Thái Giám ngồi gục xuống bên ra chiếu rất mệt nhọc.

Vi Mao lên kiệu về phủ Thái Giám

Vi Tiểu Bảo thấy Mao Thập Bát bị bắt rồi, gã nhớ lời thầy đã thường nói : «Non xanh còn đó lo gì hết củi đun». Gã tự nhủ :

— Ta phải chuẩn đi kẻo kẻ đã xử đúng yêu thích thì còn toàn tính bước đường sau này thế nào được ?

Gã liền men theo bờ tường lên lẻn đi vào nội đường Gã tấy mọi không ai chú ý đến nhau, trong bụng đã mừng thầm.

Nghĩ đến gã vừa cất chân đã được ba bước, bỗng lão Thái Giám bỗng một cái, chiếc đũa trên bàn bay vụt ra đem trúng vào đầu gối gã.

Vi Tiểu Bảo cảm thấy bắp đùi tê điếng rồi ngã lăn ra, không nhức nhích được nữa. Miệng gã không ngớt lăm nhăm thôn mạ :

— Đừng là tà môn rồi ! Lão quý kia đã xử đúng yêu phạt ! Chắc lão mắc bệnh lao hay bịnh con trẻ gì mà thế ?

Lão Thái Giám mặc kệ Vi Tiểu Bảo muốn nói gì thì nói.

Chẳng mấy chốc, người của cả người không một cô kiệu vào.

Tiểu Thái Giám tiến lại gần nói :

— Công công! Đã đem kiệu tới đó !

Lão Thái Giám vẫn bo bàng không nói. Lão liếc qua Tiểu Thái Giám nâng đỡ lên kiệu. Hai tên kiệu phu không dì. Tiểu Thái Giám đi theo sau kiệu.

Trong bấy tên đại phu có hai tên bị gây cánh tay, cho cặp gió vẫn đi lại được như thường. Chúng bỏ đồng bọn đến cửa Mao Thập Bát cùng Vi Tiểu Bảo lại.

Bàn đầu Vi Tiểu Bảo cho mỗi lon mỗi gián, nhưng gã bị tát hai cái đau quá đành rin rỉu vâng lời không dám lên tiếng. Bọn đại hán lại nhét giẻ vào miệng hai người và lấy tấm khăn đen bịt mắt lại, đoạn bỏ vào trong kiệu khiêng đi.

Vi Tiểu Bảo ngày mới 7 tuổi đã có lão được ngồi kiệu theo mẫu thân đi hành hương. Bây giờ gã bị bắt trói quàng lên kiệu, liền tự nhủ :

— Đây sẽ lão gia lại ngồi kiệu cho bọn con chúa hiếu thuận chầu chực. Thế là lý thú.

Vi Tiểu Bảo ngồi trong kiệu chỉ thấy tối đen, gã biết là không có cách nào trốn thoát được nữa.

Có lúc kiệu dừng lại vì gặp người xét hỏi, thì bọn kiệu phu đáp :

— Thương Thiện Giám Hải Lão Công bảo đưa đi.

Vi Tiểu Bảo không hiểu Thương Thiện Giám là gì, nhưng đường như Hải lão công quyền thế rất lớn. Khi nói tới lão là kiệu được khiêng đi ngay không bị cản trở gì nữa.

Cả lão người ta cột vào và bắt mỗi kẻm xe lên coi, rồi cất tiếng người nói :

— Đây là một thằng lỏi ;

Tiểu Bảo muốn đấp lại :

— Ta là ông tổ bảng tiên nhà người đây.

Khốn nỗi miệng gã bị chặt gã không thốt nên lời.

Trong khi đi đường, Vi Tiểu Bảo chập chờn ngủ đi lúc nào không biết.

Đợi chiếu kiệu dừng lại rồi có tiếng người nói :

— Người nhà Hải công công cần tới bàn gặp gỡ.

Tiếp theo là thanh âm một thằng nhỏ cất lên :

— Được rồi ! Hải Công công đương cần nghỉ. Có đặt người đó là được.

Vi Tiểu Bảo tuy bị bịt mắt nhưng tai nghe rõ là thanh âm của tiểu Thái Giám.

Người trước lại nói :

— Chúng ta về bẩm Trịnh Vương Gia tất Vương Gia sẽ phái người đến ta ơn Hải Lão Công.

Tiểu Thái Giám nói :

— Nhờ ông bẩm bẩm với Vương Gia là Hải Lão Công có lời xin ơn.

Người kia đáp :

— Không dám.

Hai người cùng đang đối đáp, có mấy tên kẻo Vi Tiểu Bảo từ trong kiệu ra đem vào nhà đặt xuống.

Khi mọi người đi ra rồi, Tiểu Bảo lại nghe tiếng lão Thái Giám Hải Lão Công ho sù sụ mấy tiếng. Mỗi gã cảm ngửi thấy mùi thuốc nồng nặc, gã đau bụng :

— Lão quỉ lão lụ trong bịnh sắp chết đến nơi rồi. Giá tự lão chết sớm mấy ngày thì Mao đại ca cùng ta khỏi mắc vào tay lão. Mình thật là xui quẩy.

Lão vẫy bốn bề yên lặng như tờ, người mấy tiếng ho hắng của Hải Lão Công không cho thanh âm nào khác.

Chân tay Vi Tiểu Bảo đều bị trói chặt. Ngồn chưa ngồn tay gã đều bị tê cóng, thật là khó chịu. Nhưng Hải Lão Công đương nhà đã quên bằng hai người bắt gã rồi.

Sau một lúc lâu mới nghe Hải Lão Công khẽ cất tiếng gọi :

— Tiểu Quế Tử !

Tiểu Thái Giám lên tiếng đáp ngay :

— Dạ dạ ! Có điều tới đây.

Vi Tiểu Bảo nghĩ thầm :

— Tế ra thằng lỏi thối tha kia là Tiểu Quế Tử. Tên nó cũng có chút «Tuổi» như cha nó đây.

Bỗng nghe lão Công công nói :

— Cởi trói cho hai tên đó đi. Ta có lời muốn bảo chúng.

Tiểu Quế Tử đáp :

— Xin vâng.

Vi Tiểu Bảo lấy làm lạ nghe những tiếng xét xét thì biết là Tiểu Quế Tử đang đũng dao cắt giây cột chân tay Mao Thập Bát.

Lát sau giây trói chân tay gã cũng được cắt đứt. Rồi đến tấm khăn bịt mắt cũng được cởi lỏi.

Vi Tiểu Bảo giương mắt lên nhìn thì thấy mình đang ở trong một căn phòng lớn.

Nhưng đã trăn thiết trong phòng nhỏ rất sơ sài. Chỉ có một cái bàn và một cái ghế. Trên bàn đã mấy cuốn sách.

Hải Lão Công ngồi trên ghế ngửi người ra như muốn nằm xuống. Hai mắt lão hơm vào. Mắt lão nửa nhắm nửa mở.

(CÒN NỮA)

Hiện kinh thiết **KÍNH-TIÊN**
274, HAI BÀ TRƯNG, SAIGON
(XÉO NHÀ THỜ TÂN-ĐỊNH)
do sự điều-khiển của Quang học gia chuyên nghiệp — tốt nghiệp trường quốc-gia quang học Pháp quốc
Chuyên môn
thử mắt theo lối khoa-học và bán đủ các loại kính cận-thị, viễn-thị, loạn thị và kính lọc mặt trời
Đặc TÂN-TRI

FRUCTINES-VICHY
kẹo xổ
Âm dịu thơm ngon
trị các chứng TÁO BÓN
SIFAPP BÁO CHÍ NHƯỢNG QUYỀN TẠI VN THEO PHƯƠNG THỨC VIỆN BÁO CHÍ SIDEL PHÁP QUỐC
Đặc TÂN-TRI

em nhỏ giật mình khóc đêm
dùng XI-RÔ NUIT D'OR
BÁN TẠI CÁC NHÀ THUỐC TÂY
VIỆN BÁO-CHÍ SIFAPP

Nhân dịp lễ Giáng Sinh và Tết Nguyên Đán

BẠN HÀNG ĐƯỢC PHÉP BÁN Ở NHỮNG LỀ ĐƯỜNG NÀO ?

Nhân dịp lễ Giáng Sinh và Tết Nguyên Đán sắp đến, Tòa Đô Chánh đặc cách cho phép bày hàng tạm chiếm một số lề đường để bán phẩm vật, đành mứt, hoa quả kể từ ngày 15-12-70 đến ngày 5-2-70 và bông kiếng kể từ ngày 20-1-70 đến ngày 5-2-70 tại các khu vực sau đây :

1.— Khu vực Quận Nhứt:

— Giữa đường Nguyễn Huệ, từ đường Huỳnh Tịnh Của đến Bến Bạch Đằng (rẽ bên đầu xe trước Tổng Nha Ngân Khố, để bán bông kiểng.

— Lề đường Hai Bà Trưng (phía số chẵn) từ đường Nguyễn văn Thoại đến đường Bà Lê Chân ; 1 dãy vựa cuối Võ Văn Tần. Định để bán bông kiểng và mứt các.

9.— Khu vực Quận Nhì :

— Lề đường Võ Văn Hát (phía số lẻ) từ cổng trường Minh Đức đến cổng trường Trần Hưng Đạo đến Phạm ngũ Lão để bán đồ bàn.

3.— Khu vực Quận Ba:

— Chợ Vườn Chuối : 8 chỗ bán tạp hóa.

— Lề đường Hai Bà Trưng (phía số lẻ) từ cửa đường Nguyễn Đình Chiểu đến số 229 Hai Bà Trưng. 38 chỗ để bán tạp hóa và 14 để bán bông kiểng cạnh tường rào nhà Thờ Tân Định.

4.— Khu vực Quận Tư:

— Lề đường Lê Quốc Hưng (khu đường Xóm Chiếu) 74 chỗ bán tạp hóa và 20 chỗ bán bông bán tạp hóa, bánh mứt và hoa quả.

5.— Khu vực Quận Năm:

— Đại lộ Đồng Khánh (trừ lề đường) không từ đường Phan Đình Phùng đến Tổng Đốc Phương và đường Tự CSQG Quận 5) để bán tạp hóa.

— Đại lộ Không Tử (trừ 2 lề đường) không từ Tổng đốc Phương đến Phùng Hưng để bán tạp hóa.

— Đại lộ Tổng đốc Phương (trừ 2 lề đường) không từ Không Tử đến Đồng Khánh để bán tạp hóa.

— Trên 2 triền đê giữa đường Tổng đốc Phương, không từ Đồng Khánh đến Hồng Bàng (trừ không từ Nguyễn Trãi đến Lão Tử phía bên là trái trước Cư xá quân đội. Ủc) để bán bông kiểng.

(CÒN TIẾP)

CHÁNH SÁCH KINH TẾ

TIẾP THEO **1** TRANG 2

đây coomdt thiên bị chứng nếu đã hình thù thì kệch vẻ lối thời, thì nghị định số 1681 ngày 14-11-69 của liên bộ Kinh Tế và Thương Mại lại nâng đỡ cho ae Lam được để dàng tiếp tục nhập cảng vào VN và ngăng nhiên bộp chết các hiệu xe khác, những tiếng Thuế khóa vô cùngtý kỳ khó hiểu.

Ta hãy lấy 1 ví dụ cụ thể để chứng minh cho ae xem thế nào nhé.

Một chiếc xe Daihatsu 4 bánh nếu ae về gần nghề và thành lịch thì thành lịch và tiện, giữ gấp bội so với ae Lam vì rất đắt đắc chứng và thích, giá nhập cảng vào Việt Nam chỉ chênh lệch với xe Lam nào không 9 ngàn đồng. Trong ae ae hà nghị định không thuế kiểm ước» và thuế kiểm ước» radioi, cho đến bàn nay, ta thấy xe Daihatsu được 2 Bộ Kinh Tế và Tài Chánh bước giữ nguyên giá 550 ngàn đồng (do không được xét thuế) cho xe Lam ba bánh thì sau khi được hai Bộ Kinh Tế và Tài Chánh nâng đỡ (cho bớt thuế Kiểm ước), nay chỉ còn trên giá 240 ngàn đồng là chiếc. Sự chênh lệch nhau với số bạc không là 300 ngàn đồng lẫm cho xe Daihatsu đương nhiên không bán được, và xe Lam vì giá quá hơi 1 nửa cho nên bán chạy để dàng, trong khi xe Daihatsu bán lắc xe Lam vẫn quá đắt, bởi vì lẽ chỗ ngồi đen ai, hình thức thanh lịch ngỡ xinh mình hơn, tên tiếng hơn và được cho chúng ưa thích hơn vì giá trước kia lécchưa tăng thuế kiểm ước, cũng chỉ trên trên giá xe Lam.

Vậy tại sao chính sách kinh tế thi chánh Việt Nam hiện nay lại có tính trung «con yêu con ghét» ? Tại sao lại có tính bộp chết sự cạnh tàn phương tiện chuyên vận trong giai đoạn tiến bộ và cạnh tranh hiện tại của nước nhà theo nguyện vọng của đa số dân chúng ? Những mớm ăn nào, những bí mật nào đang bao trùm một vụ ?

Nhượng Bao Cân Thơ ae xét lần lượt phanh phui bí đầu từ số bao ngày mai.

(MAI TIẾP)

Tin Tòa án

TIẾP THEO **2** TRANG 2

Vô cớ sát hại gia súc và bắt giam dân vô tội. 1 trưởng đồn nghĩa quân bị 5 năm tù ở.

SAIGON 9-12. — Do những hành vi tham nhũng nên 1 trưởng đồn nghĩa quân Đặc khu nhà Bè bị điều tra truy tố ra tòa án quân sự mặt trận Nam Việt và vùng 3 chiến thuật về các tội :

Lạm dụng tư cách quân nhân để xâm phạm tài sản kẻ khác, cố ý đả thương và bắt giam người trái phép, thường tha đã cải tội danh đây ra vô cớ giết hại gia súc với bọn bắt hai tội sau đó phạt bị can Nguyễn văn Hồ 5 năm tù ở.

Theo sự tố cáo của ông Nguyễn văn Bảy thì lúc 6 giờ chiều 14-8-69 Hồ dẫn 1 toán nghĩa quân đi bắng ghe cầu ấp Mỹ Khánh để lùng bắt 1 quân nhân nào đó đã gây gổ, nhưng tìm hỏi không ra nên y đã bắt 1 số người cư ngụ tại đây đem về cho nhà nói dẫn đã. Người ta cho rằng hắn bắt lầm trên lũng lên và 1 con đã bị trúng đạn.

Ra trước tòa cũng như ở sở vân bị can vẫn đã tại «Ma men» ám ảnh nên không nhớ rõ đã đánh ai. Trong cự đy viên chánh đã đánh đến đối tượng bị can mà cho rằng động cơ y rất ra đã chạy tại không thể chấp nhận được để gây cái tòa xử phạt bị can theo luật định.

Saigon đủ kiểu ăn chơi

TIẾP THEO **3** TRANG 2

một chiếc xe [illegible] bằng một loại vải thô trắng, miệng tin lắc :

— Nay, em cực mà đã nay vào rồi tại mình lên vàn thượng tập tọ thì phải bỏ [illegible].

Nhìn mình mình vài nhỏ thô mông toanh kia trên tay, L. thọn thông đến đó mệt. Nàng nghĩ không hiểu ai lại đi chế kiểu quần áo đầu là quần áo lót gì mà tết tệ quá như thế.

Nhưng đâu có thể nghĩ ngăng một lúc nhỉ L. cũng bình nhiên hai mình vài chế ngày vẫn... đi đi đi tập thể dục linh của Bà [illegible]. Mặc quần áo mình vài thì cho hai chế kín không quá bó hàng. Ngoàng nghĩ khép nếp đúng yên và chỗ thật lắm. Hiểu tâm lý L. Đã chế nhà đưa tay chuẩn bị nàng mặt chiếc khăn vừa to vừa mỏng và đem mặt cánh tay ra phía sau lưng để nàng đi ra.

Vừa bước đi L. vừa vui vẻ :

— Hai chị em mình tập thì không nói gì. Nếu lớ có ai lẻn sau thương đó được? Vì Nam đứng kín ta với chồng mình đã thì vẫn chân đung do Công ty CFTI đề gì.

Lúc đó, chánh phủ đã tái trả cho ae nghiệp này 4 triệu đồng để khai thác nghiệp ấy. Rồi từ đó, công quốc nay đã [illegible] 1 [illegible] 2 lần [illegible] nhà kỉ tư ngày được chuyển nhượng cho đến ngày 10-6-61, công quốc này đã lãi được 11.876.688,00 và mua đem thêm 23 xe mới hiệu Latil.

Như vậy, chẳng ta mới thấy vấn đề [illegible] đang nằm ở đây (Ở các [illegible] AN NI LAM RA nữa) và [illegible] tay nguyên đang vào đó.

(MAI TIẾP)

ĐƯA LÊN BÀN MỔ..

TIẾP THEO **4** TRANG 2

đầu đối các sự kiện được [illegible] tới toàn tự nên ta đoán đây.

Ngược giòng thời gian... để truy nguyên vấn đề.

Sau ngày ngày Phạm được trả chủ quyền cho VNthì sự kinh doanh công đã được bộ thu hợp lại. Do đó, người chuyên chở công cộng tại đô thành đã do Công Ty Tư Nhân người Pháp đứng ra thành lập. Nhưng qua tay chánh phủ VN vào ngày 01-01-1958, Vì tên hiệu C.F.T.I (Compagnie Française Transway Indochine) đã được mang tên là công quản chuyên chở Công cộng tại Đô Thành Saigon, thuận tức là người Việt Nam đứng kẻ ra với một đã và chân dung do Công ty CFTI đề gì.

Lúc đó, chánh phủ đã tái trả cho ae nghiệp này 4 triệu đồng để khai thác nghiệp ấy. Rồi từ đó, công quốc nay đã [illegible] 1 [illegible] 2 lần [illegible] nhà kỉ tư ngày được chuyển nhượng cho đến ngày 10-6-61, công quốc này đã lãi được 11.876.688,00 và mua đem thêm 23 xe mới hiệu Latil.

Như vậy, chẳng ta mới thấy vấn đề [illegible] đang nằm ở đây (Ở các [illegible] AN NI LAM RA nữa) và [illegible] tay nguyên đang vào đó.

(MAI TIẾP)

XE LAM THU QUÁ GIÁ

TIẾP THEO **6** TRANG 2

Trong năm 1970 UBPHT sẽ có một ngân khoản rộng ở 350 đến 400 triệu do 2 cố ấnh Việt Mỹ đài thọ. Trong số này, UB sẽ dành ra 100 triệu để xây nhà rẻ tiền bán trả góp cho những gia đình nghèo. Số tiền đó là [illegible] chương trình [illegible] đực trang nên và các lớp dạy nghề. 7 triệu dành cho chương trình thể thao NĐV và 6 triệu dành cho công tác thông tin và Điện.

Về các trường Đô thị, Đại tá Nhiều cho biết ông ly vọng nâng tới tổng trường Tiểu học Đô thành có thể mở rộng ra tỉnh Trung tiểu học Đô thị, nếu được bộ Giáo dục yêu cầu, ông sẵn sàng sự giúp đỡ.

Đường sá Thủ đô

Để giảm bớt nỗi đường sá Đô đô, nhất là các đường vòng vòng bị hư hỏng từ 5 năm nay mà không được vá chữa, Đại Tá Nhiều cho biết ông đã thảo luận với Đô trưởng Tổng Nha Quan Thuế nhiều lần những chưa ngã ngũ được. Tại Nhà nước vẫn bảo vệ mà không tu bổ được thì sẽ giao qua Tòa Đô Chánh sửa chữa và đường khác thuộc trách nhiệm Đô thành nếu có hư, bổ là được vừa chữa ngay.

Vấn đề các chợ và hàng rong

Trả lời một câu hỏi của bào chí, Đại Tá Nhiều cho biết đến tháng 1 hoặc tháng 2 năm 70, chợ cá Chánh Hưng mới thành hoàn và chợ Trần Quốc Toản sẽ được dời về đó. Các chợ Bến Thành, Cầu Muối thì đang dự án xây lên. Riêng trong Noel và Tết Nguyên đán, Tòa đô chánh đặc cách cho bán hàng rong được bán tạm do nơi các đường, trừ hai đường Lê Lợi và Nguyễn Huệ.

Chung cư Bàn Cờ sẽ được phát cho các gia đình ở dậu

Nhân dịp này, Đại tá Nhiều cũng cho biết, trong chung cư Bàn Cờ sau khi cất phát xong cho đợt 1 gồm 89 căn, Tòa Đô Chánh đã đề nghị với Thủ tướng phát cho 86 gia đình ở dậu mà trước đây không được cấp phát vì sự thiếu nhà. Để nghị của TĐC đã được Thủ tướng chấp thuận.

Xe Lam thu quá giá sẽ bị rút giấy phép hành nghề

Trả lời một câu hỏi của báo giới về việc có một số xe Lam lên giá bất hợp pháp, Đại Tá Nhiều cho biết ông đã ra lệnh trung phạt một vụng những xe Lam ngoan cố thu vượt quá giá chánh thức Tòa Đô Chánh yêu cầu đồng bào tiếp tay tố cáo những xe thu tiền quá giá bằng cách ghi số xe rồi đến bắt thôi. Những xe vi phạm sẽ bị rút bằng lái hoặc có thể bị rút giấy phép hành nghề.

Mùa nắng tới, cần có những biện pháp phòng hỏa hữu hiệu.

Trả lời một câu hỏi của báo chí, ông đã nói rằng đã đến, TĐC có biện pháp nào để phòng hỏa hoạn một cách hữu hiệu không. Đại tá Nhiều cho biết hiện nay có 100 khóm ở đô thành đã có máy bơm nước để chữa lửa. Trong tương lai, sẽ có những tầu chữa lửa hoạt động trên sông hợp sức với phi cơ trực thăng để chữa lửa thì ông tin rằng nếu rủi xảy ra hỏa hoạn, thì 5, 10 phút sau là có thể dập tắt được.

Đô thành có quá nhiều các

Vấn đề chưa được đặt ra trong cuộc tiếp tước vừa qua là Đô Thành hiện có quá nhiều xác. Đại tá Nhiều yêu cầu báo chí tiếp tay kêu gọi đồng bào Đô thành nếu ở đâu tại bại của ấy ở đô thành mà đang trôi bừa rác ra là đường Đại Tá Nhiều cho biết hiện nay Đô thành có 1500 xác đã các xác và 2.300 lao công thì đủ sức để giải quyết vấn đề các rác nếu đồng bào biết giúp, khi đã ở trong thùng đến tăng hay đem ra cho ae đã.

Đại tá Nhiều nói rằng vì vậy sinh viên ae đã nhiều ngày của thành phố, ông kêu gọi đồng bào đang sống trên đường đang để rác bừa bãi ra ngoài để khiến cho đường đẹp.

Cuối cùng, Đại Tá Nhiều cho biết sau cuộc tiếp tước vừa qua là Đô Thành hiện có quá nhiều rác. Đại tá Nhiều yêu cầu báo chí tiếp tay kêu gọi đồng bào Đô thành ở đâu tại bại của ấy ở đô thành mà đang trôi bừa rác ra là đường Đại Tá Nhiều cho biết hiện nay Đô thành có 1500 xác đã các

MUỐN ĐÓI BỬA, ĐẶT TIỆC

XIN MỜI QUÝ VỊ HÃY ĐẾN :

NAM ĐÔ TỬU GIA 199-205 ĐL. Nguyễn Thái Học — Saigon

NHÀ HÀNG DUỲ NHỨT VÀ LỚN NHỨT CỦA VIỆT NAM

đề dùng :

* CƠM VIỆT NAM hoặc chọn THỰC ĐƠN TÂY PHƯƠNG hay TRUNG HOA chắc chắn Quý Vị sẽ vừa ý.
* NHẬN LÃNH TIỆC TỪ 60 đến 300 thực khách. Trong gian phòng riêng biệt (Quán Trúc — Sư Tử — Song Hỷ — THIÊN HƯƠNG) trang hoàng thanh lịch hoặc mang đến tận nhà :

XIN LIÊN LẠC Đ.T. 24.195 — 25.505

SÁNG CÓ ĐIỂM TÂM — CHIỀU CÓ MÓN NHẬU VÓ VÁN ỨNG tự BẦU ỨNG

— Kính mời —

Đã phát hành trên toàn quốc

NGUYỆT SAN CẤP TIẾN số 12

Gồm những bài giá trị:

- Thuế kiệm ước là gì ? của G.S. NGUYỄN VĂN NGÔN
- Kinh tế tài chánh không tiền thoát của G.S. NGUYỄN VĂN BÔNG
- Muốn đấu tranh với C.S. phải hiểu rõ C.S. của HOÀI SƠN (U.N.N.)
- Đảng Lao Động Anh của VĨNH LỢI
- Thực chất và vai trò của Nghiệp đoàn của SƯƠNG KIỀU
- Bản Tuyên ngôn Quốc tế Nhân quyền và 9 bản Hiến pháp của V.N.C.H. của PHẠM THANH LIÊM
- Thi ca Nam Bộ (1945—1950) : Thi sĩ ĐẶNG PHƯƠNG của NGUYỄN VĂN SÂM
- Lịch sử có phải là một biểu tượng không ? của TRẦN CAO VIÊN
- Cùng những người tuổi trẻ của LÂM THỦY XIM. TRÂM

VÀ NHIỀU BÀI NGHIÊN CỨU VÀ VĂN NGHỆ KHÁC

★ **MỘT NĂM CHIẾN TRANH**
— CỘNG THÊM THUẾ QUAN BÌNH,
— TĂNG TIẾP THUẾ KIỆM ƯỚC.
— CHO THÊM CHUYỆN KHÁC KHỔ

★ **VẬT GIÁ LEO THANG ! VUI CƯỜI... XUỐNG GIÁ !**

★ **T QUÁ ! KHÓ GHÉ ! SỨC MÁY MÀ ĂN TẾT ! SỨC MÁY MÀ VUI XUÂN NẾ TRỜI**

Nhưng đọc giả « chịu chơi » đừng sự

ĐỌC SỐ XUÂN

CẤP TIẾN

Bảo đảm đủ VI-TA-MIN... CƯỜI

— Cười... như mếu.
— Cười lăn chiêng
— Cười ra khỏi
— Cười đắng như... kỷ ninh, cay như ớt, nồng như gừng, cười đau... như véo, cười tức như... bò đá

CƯỜI ĐỂ QUÊN CHA NÓ... SỰ ĐỜI, MO PHÚ BAO KHÓ KHĂN

CƯỜI CÀ THIÊN — ĐỊA — NHƠN

CƯỜI MỌI NGƯỜI RỒI CƯỜI LUÔN TỚI MÌNH

VÌ

CÒN CƯỜI BƯỚC GIỮA CÕI ĐỜI ĐẮNG KHÓC NÀY LÀ CÒN ĐỦ SỨC LÀM NGƯỜI.

Người CẤP TIẾN phải BIẾT CƯỜI

NGƯỜI BIẾT CƯỜI phải đọc XUÂN CẤP TIẾN

BÌA IN OFFSET NHIỀU MÀU TUYỆT ĐẸP !

Nhận làm

Bûche de Noël

Nhà hàng LÊ LAI

54 LÊ LAI — SAIGON

VIỆT NAM CỘNG HÒA
BỘ NỘI VỤ

TỔNG NHA CẢNH SÁT QUỐC GIA

Cáo Thị Đấu Thầu

CÔNG KHAI

Nơi và ngày giờ mở thầu : Tại Trung Tâm Huấn Luyện và Tu Nghiệp Trung Cấp Cảnh Sát Quốc Gia, số 239 Đại lộ Cộng Hòa Saigon, vào hồi 9 giờ ngày 30-12-1969.

Mục tiêu đấu thầu : Cung cấp gạo [illegible] cho khẩu sinh tại Trung Tâm Huấn Luyện và Tu Nghiệp Trung Cấp Cảnh Sát Quốc Gia thuộc tài khóa 1970.

Trị giá ước lượng : 7.500.000đ00

Ký quỹ tạm : 50.000đ00

Nơi tham khảo điều kiện sách : Trung Tâm Huấn Luyện và Tu Nghiệp Trung Cấp Cảnh Sát Quốc Gia, số 239 Đại lộ Cộng Hòa Saigon (Phòng Hành Chánh)

Thời hạn nộp đơn dự thầu : Hạn chót vào ngày 28-12-1969.

Saigon, ngày 6 tháng 12 năm 1969

GIÁM ĐỐC TRUNG TÂM HUẤN LUYỆN VÀ TU NGHIỆP TRUNG CẤP CSQG

Phóng sự điều tra đặc biệt của CT

TIẾP THEO **V** TRANG 1

Một linh Mỹ đã bắt mẹ vàng ra và một lính khác đánh bể ta mấy tát tai. Nhiếp ảnh viên Hachette nhào tới chụp được ảnh con bé nấp sau lưng bà mẹ đang gắt-gỏi ầm ĩ. Sau đó linh Mỹ bắn vào đám đàn bà con gái để một quả lựu đạn M.79 và một loạt súng máy. Chết hết.

Anh Trung-ú Brasherde cho biết :

— Một anh binh nhì không chịu bắn lựu đạn M. 79 vào đám thường dân. Trung úy Calley gọi cây M. 79 của anh kia bắn và tung lựu đạn vào đám đàn chứng 20 người. Anh Brasherde cho biết là anh bắt nhầm mục, lúc lại phía sau, không hề [illegible] vẫn cảm thấy tội lỗi vì không có cách gì để ngăn chặn.

Hai anh linh tới sau M. Terry và W. Doherty cho biết là khoảng 12 giờ trưa thì trong ấp, cả người ta lẫn thú vật không còn ai sống sót :

— Hai chúng tôi lấy thước đo ra đo. Bên cạnh đó là một đống xác người, có người đang nằm oại tên là đầy dựa. Chúng tôi gom quả bom thức ấy đi chỗ khác, định bắn bỏ cho họ chết đỡ đau đớn nhưng không nổ tay.

Cuộc điều tra của phái Mỹ chưa hoàn tất đã lôi ngàn ky chi tiết. Không hiểu tại sao Bộ Quốc Phòng VNCH lại lạnh lùng ra thông cáo rằng chỉ chết thường dân vỏn-vẹn mười người. Thật là bão hoàng hơn nhà vua, binh vực Mỹ hơn... Mỹ. Cái lối binh vực như con gà vác tăng đã đặp con rubi đầu nội ông chủ đã đẻ làm cho người Mỹ khẽ chịu hơn là «biết ơn». Phó binh thông của đình chánh [illegible] nước VN, một nhà ngoại giao cao cấp Mỹ đã nói rằng : «Hy (phía VN) tưởng đâu làm vậy là họ đỡ đòn cho chúng ta, nhưng họ đã tính toán sai bét». Thiệt là phục vụ mà phản phé, gây thêm chuyện-kết. Con gấu sáo cũng chỉ tính toán được chừng đó mà thôi. Đôi khi hơn nên sao được ?

(CÒN TIẾP)

SAIGON ĐIỆN LỰC CÔNG TY

Thông cáo

Saigon Điện Lực Công Ty trân trọng thông cáo : Chiếu Nghị định số 994-CC/UBTIQG/ND ngày 9-12-69 của Độ Công Chánh, kể từ ngày 1-11-1969 giá biểu mỗi KWH điện được ấn định như sau đây

LOẠI	GIÁ BIỂU MỖI KWH (luôn các sắc thuế)
1) Điện xài đèn, quạt gió dụng máy lạnh) Saigon Tỉnh Gia Định-Biên Hòa	8$155
2) Điện Hộ thế chạy máy kỹ nghệ	8,037
3) Điện Trung thế chạy máy kỹ nghệ	7,217
	6,630

Saigon, ngày 6 tháng 12 năm 1969
SAIGON ĐIỆN LỰC CÔNG TY

SAIGON ĐIỆN LỰC CÔNG TY

Bố cáo tạm ngưng cung cấp điện để tu bổ và tăng cường

11-12-69 : — từ 7g30 đến 17g30 : Khu vực 8391 và 8509 tại Cholon.
từ 7g30 đến 12 giờ : Khu vực 7307, 7191, 6440 tại Saigon.
12-12-69 : — từ 7g30 đến 17 giờ : Khu vực 8417, 8107, 8128, 8105, 8113, 8196 8106 tại Cholon và 9109 tại Gia định.
12 và 13-12-69 : — từ 8 đến 18 giờ : Khu vực 9115 9994, 9926 và 9998 tại Gia định.
13-12-69 : — từ 7g30 đến 17g30 : Khu vực 6101, 7312 tại Saigon
14-12-69 : — từ 7g30 đến 12 giờ : Khu vực 6532 tại Saigon
16-12-69 : — từ 7g30 đến 17 giờ : Khu vực 8107, 8198, 8105, 8409, 8410, 8413, 8416 tại Cholon.
16 và 17-12-69 : — từ 8 đến 18 giờ : Khu vực 9955 9917, 9228 tại Phú Nhuận.
17-12-69 : — từ 7g30 đến 17 giờ : Khu vực 8308 tại Cholon

CHÚ Ý : Khi sửa chữa xong điện sẽ có lại mà không báo trước. — Các danh số khu vực có ghi trên hóa đơn của thân chủ.

Cáo thị đấu thầu

Mục đích :

Đấu thầu cung cấp 52.000 giây thắt lưng bằng vải bố đen theo Điều Kiện Sách số 5856.

Địa điểm và ngày giờ mở thầu :

15 giờ, ngày 31 tháng 12 năm 1969, tại Cơ Quan Tiếp Vận Trung Ương, 140 đường Hồng Thập Tự — Saigon

Nơi tham khảo điều kiện sách :

Nhà Mãi Hóa Cơ Quan Tiếp-Vận Trung-Ương tại địa chỉ trên.

Saigon, ngày 04 tháng 12 năm 1969
CƠ QUAN TIẾP VẬN TRUNG ƯƠNG

XE VẬN TẢI NHẸ

Hiệu «ĐẠI-HẠT-SU» 1000cc Pick-up

Kiểu COMPAGNO

— TRỌNG TẢI 500kgs/600kgs.
— GIÁ PHÒNG ĐỊNH : 700.000$ V. N. (luôn thuế trước bạ)
— THỜI HẠN GIAO XE : 3 THÁNG.

★★★

MỌI CHI TIẾT XIN HỎI :

SAIGON KỸ-NGHỆ

35, LÊ LỢI — SAIGON — Điện thoại : 90.166

LẬP TRƯỜNG

(Tiếp theo trang 1)

Những người không chấp nhận chế độ Cộng sản có thể có ý kiến, quan niệm, quyền lợi khác nhau, nhưng đều sao cũng thuộc về một chiến tuyến với nhau. Bởi đó, những người đặt mấu chốt quyền VNCH hiện tại có thể đồng ý thế đó lập nhưng sự đồi lập này phải nằm trong khuôn khổ phấp lý của Đệ Nhị Cộng Hòa và có tính cách vận động, nghĩa là nhằm mục đích cải thiện chế độ để tăng cường khả năng chống Cộng thì mới mong bảo vệ được miền Nam.

Nếu những người tôi nói chánh quyền V.N.C.H. hiện tại xem chánh quyền này như thù địch và chứt tranh đấu một mất một còn với nó thì miền Nam sẽ suy yếu và khó tự vệ được trước sự xâm lăng của Cộng sản. Việc thành lập lực lượng thứ ba hàm ý phủ nhận sự chánh đáng của chánh quyền V.N.C.H. hiện hữu nên muốn thành lập lực lượng thứ ba, người ta phải tử chiến với chánh quyền ấy. Đó không phải là điều có lợi cho miền Nam Việt Nam trong lúc này.

Ngoài ra, chủ trương không liên kết và thành lập lực lượng thứ ba người ta cần nêu rõ chủ trương thành lập Quốc Dân Đại Hội như là một giải pháp để giải quyết vấn đề Việt Nam. Nhưng ai sẽ triệu tập Quốc Dân Đại Hội, và sẽ triệu tập ai ?

Chánh quyền VNCH hiện tại được thiết lập trên căn bản của hiến pháp 1967 và không có lý do gì để triệu tập một tổ chức không có gốc trong hiến pháp ấy. Nhưng ngoài chánh quyền, ai là người có đủ uy tín và tư thế để triệu tập Quốc Dân Đại Hội ?

Giả sử như có người triệu tập được thì họ sẽ triệu tập ai ? VNCH hiện có nhiều chính khách và tổ chức chánh trị. Chánh khách nào cũng cho rằng chỉ có mình là thật sự thương nước mến dân và chỉ có mình đáng điều khiển Quốc Dân Đại Hội và đáng cho Quốc Dân Đại Hội ấy quyền điều khiển việc nước.

Các tổ chức chánh trị và tôn giáo phần lớn đều phân hóa thành nhiều hệ phái, mỗi hệ phái nào cũng cho là mình chơn chánh nhứt và mạnh nhứt nên chỉ có mình là xứng đáng được mời vào Quốc Dân Đại Hội. Người ta, tổ chức nào cũng cho là mình lớn nhứt, mạnh nhứt, đông số nhiều đại biểu nhứt.

Vì tình trạng trên đây, nên Quốc Dân Đại Hội có triệu tập được thì nội việc thảo luận về tách cách đại diện của những người tham dự cũng đã gây ra bao nhiêu sóng gió rồi. Dân lúc bầu được ông chủ tịch thì nó bắt đầu tan rã, vì những chánh khách và tổ chức chống giành được chức vụ đã sẽ lần lần bỏ không đến dự các phiên họp sau và chẳng bao lâu thì Quốc Dân Đại Hội sẽ chỉ còn có ông chủ tịch và bàn tổ chức.

Giả sử như nó tồn tại được và biểu quyết được một quyết nghị thì quyết nghị đó cũng chỉ có tánh cách khuyến tướng, thiếu thốt thực như bao nhiêu quyết nghị năm cha bu chủ mà ta đã thấy từ trước đến nay, chớ cũng không sao đưa đến một kế hoạch đồng dân và một tổ chức chặt chẽ để cứu nước.

Sau hết, cũng có người nêu ra ý kiến trưng cầu dân ý, nhưng không nói là trưng cầu dân ý về vấn đề gì. Các vấn đề trưng cầu dân ý về vấn đề gì qua một biến — mặc dầu đó là một vấn đề rất quan trọng — không tôi chỉ xin lưu ý những người chủ trương trưng cầu dân ý rằng đúng về phương diện thuần túy kỹ thuật mà nói, sự trưng cầu dân ý thật rất khó cho ta biết rõ và đúng ý dân, bởi lẽ vấn đề chánh trị thường rất phức tạp khó giải quyết bằng những hiện nhiệm giản dị đơn thuần. Do đó, trưng cầu dân ý vẫn là biện pháp dân chủ lại thường được dùng để tạo ra một sự chánh đáng chỉ có về dân chủ bề ngoài cho nhà cầm quyền.

Tất cả chia khóa ở chỗ đó : cầu hỏi đem ra trưng cầu dân ý. Giả sử như người tổ chức trưng cầu dân ý là người nhứt quyết chống Cộng, họ sẽ nêu câu hỏi như sau : «Đồng bào có chịu chấp nhận đầu hàng Cộng sản để được hòa bình hay không ?» và chắc chắn là đa số nhơn dân miền Nam sẽ trả lời : «không». Trái lại, nếu người tổ chức trưng cầu dân ý chấp nhận chịu thua Cộng sản, họ sẽ nêu câu hỏi như sau : «Đồng bào có muốn thành tựu thuyết với Cộng sản để có hòa bình không ?» hay «Đồng bào có muốn hòa bình tức khắc hay không ?» thì chắc chắn đa số nhơn dân miền Nam sẽ trả lời : «Muốn».

Sau đó, người ta sẽ dựa vào kết quả những cuộc trưng cầu dân ý này để tiếp tục cuộc chiến tranh với Cộng sản hay để đầu hàng Cộng sản, với lập luận rằng ninh lan đồng ý dân. Thì dụ trên đây cho ta thấy rõ giá trị thật sự của những cuộc trưng cầu dân ý. Nó nhắc chúng ta nên thận trọng trong việc chọn lựa giải pháp để đưa miền Nam Việt Nam thân yêu của chúng ta ra khỏi tình trạng khó khăn đau khổ ngày nay.

(CÒN NỮA)

TIẾP THEO **H** TRANG 1

9 tuần nữa giáo chức hay công nhân các xí nghiệp (thuộc Biệt đoàn trừ bị) ông An nói rõ : chúng tôi chỉ chống lại việc chống quân chính cũng được biệt phái nhưng không vận động chống chúng tôi không chống lại việc biệt phái những người chưa phải là quân nhân và lúc nay vẫn được hưởng trường hợp thụ huấn mấy tuần rồi trở về nhiệm sở cũ.

Số đi ông An phải nói rõ như vậy là vì trước đây và ngay hôm qua, ông đã phát biểu không được rõ về trường hợp quân nhân biệt phái khiến có nhiều người phân đấu, nhứt là giới giáo chức và công nhân xí nghiệp.

Nhiều ông lớn bắt cả hai tay

Người ta, ông An cho biết trong phiên họp chiều thứ hai, Ủy ban Q.P. cũng đã thảo luận về trường hợp có một số ông lớn (từ hạng Giám Đốc, Tổng Giám đốc đến Đặng lý Văn phòng) đi lính rồi được biệt phái về nhiệm sở cũ đó) ba năm, hưởng biệt phái quyền lợi của một viên chức cao cấp, đến khi trở về quân đội lại vẫn được tính thâm niên quân đội và lại được thăng cấp.

Ông An cho rằng đây là một trường hợp bất công và UB sẽ đề nghị Bộ Quốc phòng cắt bỏ những quyền lợi của các quân nhân trong thời hạn biệt phái.

Chưa có đôn quân năm 1970

Trong điệp này, ông Nguyễn văn An, Chủ tịch UB Q.P. và ông Ng.-văn-Thành Ủy viên trong U.B. cũng đã lên tiếng cải chính một nguồn tin nói rằng T.T. Nguyễn văn Thiệu đã yêu cầu Ủy ban Q.P. Hạ Viện hãy thuận cho dân quân hàng tuổi đi trước. Ông An cho biết trong phiên họp chiều thứ hai, Ủy ban cũng đã thảo luận về vấn đề đôn quân nhưng chưa quyết định là nên để tuổi 17 đi trước hay 39 đi trước.

Ông An nói thêm rằng nếu mức độ cần chiến cần như thế nay thì ông tin rằng sẽ không có việc đôn quân trong năm nay và cả năm 70 nữa.

TIẾP THEO **G** TRANG 1

tiếng chung cho cả H.V. các DB nên những trường hợp cụ thể như một số nhân viên văn phòng đã lợi dụng chức vụ đi công tác riêng & địa phương rồi bắt văn phòng trả tiền máy bay, cả tiền xăng xe và tiền điện thoại của các ông này cũng tăng gấp 3 lần các dân biểu khác, mặc dầu biểu lại còn nêu trường hợp có một số dân biểu ông **hộ Hành** phải đã nhận tiền đầu đầu của ông phụ tá trong Phủ Tổng Thống v.v.

Phiên họp «tố khổ» giữa các dân biểu đến 12g trưa thì tạm ngưng và hẹn đến thứ sáu 12-12, sau khi biểu quyết về qui chế bảo chí các dân biểu sẽ lại tiếp tục đóng của đề «chỉnh-phạm» nữa.

TIẾP THEO **X** TRANG 1

Kể đó, linh Mỹ vào thôn xóm lùng tán sát từ nhà nầy sang nhà khác (dân số xóm làng độ 600 người) và tiêu **diệt gần hết** (?). Và đây là vụ Tư Cung chứ không phải dân Mỹ Lai như người Mỹ đã nói.

Đại úy Medina cứu sống gần 200 mạng người ?

Văn theo lời Phát tự TM thì trường hợp Tư Cung chỉ cách Xóm Làng 100 thước. Tại đây, gần 200 dân đang chờ chết sống thì binh sĩ Mỹ đến. Họ bắt mọi người ra trước sân trường sắp lớp định giết.

Nhưng may mắn, một trực thăng đáp xuống và Đại úy Medina đã ra lịnh (?) không cho sát hại số thường dân nầy.

Nhưng qua đến thôn Mỹ Hội, linh Mỹ lại tàn sát thêm một số người nữa mà tổng số người bị giết ở ấp Tư Cung và Mỹ hội nhiều hơn là con số 200 mà người Mỹ và bào chí cho là vụ quồng sát tại ấp Mỹ Lai.

Phần kết luận Văn thư cho rằng vụ Sơn Mỹ được nói lên, thì các xã kia cũng cần được cho điều tra và đưa ra trước công lý để giải oan cho những người bất hạnh nơi chôn sống và cũng để chặn đứng những hành động trong tợ trong tương lai.

Sau hết văn thư của văn phòng VHP cho rằng nên giữ kín danh tánh phát tin TM để giữ an ninh cho đương đơn.

Nhắn tin

Mời ông LÊ VĂN CẦN hẻm 14 đường Trần hoàng Quân (Cholon) tiếp xúc với Tòa soạn về tài liệu ông gởi cho báo Cấp Tiến.

In tại nhà in riêng CẤP TIẾN
Atelier Privé d'Imprimerie
Quản lý : PHẠM V. BÉ

Trung Tâm Giáo Dục Tráng Niên

CẤP TIẾN

GIÁM ĐỐC — PHỤ TÁ

G.S. NG.-V.-BÔNG — LÊ-THANH-HOÀNG-DÂN

1) TIỂU HỌC BÀ TRIỆU : số 11 Nguyễn văn Thoại Cholon Quản Đốc : NG.-VĂN-SÂM

01.12.69 KHAI GIẢNG 2 Lớp : ĐỆ TỨ (Luyện thi THĐIC Tráng tiên)

Đã bán C.S. Đệ Nhị Cấp tại các Trung Tâm phụ trách. Ghi danh trước ngày 30-11-69 để sắp lớp.

★★★

2) GIA ĐỊNH : Số 2 đường Chi Lăng Gia Định. Trường NAM Tiểu Học Tình Lý Gia Định.
Quản Đốc PHAM-THANH-LIÊM — Giám Học NGUYỄN-TẤN-HOÀNG

14-11 69 TỔNG KHAI GIẢNG ĐỢT 2 CÁC LỚP ĐỆ THẤT A, B, C, D, ĐỆ NHỊ A, B, C, D, ĐỆ TỨ.

* BAN G.S. DANH TIẾNG CÁC TRƯỜNG : Petrus-Ký, Chu văn An, Võ trường Toản, Trưng Vương, Régine Pacis, Lasan Taberd, Kỹ Thuật Phú Thọ, Hồ ngọc Cẩn, Lý thường Kiệt, Mạc đĩnh Chi, Long An, Nguyễn đình Chiểu...
* THU NHẬN HỌC SINH HẠN CHẾ.
* GHI DANH NHẬP HỌC : Kể từ 7-11-1969

3) NGÔ TÙNG CHÂU : 93 đường Ngô Tùng Châu (Ngã Sáu) Saigon

Quản đốc chi nhánh : PHẠM MINH PHÁCH.

Khai giảng

10-11 : Đệ Nhất A.B Đệ Nhị A.B.

Lớp tối GIÁO SƯ : Danh tiếng, đông đảo, tận tâm.

TRÍCH DANH SÁCH GIÁO SƯ :

TRIẾT : NGUYỄN VĂN SÂM, LÊ TRƯỜNG XUÂN NGUYỄN NHẬT DUẬT.

QUỐC VĂN : TĂNG HƯNG, PHẠM MINH PHÁCH

TOÁN : PHẠM MINH CHÂU, BÙI QUỐC VƯƠNG, NGUYỄN HỮU SỬU, TRANG NGỌC NHƠN, HOÀNG HỮU TIẾN

LÝ HÓA : TỪ NGHIỆM TỪ, NGUYỄN MINH SÁNG DƯƠNG HOÀNG KỲ, TRƯƠNG LẠC HỒNG, BÙI ĐÔNG DÂN.

VẠN VẬT : PHẠM QUANG CHIỂU, TRỊNH ĐẠI BẰNG

ANH VĂN : TRẦN VĂN SINH, PHẠM MINH PHÁCH

PHÁP VĂN : TRẦN ĐỨC THỤ, NGUYỄN VĂN GẤN, TRẦN VĂN GIAO.

CÔNG ĐÀN SỬ ĐỊA : LÊ TẤN NGỌC, KIỀU TRINH.

Phân ưu

Vừa hay tin :

CỤ TẠ VĂN NHÂM

đã từ trần hồi 11 giờ ngày 7-12-69 tại Saigon.

Chúng tôi xin thành thật chia buồn cùng Đại Tá TA THANH LONG và gia quyến. Đồng kính chúc hương hồn Cụ sớm siêu thoát Ô. Bà TRỊNH QUỐC TÀI
— GRELLIER JEAN
Và XUYÊN SƠN

TRUNG TÂM PHÁT HÀNH NHẠC JO MARCEL

NHẠC GIÁNG SINH

NOEL NOEL

* 25 ca khúc Việt Nam [illegible] do Jo Marcel tuyển lựa cho một chương trình nhạc lễ NOEL, phát hành đúng 8 giờ sáng ngày 12-12-1969.
* Xin đón mua Lịch JO MARCEL 1970 JO MARCEL Lịch JO MARCEL 1970 phát mãi cho bằng được.

LỊCH JO MARCEL

VIỆT NAM CỘNG HÒA
ĐÔ THÀNH SAIGON
SỞ CÔNG CHÁNH ĐÔ THÀNH
PHÒNG TRÒNG TỈA

Cáo thị đấu thầu công khai

1.— MỤC TIÊU ĐẤU THẦU :
Công tác trồng cỏ để tu bổ lại các Công Viên và Ấu trí Viên của Phòng Trồng Tỉa trong phạm vi Đô Thành. Điều kiện sách riêng số 875-TT ngày 15-7-69).

2.— NGÀY GIỜ VÀ NƠI ĐẤU THẦU :
Ngày 23 tháng 12 năm 1969 đúng 9 giờ tại Tòa Đô Chánh Saigon (Văn Phòng Ông Phó Đô Trưởng Saigon.)

3.— KINH PHÍ ƯỚC LƯỢNG :
Một triệu chín trăm mười chín ngàn một trăm đồng. (1.919.100đ00)

4.— KÝ QUỸ TẠM :
Hai mươi lăm ngàn đồng.(25.000đ00)

5.— THỜI HẠN CÔNG TÁC :
— Sáu mươi (60) ngày kể từ ngày tổng đạt sự vụ lịnh khởi công tác.

6.— NƠI THAM KHẢO HỒ SƠ :
Trong ngày giờ làm việc tại Sở Công Chánh Đô Thành (Phòng Trồng Tỉa).

7.— THỜI HẠN NỘP ĐƠN DỰ THẦU :
— Đơn xin dự cuộc đấu thầu phải gởi đến Ông Kỹ Sư Chánh Sở Vụ Sở Công Chánh Đô Thành, ba (3) ngày trọn trước ngày mở thầu, tức là trước 17 giờ ngày 19-12-69.
— Hồ sơ kèm theo đơn bỏ thầu (theo mẫu) phải nạp tại Tòa Đô Chánh Saigon (Văn Phòng Ông Phó Đô Trưởng Saigon) trong vòng 15 phút sau khi phiên nhóm đấu thầu khai mạc.

SAIGON, ngày 02 tháng 12 năm 1969
T.U.N. ĐÔ TRƯỞNG SAIGON,
TỔNG THƯ KÝ,
ĐOÀN VĂN BÍCH